ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχ. 72.000.— Ἐξάμηνος δραχ. 36.000.— Τιμὴ τεύχους δραχ. 3.000

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 20ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α'

Ε'. ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΥ

10.—Τυχηρὰ παίγνια.
11.—Πυροκαϊαὶ—Ἐμπρησμοί.
12.—Μολυσματικαὶ νόσοι.

10. Τυχηρὰ παίγνια.

Ἡ μεγαλυτέρα πληγὴ τῆς κοινωνίας, ἡ ἐπούλωσις τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς σχετικῆς νομοθεσίας ἐκ μέρους τῆς ἀστυνομίας εἶναι τὰ τυχηρὰ παίγνια.

Ἡ χαρτοπαιξία εἶναι ἕξις, ἥτις καταλήγει εἰς μανίαν, ὅπως ἡ χασισοποτία, ὁ ἀλκοολισμὸς κ.λ.π. Ὁ καθ' ἕξιν χαρτοπαίκτης οἱουδήποτε φύλου, δὲν ἐργάζεται, ὁραματίζεται μόνον πλούτη, ταξίδια εἰς λουτροπόλεις, κοῦρσες, ἐρωτικὰ εἰδύλλια καὶ ἐπειδή, ὡς εἶναι φυσικόν, δὲν εἶναι εὔκολος ἡ πραγματοποίησίς των, μετέρχεται παντὸς εἴδους ἠθικὰ καὶ ἀνήθικα μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν των. Πολλάκις ὁ χαρτοπαίκτης καταλήγει καὶ εἰς τὸ ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονίαν, ἐκ τῶν χαρτοπαικτῶν δὲ προέρχωνται οἱ καταχρασταί, ἐκβιασταί, σωματέμποροι, ἀπατεῶνες, πόρναι κ.λ.π.

Ὁλόκληροι οἰκογένειαι διελύθησαν, ἀνδρόγυνα διεζεύχθησαν, νεάνιδες διεφθάρησαν καὶ σύζυγοι ἠπατήθησαν, ἡ μεγαλυτέρα δὲ διαφθορὰ εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς οἰκογενείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν εἰς τὸ σύνολον, προέρχεται ἀπὸ τὴν ἕξιν πρὸς χαρτοπαιξίαν τῶν γονέων ἢ συζύγων. Οἱ μόνοι κερδισμένοι ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ οἰκοδεσπόται ἢ λεσχιάρχαι, ἐφ' ὅσον δὲν χαρτοπαίζουσι. Οὗτοι μὲ τοὺς περιφήμους «κράχτες των» εἶναι οἱ πλέον ἐπικίνδυνοι. Τὰ θύματά των κυρίως συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν πλουσίων ἢ ἀφελῶν χωρικῶν ἢ διαχειριστῶν χρημάτων.

Ἐν προκειμένῳ σπουδαῖον ρόλον παίζει τὸ γυναικεῖον φῦλον. Καλλιπάρειοι νέαι, ἐκ τῶν προτέρων κατηρτισμέναι, κοσμοῦσι συνήθως τὰ κέντρα χαρτοπαιξίας. Αὗται ἐνεργοῦσι κατ' ἐντολὴν τοῦ λεσχιάρχου ἢ οἰκοδεσπότου καὶ μετέρχονται παντὸς εἴδους τεχνάσματα διὰ τὴν προσέλκυσιν θυμάτων.

Ἐρωτικὰ εἰδύλλια πλέκουσι, συζύγους καὶ θυγατέρας παρασύρουσι πρὸς ἀτίμωσιν εἰς παραπλεύρως τῶν λεσχῶν δωμάτια. Κοσμήματα παντὸς εἴδους καὶ ἐνδυμασίαι ἀκόμη ἐτέθησαν εἰς τὰς χαρτοπαικτικὰς τραπέζας, ὁλόκληροι περιουσίαι ἐξηνεμίσθησαν, πλεῖσται αὐτοκτονίαι καὶ πτωχεύσεις ἔλαβον χώραν, πληθώρα δὲ ἀπατεώνων κυκλοφορεῖ εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, προερχομένη, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ τῆς χορείας τῶν χαρτοπαικτῶν.

Ὡς παίζοντες τυχηρὰ παίγνια θεωροῦνται ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ παπατζῆ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς μέχρι τοῦ οἰκοδεσπότου τῆς ἐπαύλεως εἰς ἣν λειτουργεῖ ρολίνα.

Ἡ ἀποστολὴ τῆς ἀστυνομίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν δίωξιν τῶν τυχηρῶν παιγνίων εἶναι δύσκολος καὶ πάρα πολὺ λεπτή.

Διὰ νόμων βεβαίως κατοχυροῦνται αἱ ἐνέργειαι αὐτῆς, εἶναι ὅμως ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῶν λειτουργούντων μυστικῶν κέντρων τυχηρῶν παιγνίων προσκρούει ἐνίοτε εἰς τὸ ἀπαραβίαστον τοῦ ἀσύλου καὶ εἰς ἄλλας παρεμβάσεις. Πολλάκις συνελήφθησαν μεταξὺ τῶν παιζόντων πρόσωπα τῆς ἀνωτάτης ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως καὶ οὐχὶ σπανίως ἐδημιουργήθησαν διάφορα ζητήματα, ἐπιφέροντα χαλάρωσιν τῶν προληπτικῶς ἢ κατασταλτικῶς ληφθέντων μέτρων.

Ἐν τοσούτῳ τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς πολιτείας ἐπιτάσσει, ὅπως ἡ ἀστυνομία ἐνεργῇ κατὰ τρόπον ἄτεγκτον, μὴ ὀρρωδοῦσα πρὸ οἱουδήποτε ἐμποδίου.

Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἀπορρέουσι καὶ ἠθικαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀστυνομία ἔχει ἀνάγκην συνδρομῆς, συνισταμένης ἐν προκειμένῳ εἰς τὰ ἑξῆς :

α) Ὅσάκις ἐνεργοῦνται αἰφνιδιασμοὶ εἴς τινα οἰκίαν ἢ κέντρον, ἔνθα τυχαίως εὑρίσκονται πρόσωπα ἀμέτοχα, νὰ μὴ φέρωσι προσκόμματα, εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας, ὅπερ προϋποθέτει ταχύτητα ἐνεργείας, ἀλλὰ ν' ἀναμένωσι τὸ πέρας τῆς ἀνακρίσεως ὄντες βέβαιοι ὅτι θὰ διαπιστωθῇ ἡ ἀθωότης των. β) Ὅσάκις καλοῦνται πρὸς συμμετοχὴν εἰς οἱονδήποτε παίγνιον νὰ προσέχωσι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον τοὺς καλεῖ καὶ νὰ τοὺς διέπῃ πάντοτε ἡ ἐπιφυλακτικότης ὡς πρὸς τὴν συμμετοχήν, ἰδίᾳ δι' ὡρισμένα πρόσωπα, ἅτινα ἐνδέχεται νὰ συγκαταλέγωνται μεταξὺ τῶν ὑπόπτων τύπων «χαρτοκλεπτῶν» κ.λ.π. γ) Πρόσωπα κατέχοντα θέσιν διαχειριστοῦ δημοσίου πλούτου εἶναι ἀσυμβίβαστον νὰ παίζωσι εἰς τυχηρὰ παίγνια, δι' ὃ καὶ πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Πᾶς πολίτης ἔχει ἐπιτακτικὸν καθῆκον νὰ γνωστοποιῇ δι' οἱουδήποτε μέσου πᾶν σχετικὸν μὲ τὴν λειτουργίαν τυχηρῶν παιγνίων εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

11. Πυρκαϊαὶ—Ἐμπρησμοί.

Γνωσταὶ εἶναι αἱ καταστροφαὶ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν καὶ προφανὴς ὁ ἐξ' αὐτῶν κοινωνικὸς κίνδυνος, δεδομένου ὅτι αἱ περισσότεραι ἔχουσιν οἰκονομικὰ ἐλατήρια, ἤτοι τὴν εἰσπραξιν ἀσφαλειῶν ἢ τὴν συγκάλυψιν κλοπῶν, καταχρήσεων καὶ πτωχεύσεων.

Πυρκαϊὰς ἔχομεν δύο εἰδῶν, τὰς τυχαίας καὶ τοὺς ἐμπρησμοὺς ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας.

Διὰ τὰς πρώτας ἡ ἀστυνομία λαμβάνει προληπτικῶς τὰ προσήκοντα μέτρα· εἰς τὸ κοινὸν ὅμως, κυρίως ἐναπόκειται ἡ τήρησις τῶν ἐκδιδομένων διατάξεων καὶ ἡ πρόληψις πυρκαϊῶν. Ἐναποθήκευσις ἐκρηκτικῶν ἢ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν (δυναμῖτις, πυρῖτις, χόρτον, καύσιμοι ὕλαι) δὲν πρέπει νὰ γίνεται χωρὶς προηγουμένως νὰ πληρωθῶσιν ὡρισμένοι ὅροι, οὓς μόνον ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ ἁρμοδία πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία γνωρίζει. Οὐδεὶς πολίτης πρέπει ν' ἀνέχεται τὴν γειτνίασιν τοιούτων ἑστιῶν, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχουσιν αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις.

Πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα κατὰ τὸ παρελθόν, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁλόκληρα τετράγωνα ἀπετεφρώθησαν.

Αἱ περιπτώσεις ὅμως, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ προληπτικῶς ἀλλὰ μόνον κατασταλτικῶς, καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον τύχῃ τῆς συνδρομῆς τοῦ κοινοῦ, εἶναι **οἱ ἐμπρησμοί.**

Κάτοχος παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου μεγάλου οἰκοπέδου μὲ παλαιὰ οἰκήματα, ἐπιθυμῶν νὰ κτίσῃ μέγαρον, ἔθεσε πῦρ δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μισθωτῶν, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξώσῃ τοὺς μισθωτάς. Ἔμπορος τὸ ἔτος 1936, εὑρισκόμενος εἰς πρόθυρα πτωχεύσεως, δι' εἰδικοῦ μηχανήματος τοποθετηθέντος εἰς τὸ μέσον τοῦ καταστήματος, ἐνέπρησε τοῦτο μὲ σκοπὸν ὅπως εἰσπράξῃ τὴν ἐκ πέντε χιλιάδων λιρῶν ἀσφάλειαν.

Διαχειριστὴς ὑλικοῦ τοῦ Δημοσίου, λόγῳ καταχρήσεως ὡρισμένων ποσοτήτων ἐκ τούτου, ἐνέπρησε τὴν ἀποθήκην πρὸς συγκάλυψιν. Δύο διαρρῆκται εἰσελθόντες εἴς τι κατάστημα ἐν Πειραιεῖ, ἐφόνευσαν κατόπιν πάλης τὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος, πρὸς συγκάλυψιν δὲ τοῦ ἐγκλήματος ἔθεσαν πῦρ κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των. Ἐμπορορράπτης τῆς ὁδοῦ Ἀριστείδου ἀπὸ ἀμέλειάν του ἐγκατέλειψεν ἀνημμένον τὸ σίδηρον εἰς τὴν τράπεζαν, ἕνεκα δὲ τούτου προῆλθε πυρκαϊὰ ἐκ τῆς ὁποίας ἠπειλήθη ἡ ἀποτέφρωσις ὁλοκλήρου τοῦ τετραγώνου.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ παραδείγματα δεικνύουν τὰς περιπτώσεις ἐμπρησμοῦ ἐκ δόλου ἢ ἐξ ἀμελείας, αἵτινες κολάζονται ἀναλόγως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ Π. Ν.

Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπαιτίων ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται. Τὸ ἔργον της ὅμως εἶναι δύσκολον, διότι ὁ ἐμπρηστὴς καταστρώνει σχέδιον σατανικόν, ὥστε ν' ἀποφευχθῇ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐμπρησμοῦ. Σημειωτέον ὅτι τὰ 90% τῶν πυρκαϊῶν εἶναι ἐμπρησμοί. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἐλλείψει ἀσφαλειῶν, ἐλάχισται πυρκαϊαὶ ἔλαβον χώραν.

Ἡ μὴ ἄμεσος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διαλεύκανσις τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐμπρησμοῦ ἔχει σοβαρὰς συνεπείας, διότι δίδεται εὐκαιρία πρὸς μίμησιν. Διὰ τοῦτο, τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται πολλάκις μάρτυς τραγικοῦ θεάματος, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συντρέχῃ προθύμως τὴν ἀστυνομίαν, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ὁποίας δέον νὰ θέτῃ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Ἂν λ.χ. ὁ ἰδιοκτήτης ἦτο μανιώδης παίκτης εἰς τὸ ἱπποδρόμιον, ἢ εἰς τυχηρὰ παίγνια, ἂν διαχειριστὴς-ὑπάλληλος καταστήματος συνετήρει παλλακίδα διάγουσαν πολυδάπανον βίον, ἂν ὁ ἔμπορος εἶχε πολλὰ χρέη ἢ ἐν καιρῷ νυτὸς ἐφωράθη ἐξερχόμενος τοῦ καταστήματος κ.λ.π., δὲν πρέπει αἱ πληροφορίαι αὗται νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ τὸ ταχύτερον νὰ γνωστοποιηθῶσι παρὰ τοῦ κατέχοντος ταύτας πολίτου.

Γενικῶς εἰς τὰς πυρκαϊὰς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν πᾶς πολίτης νὰ εἰδοποιῇ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀστυνομίαν. Ἐπὶ τούτοις ἐνδείκνυται ὁ τὸ πρῶτον ἀντιληφθεὶς τὴν πυρκαϊὰν νὰ συγκρατήσῃ πᾶν περιστατικὸν χρήσιμον εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Μέχρις ὅτου δὲ καταφθάσῃ ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, διότι ἐνδέχεται νὰ συμβοῦν ἐκρήξεις ἢ νὰ ἐκληφθῇ ὡς κλέπτης.

Τὰς ἐργασίας κατασβέσεως καὶ διασώσεως διευθύνει ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, συνεπικουρούσης καὶ τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ ἀστυνομία θὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν της διὰ τὴν διάσωσιν τῶν κινδυνευόντων προσώπων καὶ διασφάλισιν τῆς ἐκθέτου περιουσίας. Πολλάκις ὅμως ἔχει ἀνάγκην καὶ ἐνισχύσεως τοῦ κοινοῦ, καθιερωμένης καὶ διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου. Ἡ ἐνίσχυσις ὅμως αὕτη πρέπει νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, ἄλλως οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἔργα τῆς κατασβέσεως καὶ διασώσεως, τοὐναντίον πρέπει οἱ πολῖται ν' ἀπομακρύνωνται ἐκ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τοῦτο ἵνα μὴ φέρωσιν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν μέσων κατασβέσεως τῆς πυρᾶς.

12. Μολυσματικαὶ νόσοι.

Καίτοι τὸ θέμα τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Κέντρων, ἐν τούτοις καὶ ἡ ἀστυνομία διὰ τῶν ὀργάνων της δέον ν' ἀγρυπνῇ, νὰ εἰδοποιῇ πάραυτα τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, νὰ φρουρῇ τοὺς ἑκάστοτε εἰς ἀπομόνωσιν τελοῦντας καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ μετ' ἀκριβείας τὰς ἐκδιδομένας ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Κυρίως μολυσματικαὶ νόσοι εἶναι : ὁ ἐξανθηματικὸς τῦφος, ἡ χολέρα, ἡ πανώλης, ἡ εὐλογία, ἡ λέπρα, ἡ φυματιώδης μηνιγγῖτις, ἡ λύσσα, ἡ διφθερῖτις, ἡ ὀστρακιὰ κ.λ.π.

Πᾶς οἰκοδεσπότης ἢ ἔνοικος ἢ ἰατρὸς ἐπὶ ποινῇ, ἔχουσιν ὑποχρέωσιν νὰ εἰδο-

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΤΑΥΤΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΥ

Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς εἰδικῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν νὰ προβῶ εἰς ἕνα συνοπτικὸν ἀπολογισμὸν τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰς τὸν τομέα τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Δύναμαι καὶ σήμερον νὰ τονίσω, χωρὶς νὰ ἰσχυρίζωμαι ὅτι ἐπετελέσθησαν θαύματα, ὅτι ἐτέθη πάντως μία ὀρθὴ καὶ ἀσφαλὴς βάσις διὰ τὴν δημιουργίαν ὅλων ἐκείνων τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποβοηθήσουν τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν ἠθικῶν κινδύνων, ποὺ ἀπειλοῦν ἕνα μέρος τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος.

Τὸ σημαντικώτερον στοιχεῖον τῆς πραγματοποιηθείσης προόδου εἰς τὸν τομέα αὐτόν, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι κατέστη καθολικὴ συνείδησις ἡ ἀνάγκη ὅπως συντονισθοῦν ὅλαι αἱ ἐπὶ μέρους προσπάθειαι τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, διὰ τῆς θεσπίσεως ἑνὸς θεσμοῦ, τοῦ ὁποίου ἀποκλειστικὴ ἀποστολὴ εἶναι ἡ συστηματικὴ ὀργάνωσις τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων. Καὶ ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἶναι τὸ ἱδρυθὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης συντονιστικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἐπεράτωσε τὴν πρώτην φάσιν τῶν ἐργασιῶν του, διὰ τῆς συντάξεως μιᾶς προπαρασκευαστικῆς μελέτης ἐπὶ ὅλων τῶν σχετικῶν προβλημάτων, προχωρεῖ ἤδη εἰς τὴν κατάστρωσιν πλήρους σχεδίου, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου θὰ προωθήσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν καὶ ἀρτιωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ.

Ἡ διασπορὰ πολυτίμων ἱκανοτήτων τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀνεκόπη καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦτο, ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, εἶναι πλέον ἢ βέβαιον ὅτι θὰ ἀναπτύξῃ ἐπωφελῆ δρᾶσιν καὶ ὅτι ἡ συμβολή του θὰ εἶναι μεγίστη.

Διὰ νὰ καταστῇ ὅμως δυνατὸν νὰ τεθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι αὐταὶ βάσεις, διὰ τὴν συντονισμένην ὀργάνωσιν τοῦ ἀγῶνος τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, ἐμελετήθη προηγουμένως μία ὁλόκληρος σειρὰ μέτρων, ὅπως ἡ συγκρότησις μονίμων Ἐπιμελητῶν ἀνηλίκων, ἡ μελλοντικὴ συγκρότησις

---

* Ραδιοφωνικὴ ὁμιλία τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κ. Δ. Μπαμπάκου, γενομένη τὴν 28-2-1954 ἀπὸ τοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν.

ποιῶσιν ἀμέσως τὴν ἀστυνομίαν ἢ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἐμφανισθῇ κροῦσμα ἢ ὕποπτον σημεῖον μολυσματικῆς νόσου. Ὅταν διαταχθῇ ἡ ἀπομόνωσις τοῦ ἀσθενοῦς ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπικοινωνία μετ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ἴασιν ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς ἀπαρεγκλίτως δέον νὰ τηρῶνται αἱ συμβουλαὶ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν περιπτώσει δήξεως ἐκ μέρους κυνὸς ἀπαραιτήτως ὁ δηχθεὶς δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀντιλυσιατρικὴν ἐξέτασιν, ὁ κύων δὲ νὰ συλληφθῇ ἢ φονευθῇ.

Εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς περιπτώσεις ἡ ἀστυνομία, παρ' ὅλους τοὺς ἀμέσους κινδύνους τῆς ὑγείας τῶν ὀργάνων της, ἐπιβλέπει τὴν τήρησιν τῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους μέτρων.

Ἀλλὰ καὶ πᾶς πολίτης ἔχει ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τόσον πρὸς περιφρούρησιν τῆς ὑγείας του ὅσον καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τοῦ συνόλου νὰ συμμορφοῦται ἐπακριβῶς πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἀστυνομίας καὶ τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

(Συνεχίζεται)

Σώματος Ἀστυνομίας ἀνηλίκων καὶ ἡ καλυτέρα λειτουργία τοῦ θεσμοῦ τῶν Εἰδικῶν Δικαστῶν ἀνηλίκων.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἐπιμελητάς, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως, δι' ὅσους ἀγνοοῦν λεπτομερείας τῆς ἀποστολῆς των ὅτι, οὗτοι προσφέρουν μεγάλας ὑπηρεσίας, ὄχι μόνον ὑποβοηθοῦντες τὸ ἔργον τοῦ Δικαστοῦ διὰ τῆς συγκεντρώσεως στοιχείων σχετιζομένων μὲ τὴν προσωπικότητα τοῦ δικαζομένου ἀνηλίκου, ἀλλὰ καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν συστηματικὴν παρακολούθησιν τῆς ἐν γένει διαγωγῆς καὶ τῶν συνθηκῶν ζωῆς παραστρατημένων παιδιῶν, τὰ ὁποῖα εἴτε εὑρίσκονται ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ εἴτε ἔχουν ὑποπέσει εἰς ποινικῶς κολασίμους πράξεις.

Ἐπίσης μία ἄλλη ἐνδιαφέρουσα καινοτομία εἶναι ἡ ἔναρξις ἐφαρμογῆς ἐπὶ ἀνηλίκων καταδίκων τοῦ θεσμοῦ τῆς **«ἐπὶ λόγῳ τιμῆς ἐργασίας»**, δηλαδὴ τῆς ἄνευ ἐπιβλέψεως ἀπασχολήσεως αὐτῶν εἰς ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασίαν, μὲ μόνην ἐγγύησιν τὸν λόγον τῆς τιμῆς, τὸν ὁποῖον παρέχουν οἱ ἐν λόγῳ κατάδικοι προφορικῶς εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν φυλακῶν. Καὶ ὑπάρχουν εὐχάριστοι ἐνδείξεις ὅτι ὁ θεσμὸς αὐτὸς θὰ ἀποδώσῃ καρποφόρα ἀποτελέσματα, φυσικὰ μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς καταστολῆς. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει περισσότερον τὸ Κράτος καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἐργάζονται ἀξιόλογα, παραλλήλως καὶ αἱ Ἑταιρεῖαι Προστασίας Ἀνηλίκων, ὡς καὶ ἕτεραι ὀργανώσεις, εἶναι κυρίως ἡ πρόληψις τῆς ἐγκληματικότητος, δι' ὃ θέμα τὰ ληφθέντα ὑφ' ἡμῶν μέτρα εἶναι ἐξ ἴσου ἐνθαρρυντικά.

Συγκεκριμένως ἐνισχύθησαν ὀργανωτικῶς καὶ οἰκονομικῶς αἱ κατὰ τόπους Ἑταιρεῖαι Προστασίας Ἀνηλίκων. Ἐπίσης ἐπερατώθη ἡ προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις, τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἑταιρειῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἀκουσθοῦν αἱ ἀπόψεις τῶν εἰδικῶν καὶ θὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα ἐπωφελῆ διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Τέλος εἶναι πράγματι σημαντικὸν τὸ γεγονὸς τοῦ ἐπιδειχθέντος ἐν προκειμένῳ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τῶν Βασιλέων μας. Πρόκειται περὶ τῆς στενῆς συνεργασίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τελοῦντος Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος. Χάρις εἰς τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ὑπὸ σωφρονισμὸν ἀνηλίκων, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1953 ἀνῆλθεν εἰς 238, διωχετεύθη ἐκ τῶν Σωφρονιστικῶν καὶ Ἀναμορφωτικῶν Καταστημάτων τοῦ Κράτους, εἰς τὰς ἀρτίως λειτουργούσας Τεχνικὰς Σχολὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, ὅπου διδάσκονται διαφόρους τέχνας καὶ διὰ συνεχοῦς ἀποσχολήσεώς των εἰς ἐπαγγελματικὰς καὶ ἠθικοπλαστικὰς διδασκαλίας, ἐπιτυγχάνεται εἰς μέγιστον ποσοστὸν ἡ πλήρης ἀναμόρφωσις τῶν παραστρατημένων παιδιῶν.

Παραλλήλως μελετᾶται ἡ καλυτέρα ὀργάνωσις καὶ ἐπέκτασις τῶν νεοσυσταθέντων Σταθμῶν Προστασίας ἀνηλίκων —εἷς ἐκ τῶν ὁποίων λειτουργεῖ ἤδη εἰς Ἀθήνας— οὕτως ὥστε ἐντὸς τῶν Ἱδρυμάτων αὐτῶν νὰ εὑρίσκουν μίαν προσωρινὴν θαλπωρὴν ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς γαλήνης οἱ ἀποφυλακιζόμενοι ἀνήλικοι, μέχρι τῆς παλιννοστήσεώς των ἢ ἀκόμη καὶ μέχρι τῆς ἐπαγγελματικῆς των ἀποκαταστάσεως. Ἐπίσης εἰς τοὺς Σταθμοὺς αὐτοὺς θὰ δύνανται νὰ προσφεύγουν εἴτε αὐθορμήτως εἴτε τῇ αἰτήσει τῶν γονέων των, ἀνήλικοι τελοῦντες ἐν ἠθικῷ κινδύνῳ.

Ἐὰν εἰς τὰ ἀναφερθέντα ἤδη προστεθῇ καὶ ἡ ἐπιτευχθεῖσα βελτίωσις τῶν ὅρων διαβιώσεως, ἐργασίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν κρατουμένων εἰς Σωφρονιστικὰ καὶ Ἀναμορφωτικὰ Καταστήματα ὑπεροκτακοσίων ἀνηλίκων, δύναται ἡ κοινὴ γνώμη νὰ σχηματίσῃ μίαν σαφῆ εἰκόνα τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς, ὡς ὑπευθύνως κατευθύνοντες τὸν τομέα τοῦτον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, θεωροῦμεν εὐοίωνον ἀπαρχὴν σημαντικῶν ἐξελίξεων, εἰς τὴν ὅλην προσπάθειαν διὰ τὴν πρόληψιν καὶ καταπολέμησιν τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Καὶ αἱ ἐξελίξεις αὐταὶ ἀποτελοῦσαι ἐκδήλωσιν τῆς δημιουργηθείσης ἐργασίας τῆς συντελουμένης εἰς ὅλην τὴν Χώραν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Παπάγου, θὰ προσλάβουν συντόμως ὁλοκληρωμένην μορφὴν ἐπὶ μεγίστῃ ὠφελείᾳ τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κοινωνίας.

ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ**
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

5.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατ' ἐποχὰς τοῦ ἔτους.
6.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ ἡλικίαν.
7.—Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατ' ἐπάγγελμα.
8.—Μέσα πρὸς αὐτοκτονίαν.
9.—Συνδυασμὸς μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν.
10.—Ψυχολογία ἐκλογῆς μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν.

5. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατ' ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

Κατὰ πάντας τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους παρατηροῦνται αὐτοκτονίαι, συχνότεραι ὅμως ἐπέρχονται κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἀνοίξεως καὶ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ θέρους. Καὶ κατὰ τὰς ἡμετέρας στατιστικὰς οἱ συνήθως φονικώτεροι —δι' αὐτοκτονίας— μῆνες εἶναι ὁ Ἀπρίλιος, Μάϊος, Ἰούλιος. Οὐχ' ἧττον παρετηρήσαμεν μῆνας χειμώνων τινῶν ἔχοντας συρροὴν αὐτοκτονιῶν περισσοτέρων ἢ οἱ ἄλλοι μῆνες, καὶ τῆς ἀνοίξεως εἰσέτι. Ἐπὶ παραδείγματι κατὰ τὸ 1936 ὁ Ἰανουάριος ἀντιπροσωπεύεται δι' 8 αὐτοκτονιῶν, ἐνῷ ὁ Μάρτιος καὶ Ἀπρίλιος διὰ 4 ἕκαστος.

Γενικῶς ὅμως ἀληθεύει ὅτι αἱ περισσότεραι αὐτοκτονίαι διαδραματίζονται κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον, Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον.

Τὴν αἰτίαν τῆς συχνοτέρας διαπράξεως αὐτοκτονιῶν κατὰ τὴν ἄνοιξιν, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, δέον κατὰ τοὺς μελετητὰς νὰ ἀποδόσωμεν εἰς μετεωρολογικὰς μεταβολὰς ἐπερχομένας κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν καιρικῶν μεταβολῶν ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω (παραγρ. 3).

Εὐτυχῶς δὲν διατίθενται πάντες οἱ ἄνθρωποι ὁμοίως πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀνοίξεως, διὸ καὶ αἱ περιπτώσεις αὐτοκτονίας δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ μείζονος μέρους τοῦ πληθυσμοῦ.

6. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατὰ ἡλικίαν.

Κατὰ πάσας τὰς ἡλικίας ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς καὶ ἄνω παρατηροῦνται αὐτοκτονίαι. Κάτω τῆς ἐφηβικῆς σπανίως ἀναφέρονται αὐτοκτονίαι. Ἡ κατωτάτη ἡλικία καθ' ἣν ἡμεῖς παρετηρήσαμεν αὐτοκτονίαν ἦτο ἐφήβου 13 ἐτῶν. Ἄλλοι ἀναφέρουσι καὶ μικροτέρας ἡλικίας αὐτοκτονίας. Ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ ἄνω αἱ αὐτοκτονίαι ἀποβαίνουν συχνότεραι. Ἰδιαιτέρως πολυάριθμοι εἶναι κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 20—50 ἐτῶν· εὐνοοῦνται τότε διὰ πλείστους λόγους (ἔρως, εὐφαντασία, οἰκονομικοὶ λόγοι κ.λ.π.). Κατὰ τὴν πέραν τῶν 50 ἐτῶν ἡλικίαν αἱ αὐτοκτονίαι παρατηροῦνται ἀραιότερον. Τούτου δίδονται διάφοροι ἐξηγήσεις :

α) Ἡ ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας ἐπερχομένη κατάρριψις τῆς εὐφαντασίας.

β) Ἡ κατὰ τὰς προγουμένας ἡλικίας συντελεσθεῖσα ἐκκαθάρισις τῶν οἱονεὶ αὐτοκτονησίμων, θανόντων ἤδη ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, πιθανὸν καὶ αὐτοκτονησάντων.

γ) Ἡ ἐλάττωσις τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβεβηκότων εἰς ἡλικίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων τῶν μικροτέρων ἡλικιῶν.

δ) Ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀραιώσεως τῶν αὐτοκτονιῶν κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀναφέρῃ τὴν ἐπὶ γερόντων παρατηρουμένην ἔξαρσιν τοῦ ἐνστίκτου τῆς πρὸς τὴν ζωὴν ἀγάπης. Οἱ γέροντες φυλάσσουν τὴν ὑπολειπομένην εἰς αὐτοὺς ζωὴν ὡς ὁ φιλάργυρος τὰ χρήματα. Ἔχουσι τὴν ψυχολογικὴν ἐπίγνωσιν ὅτι

τὸ νόμισμα τῆς ζωῆς ἀπέβη δι' αὐτοὺς ἐλάχιστον καὶ ἄρα πολυτιμότερον καὶ μετὰ φροντίδος φειδωλεύονται αὐτοῦ. Μέγας παρατηρητὴς τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὁ Εὐριπίδης ἐν τῇ 'Εκάβῃ, παριστᾷ τὸν κήρυκα Ταλθύβιον, γέροντα πλέον, τόσον συγκινηθέντα διὰ τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποίαν περιέπεσεν ἡ ἄλλοτε εὐτυχὴς βασίλισσα τῆς Τροίας, ὥστε νὰ προτιμᾷ, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ πέσῃ εἰς παρομοίαν δυστυχίαν, νὰ χάσῃ τὸν ὑπολειπόμενον αὐτῷ χρόνον ζωῆς, τόσῳ πολυτιμότερον δι' αὐτόν, ὅσῳ καὶ ὀλίγος πλέον ἐναπέμενε :

«φεῦ, φεῦ, γέρων μὲν εἶμ' ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰσχρᾷ περιπεσεῖν τύχῃ τινί».

'Επὶ τῶν μετὰ τὸ 60ὸν ἔτος ἀνδρῶν δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν πρὸς αὐτοκτονίαν ἡ ἀδυναμία πλέον πρὸς ἐπιτέλεσιν συνουσίας. Ἔκδοτοι οἱ τοιοῦτοι παρήλικες πρὸς τὴν γενετήσιον ἀπόλαυσιν δὲν συγκινοῦνται ἐξ ἄλλων ἀπολαύσεων, μὴ σχηματίσαντες συνήθως ἐν καιρῷ ἰδίαν οἰκογένειαν καὶ διὰ τὴν καταλαβοῦσαν αὐτοὺς ἀνικανότητα πρὸς συνουσίαν αὐτοκτονοῦν. Εἴδομεν καὶ ἀντιθέτου φύσεως αὐτοκτονίαν περίεργον γυναικὸς ἡλικίας 70 ἐτῶν. Αὕτη μὴ ὑποφέρουσα πλέον τὰς ἀσυγκρατήτους γενετησίους ἐπιθέσεις τοῦ πολὺ πλέον ταύτης ἡλικιωμένου συζύγου της ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν ζωήν της αὐτοκτονήσασα.

Δι' ἀγνώστους ἡμῖν λόγους ηὐτοκτόνησε κατὰ τὸ 1950 εὐυπόληπτος καὶ πλούσιος 90τούτης γέρων ριφθεὶς εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν τροχιὰν τοῦ Σταθμοῦ Μοναστηρακίου.

'Ο ἀνωτέρω ἀναφερθεὶς 13 ἐτῶν ἔφηβος ηὐτοκτόνησε διότι οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἠρνοῦντο νὰ τοῦ ἀγοράσουν καινουργῆ ἐνδυμασίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἐστερεῖτο εὐπρεποῦς εἰσέτι τοιαύτης. Τοῦτο ἀσφαλῶς ἦτο τὸ ἔναυσμα, ἡ πραγματικὴ ὅμως ἀφορμὴ θὰ ὠφείλετο εἰς ὑποβόσκουσαν ψυχικήν τινα νόσον.

7. Συχνότης αὐτοκτονιῶν κατ' ἐπάγγελμα.

'Εμελετήθη ὑπὸ διαφόρων στατιστικολόγων ἡ τυχὸν ὑπάρχουσα σχέσις μεταξὺ ἐπαγγέλματος καὶ αὐτοκτονίας καί τινες ὑποστηρίζουσιν ὑπάρχουσαν τοιαύτην. Δὲν συμεριζόμεθα τὴν γνώμην ταύτην. Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ δὲν ἐμφανίζονται ἔχουσαι ἀσφαλὲς κῦρος. 'Ημεῖς δυστυχῶς δι' ἀνεπαρκῆ παροχὴν πληροφοριῶν ἐπὶ ἑκάστης περιπτώσεως δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν γνώμην ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἐπαγγέλματος πρὸς πρόκλησιν αὐτοκτονίας.

'Η νεκροτομικὴ τράπεζα τοῦ 'Ιατροδικαστικοῦ 'Εργαστηρίου ἔχει δεχθῇ πτώματα αὐτοκτονησάντων ἀνηκόντων εἰς ἀμφότερα τὰ φῦλα καὶ ἀσκούντων διαφορώτατα ἐπαγγέλματα ἢ οὐδὲν τοιοῦτον. 'Εδέχθη ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας παντὸς ὅπλου. 'Εδέχθη ἐπιχειρηματίας, ἐμπόρους, ἐπιστήμονας, φοιτητάς, χειρώνακτας παντὸς ἐπαγγέλματος κ.λ.π.

Κατὰ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν γνώμην τὸ ἐπάγγελμα, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, δὲν παρακινεῖ πρὸς αὐτοκτονίαν. 'Εν τῇ πραγματικότητι ὑπάρχει ὑποβόσκουσα ἀνώμαλος ψυχικὴ κατάστασις, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας θέλομεν ἐκθέσει πραγματευόμενοι τὰ αἴτια τὰ ἄγοντα πρὸς αὐτοκτονίαν. Τὸ ἐπάγγελμα δύναται μόνον νὰ συμβάλλῃ ἐνίοτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέσου πρὸς αὐτοκτονίαν. Π.χ. ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ φαρμακοποιὸς νὰ ἐκλέξῃ τὸ δηλητήριον, ὁ ναυτικὸς τὸν πνιγμόν κ.λ.π.

8. Μέσα πρὸς αὐτοκτονίαν.

Πολλὰ καὶ διάφορα εἶναι τὰ πρὸς αὐτοκτονίαν χρησιμοποιούμενα μέσα. Τὰ κοινότερα τούτων εἶναι τὰ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ στατιστικῇ ἀναφερόμενα.

Γενικῶς ἐξετάζοντες τὰ ἀπανταχοῦ χρησιμοποιούμενα πρὸς αὐτοκτονίαν μέσα παρατηροῦμεν ὅτι ὑπάρχει μεγαλυτέρα προτίμησις πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέσον αὐτοκτονίας κατὰ τὰς διαφόρους χώρας. Οὕτω ἐν Γαλλίᾳ σύνηθες μέσον αὐτοκτονίας εἶναι ἡ δηλητηρίασις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος (CO), εἴτε ἐξ ἀναφλέξεως ἄνθρακος παραχθέντος, εἴτε τοῦ ἐν τῷ φωταερίῳ ἐνεχομένου. Ἐν Πολωνίᾳ, Τσεχοσλοβακίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ ἄλλας πρὸς αὐτὰς παρακειμένας χώρας συχνὸν μέσον πρὸς αὐτοκτονίαν εἶναι τὸ ὀξικὸν ὀξύ, εὐκόλως ἐκεῖ εὑρισκόμενον, ὡς παραγόμενον εὐρέως ὑπὸ τῆς βιομηχανίας. Εἰς τὸ Ἰράκ, ὅπως μοῦ ἔλεγεν Ἰρακινὸς ἰατρὸς ἐπισκεφθεὶς τὸ Ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἰατροδικαστικοῦ Ἐργαστηρίου κοινότερον μέσον πρὸς αὐτοκτονίαν εἶναι ὁ πνιγμός.

Ἐκ τῆς ἡμετέρας στατιστικῆς καθορίζονται τὰ κάτωθι χρησιμοποιηθέντα μέσα πρὸς ἐνέργειαν τῶν 1735 αὐτοκτονιῶν, κατὰ σειρὰν συχνότητος παρατιθέμενα :

Πυροβόλα ὅπλα	579	Τέμνοντα—Τέμνοντα-Νύσσοντα	74
Δηλητήρια	336	Ἐγκαύματα	44
Ἀπαγχονισμὸς	240	Δυναμῖτις—Χειροβομβὶς	17
Πτῶσις ἐξ ὕψους	223	Αὐτοκίνητον	2
Πνιγμὸς	133	Ἠλεκτροπληξία	2
Σιδηρόδρομος	83	Στραγγαλισμὸς—Πνιγμονὴ	2

Ἡ ἐκλογὴ ὑπῆρξε διάφορος κατὰ τὸ φῦλον. Αἱ γυναῖκες παρ' ἡμῖν, ὡς ἄλλως τε καὶ ἀλλαχοῦ προτιμοῦν τὰ ἀναίμακτα μέσα, ὡς τὰ δηλητήρια, τὴν πτῶσιν ἀπὸ ὕψος, τὸν πνιγμόν. Ἰσοφαρίζουν ὅμως κατὰ τὰ ἐγκαύματα (23 ἐπὶ ἀνδρῶν, 21 ἐπὶ γυναικῶν). Ἀποφεύγουσιν αἱ γυναῖκες σχετικῶς τὰ αἱματηρὰ μέσα, ὡς τὰ πυροβόλα ὅπλα καὶ τὰ τέμνοντα ὄργανα (ἐπὶ τεμνόντων 59 περιπτώσεις ἐπὶ ἀνδρῶν πρὸς 13 ἐπὶ γυναικῶν).

Προκειμένου περὶ πυροβόλων ὅπλων οἱ ἄνδρες βάλλουν κατὰ τῆς κεφαλῆς των συνήθως (κυρίως κατὰ τοὺς κροτάφους). Αἱ γυναῖκες συνήθως προτιμοῦν τὴν καρδιακὴν χώραν. Ἴσως ἡ τοιαύτη προτίμησις προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι κατ' αὐτὰς εἰς τὴν καρδίαν ἑδρεύει τὸ αἴσθημα τοῦ ἔρωτος, τὸ συχνότερον παρωθοῦν αὐτὰς εἰς αὐτοκτονίαν. Ἴσως ὅμως νὰ προέρχεται καὶ ἐκ τῆς μέχρι τέλους φιλαρέσκου φροντίδος τῆς γυναικός, ὅπως διατηρήσῃ ἀλώβητον τὴν ὡραιότητα τοῦ προσώπου της, ὅπερ τραῦμα διὰ πυροβόλου ὅπλου θὰ ἠδύνατο νὰ παραμορφώσῃ.

Τὰ ἐκλεγόμενα δηλητήρια διαφέρουν πως κατὰ τὰς ἐποχάς. Παλαιότερον συχνοτέρα ἦτο ἡ χρῆσις τῆς κινίνης. Κατὰ τὴν περίοδον 1936—38 ἐπὶ 77 αὐτοκτονιῶν διὰ δηλητηρίου αἱ 44 εἶχον ἐνεργηθῆ διὰ κινίνης (Πεπραγμένα Ἐργαστηρίου Ἰατροδικαστικῆς—Τοξικολογίας κατὰ τὴν τριετίαν 1936—38). Προετιμᾶτο δὲ τότε ἡ κινίνη διότι ἦτο εὔκολος—καὶ εὐθηνὴ—ἡ προμήθεια οἱουδήποτε ποσοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπωλεῖτο ἄνευ συνταγῆς καὶ εἰς τὰ περίπτερα ἀκόμη, πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐλονοσίας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ προτίμησις ἐστράφη πρὸς τὰ βαρβιτουρικὰ (δηλαδὴ τὴν Veronal—Luminal κ.λ.π.). Ἐννοεῖται ὅτι δὲν λείπει ἡ χρησιμοποίησις τοῦ μονοξειδίου τοῦ ἄνθρακος, τοῦ ἀρσενικοῦ, τοῦ διχλωριούχου ὑδραργύρου, τοῦ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου, τῶν καυστικῶν ὀξέων καὶ ἄλλων, ἀλλὰ σπανιώτερον.

Ἐσχάτως παρετηρήθησαν παρ' ἡμῖν αὐτοκτονίαι διὰ λήψεως ἀτεβρίνης καὶ ἄλλαι διὰ Νεο-Ἀντεργκάν, φαρμάκων λίαν χρησίμων διὰ θεραπευτικοὺς σκοπούς. Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων δηλητηριάσεων ἐδημοσιεύσαμεν εἰδικὴν μελέτην (Κλινική : 1954).

Πλὴν τῶν ἀναφερθέντων συνήθων πρὸς αὐτοκτονίαν μέσων ἐφαρμόζονται σπά-

νιά τινα ἄλλα, πράγματι ἰδιότροπα. Πάντες ἐνθυμούμεθα ὅτι κατὰ τὸ 1952, νέα τις ἐπεχείρησεν αὐτοκτονίαν διὰ τῆς καταπόσεως ἑκατοστύος περίπου καρφιτσῶν μετὰ τοῦ χάρτου ἐφ' οὗ αὗται φέρονται προσκεκολλημέναι. Ἐγκαίρως μετανοήσασα ἐγνωστοποίησε τὸ παράδοξον μέσον αὐτοκτονίας καὶ δι' ἐγχειρήσεως κατὰ τὸν στόμαχον ἐξήχθη ὁ χάρτης μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ καρφιτσῶν.

Ἄλλος τις πρὸ ἐτῶν ἐκονιοποίησεν ὑάλους καὶ κατέπιε τὰ θρύμματα. Διάτρησις τοῦ στομάχου καὶ ἐπακόλουθος περιτονῖτις ἐξαπέστειλαν τὸν ἄνθρωπον ὅπου ἐπεθύμει, εἰς Ἅδην.

Εἰς Γαλλίαν πρὸ ἐτῶν ηὐτοκτόνησέ τις διὰ καταπόσεως τεμαχίου τηγανισθέντος σπόγγου. Εἶχεν ἀκούσει ἴσως ὅτι τὸ μέσον τοῦτο χρησιμοποιεῖται πρὸς ἐξόντωσιν τῶν ποντικῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ θάνατος δὲν ἐπῆλθε ταχέως ἐπέσπευσε τὴν ταχυτέραν ἔλευσιν λαβὼν καὶ ἱκανὴν ποσότητα Sublimé.

Μοναδικὴν περίπτωσιν μέσου αὐτοκτονίας ἀποτελεῖ τὸ ὑπὸ Γάλλου ἰατροῦ ἐφαρμοσθέν. Ἐνήργησεν οὗτος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐνδοφλέβιον ἔνεσιν καθαρᾶς καλλιεργείας μικροβίων τῆς φυματιώσεως. Ταχέως ἀνεπτύχθη κεχροειδὴς φυματίωσις, ἐξαποστείλασα αὐτὸν εἰς Ἅδην.

Παραλείπομεν τὴν ἀναφορὰν ἄλλων τινῶν σπανίων, ἀλλὰ καὶ παραδόξων μέσων αὐτοκτονίας.

9. Συνδυασμὸς μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν.

Οἱ ἐπιχειροῦντες ὅμως αὐτοκτονίαν οὐχὶ σπανίως συνδυάζουσι πλείονα μέσα ἵνα ἀσφαλέστερον ἐπιτύχωσι τοῦ ποθουμένου. Δεικνύεται τότε, ἡ ψυχικὴ διαταραχή, ἡ ἐξωθήσασα πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν.

Ἡμεῖς συνηντήσαμεν ἀρκετὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ αὐτοκτόνος ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν πλείονα μέσα, ὅπως ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του. Οὕτω νέος τις ἀπέκοψεν ἐπανειλημμένως τὸν λαιμόν του διὰ ξυραφίου καὶ κατόπιν ἐπυροβόλησε διὰ περιστρόφου κατὰ τῆς κεφαλῆς του—τῆς αἰτίας τῶν δεινῶν του—καὶ οὕτω ἀπῆλθε τοῦ κόσμου τούτου. Ἄλλος τις ἔλαβεν ἀρκετὴν ποσότητα ἄχνης ὑδραργύρου (Sublimé) καὶ ἀμέσως κατόπιν ἀπηγχονίσθη.

Πολλάκις ὁ συνδυασμὸς πλειόνων μέσων καταλήγει εἰς κωμικὴν ἀποτυχίαν. Δύο τοιαύτας περιπτώσεις ἀναφέρομεν ληφθείσας ἐκ ξένης βιβλιογραφίας.

Ἡ πρώτη ἀναφέρεται ὑπὸ γνωστοῦ Γάλλου ψυχιάτρου, τοῦ Fribourg-Blanc καὶ ἔχει οὕτω : Νέος ἀνισόρροπος ἀποφασίσας νὰ αὐτοκτονήσῃ ἔλαβεν ἀρκετὴν ποσότητα βερονάλης καὶ κατόπιν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ δεξιοῦ του κροτάφου· ἡ σφαῖρα ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ μετωπιαῖον ὀστοῦν, ἄνευ μεγάλων ζημιῶν. Εὐθὺς ἀμέσως ἔθεσε τὴν κάννην ἐν τῷ στόματι, καὶ ἔσυρε τὴν σκανδάλην, ἀλλὰ τὸ περίστροφον ἔπαθεν ἐμπλοκὴν καὶ δὲν ἐπηκολούθησε πυροβολισμός.

Σπεύδει τότε ὁ ἐπιχειρηματίας νὰ ἀπαγχονισθῇ χρησιμοποιήσας ὡς βρόχον λεπτὸν σχοινίον· τοῦτο ὅμως ὡς ἐκ τοῦ βάρους τοῦ σώματος ἔσπασε καὶ ὁ ἀπαγχονισμὸς ἀπέτυχεν. Εὐθὺς ὁ ἥρως ἐρρίφθη ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ δωματίου, εὑρισκομένου εἰς τὸν 4ον ὄροφον, συνεκρατήθη ὅμως ἀπὸ κοντὸν σημαίας καὶ ἔμεινεν οὕτω μετέωρος εἰς τὸ κενὸν μέχρι τῆς ἀφίξεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐξεκρέμασεν αὐτὸν καὶ μετεφέρθη εἶτα ἐν κώματι ὡς ἐκ τῆς βερονάλης εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ μετὰ ἡμέρας ἐξῆλθε σωφρονῶν. Δὲν ἀναγράφεται ἡ μετέπειτα τύχη του.

Ἡ ἑτέρα περίπτωσις συνέβη ἐπίσης ἐν Γαλλίᾳ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἀνήρ τις, ψυχοπαθὴς ἀναμφιβόλως, ἀποφασίσας νὰ αὐτοκτονήσῃ, προετίμησε τὸν ἀπαγχονισμόν. Κατελήφθη ὅμως ὑπὸ φόβου μήπως σπάσῃ τὸ σχοινίον τοῦ βρόχου καὶ

ἐκ τούτου διασωθῇ. Ἐνῷ δὲ ἦτο εὔκολον νὰ προμηθευθῇ χονδρότερον σχοινίον, αὐτὸς ἐσοφίσθη νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ κλάδον δένδρου ὑπερκειμένου ποταμοῦ τινος, ὥστε ἂν κατὰ τὴν ἀπαιώρησιν σπάσῃ τὸ σχοινὶ νὰ πέσῃ εἰς τὸν ποταμόν, ὅπου ἀσφαλῶς θὰ ἐπνίγετο διότι δὲν ἐγνώριζε νὰ κολυμβᾷ. Καὶ πάλιν ὅμως νοσηρὰ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ εἰς Ἅδην ταξιδίου τὸν ἐβασάνιζε καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ἐπρομηθεύθη ἀρκετὴν δόσιν ἄχνης ὑδραργύρου (Sublimé) διὰ νὰ λάβῃ αὐτὴν ἀμέσως πρὸ τῆς ἀπαιωρήσεως. Ἡ ἀμφιβολία ὅμως περὶ τῆς ἐπιτυχίας τὸν παρηκολούθει καὶ δι' αὐτὸ ἀπεφάσισε νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ τὸ περίστροφόν του. Ὡπλισμένος μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα μετέβη εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπαγχονισμοῦ, ἐδοκίμασε πάντα τὰ μέσα καὶ ἐπέτυχε...παταγώδη ἀποτυχίαν!

Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀπαιωρήσεως, ἀφοῦ ἐστερέωσε τὸ σχοινὶ εἰς τὸν κλάδον τοῦ δένδρου τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκλέξει, ἔθεσε τὸν βρόχον περὶ τὸν λαιμόν του· ἐν βίᾳ τότε κατέπιε τὴν ἄχνην ὑδραργύρου καὶ ἐτινάχθη εἰς τὸ κενὸν μὲ τὸ περίστροφον εἰς τὸ χέρι. Εὐθὺς ἀμέσως ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς κεφαλῆς του. Τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ σωτηρία του καὶ ἡ ἀποτυχία τόσων συνδεδυασμένων μέσων, ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ἤρκει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν του. Ἐξ εὐλόγου ἀστοχίας ἡ σφαῖρα δὲν συνέτριψε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐξάλλου ἐπιχειρηματίου, ἀλλ' ἐπιτυχοῦσα τὸ σχοινὶ ἔκοψεν αὐτὸ καὶ ὁ ἄνθρωπός μας ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμόν· ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζε νὰ κολυμβᾷ ἤρχισε νὰ πνίγεται καὶ ἐρρόφησεν ἀρκετὸν ὕδωρ· φιλεύσπλαγχνος διαβάτης, ριφθεὶς εἰς τὸν ποταμὸν κατώρθωσε νὰ τὸν ἐξαγάγῃ εἰς τὸν ὄχθην ὅπου τοῦ ἐδόθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι. Μὲ ἐμέτους ἀλλεπαλλήλους τοῦ καταποθέντος ὕδατος ἀπέβαλε τὸ δηλητήριον καὶ οὕτω ἡ τετραπλῆ ἐπιχείρησις πρὸς αὐτοκτονίαν ἐτελείωσεν ἀδόξως. Ἡ σποπευτική του ἀστοχία τὸν προεφύλαξεν ἀπὸ τῆς σφαίρας καὶ ἀπὸ τὸν ἀπαγχονισμόν· ὁ πνιγμὸς ἀπετράπη χάρις εἰς τὸν φιλάνθρωπον διαβάτην, ἀπέβη ὅμως ἡ πτῶσις εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ σωτήριος, διότι εἰσερρόφησεν ἄφθονον ὕδωρ καὶ μὲ τοὺς ἐπακολουθήσαντας ἐμέτους ἀπεβλήθη μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τὸ δηλητήριον. Ἐνηργήθη δηλαδὴ ἀπρόβλεπτος πλύσις τοῦ στομάχου, ὁποία θὰ ἐνηργεῖτο ἂν ὁ δηλητηριασθεὶς μετεφέρετο εἰς Νοσοκομεῖόν τι.

10. Ψυχολογία ἐκλογῆς μέσων πρὸς αὐτοκτονίαν.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ μέσου ἐπιδρῶσι πολλάκις παράγοντες διάφοροι κατὰ τὰς ἑκάστοτε περιπτώσεις. Τινὰς ὠθεῖ πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέσον ἡ μίμησις. Θὰ ἀναφέρωμεν κατωτέρω τὰς παρθένους τῆς ἀρχαίας Μιλήτου· αὗται κατὰ χρόνον τινὰ ἠὐτοκτόνουν δι' ἀπαγχονισμοῦ. Πτῶσις ἀνδρός τινος κατὰ τὸ 1926 ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως ἔφερε τὴν ἀπὸ ταύτης πτῶσιν ὡς μέσον ἐκλογῆς πρὸς αὐτοκτονίαν.

Χημικοί, Φαρμακοποιοί, Ἰατροὶ χρησιμοποιοῦν μέσα τοῦ ἐπαγγέλματός των, δηλαδὴ δηλητήρια. Πρὸ ἔτους χημικός τις ἠὐτοκτόνησεν εἰσπνεύσας ὑδροκυάνιον, ὅπερ ὁ ἴδιος παρεσκεύασε. Πρὸ ἔτους ἠλεκτρολόγος τις ἠὐτοκτόνησε διὰ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Λεμβοῦχοι, ναυτικοὶ ἐν γένει προτιμοῦν συνήθως τὸν πνιγμόν.

(Συνεχίζεται)

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

Ζ'. ΕΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΒΑΣΙΑΟΦΡΟΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΗΛΥΣΙΑ

—Ο ΑΡΧΙΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ—

Ἡ ὑπόθεσις Μὰκ Μαών, ἥτις δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ περὶ τῆς ὁποίας αἱ ἀτυχεῖς ἐφημερίδες ἦσαν κακῶς πληροφορημέναι, εἶναι ἡ τῆς ἀπροόπτου καὶ ἀνεξηγήτου παραιτήσεως τοῦ μεγάλου Στρατάρχου ἀπὸ τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, ἐπεισοδίου ἐκ τῶν πλέον τρομακτικῶν τῆς νεωτέρας ἱστορίας. Ὁ μακαρίτης Δοὺξ τῆς Μαγέντας, ἐκ καταγωγῆς Ἰρλανδός, κατεῖχε τὸν ὁρμητικὸν χαρακτῆρα τῶν συμπατριωτῶν του, χαρακτῆρα ἐκτιμώμενον πολὺ ἐν Γαλλίᾳ. Ἦτο συγχρόνως εἰλικρινὴς φιλόπατρις· μολονότι δὲ ἀπέκτησε τὴν στραταρχικὴν ράβδον του καὶ τὸν τίτλον Δουκὸς ὑπὸ Ναπολέοντα τὸν Γ', ἔμεινε πιστὸς εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῆς 4 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἱστορία θὰ τὸ διηγηθῇ ὅταν ὁ Θάνατος θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ παρασχεθοῦν ἐξηγήσεις περὶ τῶν περιστάσεων ποὺ ἐπέφεραν τὴν πτῶσιν αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἀφῆκαν ἐπὶ τοῦ ὀνόματός του πέπλον μελαγχολικόν.

Ὅλοι ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν Μὰκ Μαὼν ἤξευραν ὅτι ἠγάπα πολὺ τὰ ἄνθη. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Προεδρίας του, οἱ κῆποι τῶν Ἠλυσίων ἦσαν ἐκτάκτως πολὺ περιποιημένοι· καὶ ὅλα τὰ ἀνθοδοχεῖα τοῦ προεδρικοῦ διαμερίσματος ἦσαν γεμᾶτα ἀπὸ ἄνθη. Γνωρίζοντες αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν, οἱ φίλοι τοῦ Μὰκ Μαὼν τῷ προσέφερον συχνὰ ἄνθη. Τοῦτο δὲ ἐξηγεῖ πῶς δὲν ἐξεπλάγη ὅταν μίαν πρωΐαν, κατὰ τὸ πρόγευμα, ἐδέχθη θαυμασίαν ἀνθοδέσμην, λευκῶν κρίνων. Τὰ ὡραῖα ταῦτα ἄνθη εἶχαν ἐκλεγῆ προδήλως ἐπιμελῶς καὶ ἦσαν διευθετημένα μὲ τόσην κομψότητα ὥστε ὁ Πρόεδρος ἐνόμισεν ὅτι ἔβλεπεν εἰς αὐτὰ τὸ ἔργον γυναικός. Ἀλλ' ὅταν ἐζήτησε τὸ ἐπισκεπτήριον ποὺ συνήθως συνοδεύει παρόμοια δῶρα, ἡ ἐλπίς του διεψεύσθη διότι παρετήρησεν ὅτι ὁ δωρητὴς ἐπροτίμησε νὰ τηρήσῃ τὴν ἀνωνυμίαν. Ἐκτὸς ταινίας ἐκ λευκῆς μετάξης ποὺ περιέβαλλε τὰ στελέχη τῶν ἀνθέων καὶ ποὺ ἐδείκνυεν ὅτι ὁ ἀποστολεὺς κατεῖχε κάποιαν ἀριστοκρατικὴν λεπτότητα, οὐδὲν δεῖγμα ὑπῆρχε ποὺ νὰ δηλοῖ τὴν πηγὴν τῆς ἀποστολῆς ταύτης. Ἀφῃρημένος ἀπὸ ἄλλας ἀπασχολήσεις, ὁ Πρόεδρος ἀπέθεσε τὴν ἀνθοδέσμην ἐπὶ ἑνὸς ἐπίπλου. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον, κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν, ἐξεπλάγη πολὺ δεχθεὶς δευτέραν ἀνθοδέσμην ἐν πᾶσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν τῆς προτεραίας. Καὶ πάλιν ἐκούρασε τὸν νοῦν του διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν προέλευσιν τοῦ δώρου τούτου. Ἀλλὰ τώρα ὁ Στρατάρχης ἀπεφάσισε νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς ὑπηρέτας τίνι τρόπῳ ἡ ἀνθοδέσμη αὐτὴ ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀνακτόρου. Κατ' ἀρχὰς κανεὶς δὲν ἐφαίνετο ἱκανὸς νὰ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην διαφώτισιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πρόεδρος ἐπέμενεν, ἕνας ἐκ τῶν εὐνοουμένων ἀκολούθων ἐδήλωσεν ὅτι παρεκλήθη νὰ θέσῃ αὐτὰ τὰ ἄνθη ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ κυρίου του, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ δωρητοῦ. Ὁ Στρατάρχης κατέστη πολὺ περίεργος. Ἠρώτησε λεπτομερῶς τὸν ἀκόλουθον καὶ ἐπὶ τέλους ἔμαθεν ὅτι αὐτὸς ἐλάμβανε κάθε πρωὶ τὴν ἀνθοδέσμην ἀπὸ μίαν κυρίαν. Λύτη ἦτο πεπλοφόρος καὶ ὁ ἀκόλουθος ἠγνόει ἂν ἦτο νέα καὶ ὡραία. Τοῦτο ἤρκεσε διὰ νὰ γοητεύσῃ τὸν γέροντα Στρατάρχην, ὅστις μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του εἶχεν αὐτὴν τὴν ἀφοσίωσιν διὰ τὴν γυναῖκα, ποὺ εἶναι σημεῖον διακριτικὸν τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ Γάλλου. Ὁ Μὰκ Μαὼν ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν ἀκόλουθον νὰ ἐπερωτήσῃ αὐτὴν τὴν γυναῖκα ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἁβρὰν φιλοφρονησίν της.

— «Μὴ τῆς εἴπῃς ὅτι μοὶ ὡμίλησες περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ δός τῃ » νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἔλαβα τὰς ἀνθοδέσμας μὲ τὴν μεγίστην εὐχαρίστησιν, ὅτι πολυ- » πραγμονῶ πολὺ μὴ γνωρίζων τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου ποὺ εὐηρεστήθη » νὰ μοι στείλῃ αὐτὰ τὰ ὡραῖα ἄνθη. Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ χωρὶς νὰ προκαλέσῃς τὴν » ἐλαχίστην ἐνόχλησιν εἰς αὐτὴν τὴν κυρίαν, λάβε μερικὰς πληροφορίας περὶ αὐτῆς. » Πρὸ παντός, βεβαίωσέ την ὅτι ποθῶ νὰ κάμω τὴν γνωριμίαν της».

Ὁ ἀκόλουθος ἐξετέλεσε πιστῶς τὰς διαταγὰς ποὺ ἔλαβε. Τὴν ἐπαύριον, νέα ἀνθοδέσμη κρίνων, ὡραιοτέρα ἀπὸ τὰς προλαβούσας, ἀνέμενε τὸν Στρατάρχην. Ἀλλ' ὁ ἀκόλουθος δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ πληροφορίας συμπληρωματικὰς περὶ τῆς δωρητρίας. Αὕτη ἤκουσε τὴν δήλωσιν τοῦ ἀκολούθου χωρὶς κανὲν δεῖγμα ἐπιδοκιμασίας καὶ ὅταν αὐτὸς ἔπαυσε νὰ ὁμιλῇ, ἐκείνη ἐστράφη, διηυθύνθη πρὸς ἅμαξαν ποὺ προδήλως ἐστάθμευεν ἐπίτηδες ἐκεῖ, καὶ ἀνεχώρησε τάχιστα μὲ διεύθυνσιν τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας, δηλαδὴ πρὸς τὸ κέντρον τῶν Παρισίων. Ὁ Πρόεδρος ὑπεχρεώθη ὡς ἐκ τούτου νὰ καταπνίξῃ τὸν πόθον του τῆς ἀναμονῆς, ὅπως συναντήσῃ τὴν ὡραίαν ἄγνωστον. Τὰς δύο κατόπιν ἡμέρας τὸ δῶρον ἐπανελήφθη, ἀλλὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἡ ἐλπὶς τοῦ Μὰκ Μαὼν ἐπανῆλθεν ὅταν ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθέων ἓν χαρτάκι ἔχον τὴν σημείωσιν :

— «Διατί δὲν φορεῖτε αὐτὰ τὰ ἄνθη ;»

Ἦτο ὅλη ἡ παραγγελία. Ἀλλ' ὅσον λακωνικὴ καὶ ἂν ἦτο, ὁ Μὰκ Μαὼν ἐμάντευσεν ὅτι περιεῖχε τὴν ὑπόσχεσιν ἄλλου πράγματος. Ἦτο σαφὲς ὅτι αὐτοὶ οἱ κρῖνοι θὰ ἐχρησίευμον ὡς σῆμα ἐπικοινωνίας καὶ ὅτι ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰ παραγγέλματα τῆς σημειώσεως θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ πόθος ἱκανοποιήσεως τῆς ἀγνώστου. Ὁ Πρόεδρος ἐσυνήθιζε νὰ κάμνῃ καθημερινῶς, κατὰ τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα, περίπατον ἐφ' ἁμάξης εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης. Αὐτὸ τὸ ἀπόγευμα ὁ Πρόεδρος ἀνεχώρησε τὴν συνήθη ὥραν, ἀλλ' ἔφερεν εἰς τὴν κομβιοδόχην του μίαν θαυμασίαν δέσμην ἀνθέων ποὺ ἐσκέπαζε τὸν Μεγαλόσταυρόν του τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Τὰ ἄνθη τῆς δέσμης αὐτῆς ἦσαν, ἐννοεῖται, οἱ μυστηριώδεις κρῖνοι. Κατὰ τὴν διαδρομήν, ὁ Πρόεδρος παρετήρει τοὺς ἐπιβάτας τῶν ἄλλων ἁμαξῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ περισσότεροι ἐχαιρέτων τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους, αὐτὸς δὲν κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἐκείνην ποὺ ἐζητοῦσεν. Ἐν τέλει ὅμως, ὅταν ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιστρέψῃ, εἶδε μίαν ὡραίαν μικρὰν ἅμαξαν, ἐζευγμένην μὲ ἓν μόνον ἄλογον καὶ ποὺ ἔφερε μίαν κυρίαν πεπλοφόρον. Τὰ παράθυρα τῆς ἁμάξης ἦσαν ἁπλᾶ, ὁ δὲ ἁμαξηλάτης δὲν ἔφερε κανὲν σημεῖον διακριτικόν. Ὅταν ἀντίκρυσε τὴν Προεδρικὴν ἅμαξαν, ἡ κυρία ὕψωσε μίαν μικρὰν δέσμην ἀνθέων, ὁμοίων πρὸς ἐκεῖνα ποὺ ἔφερεν ὁ φιλάρεσκος Στρατάρχης, προσποιηθεῖσα ὅτι ὠσφραίνετο τὸ ἄρωμά των. Ὁ Πρόεδρος ἠγέρθη ἀπὸ τὸ κάθισμά του, καὶ συγχρόνως ἡ κυρία ἔστρεψεν ἐλαφρὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ἴδῃ ὅτι ἀπέθετε φίλημα ἐπὶ τῆς ἀνθοδέσμης της. Προτοῦ αὐτὸς ἀπαντήσῃ ἢ ἀνταλλάξῃ λέξιν, αἱ δύο ἅμαξαι διεσταυρώθησαν καὶ ἡ πεπλοφόρος κυρία ἐχάθη ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του.

Βλέπων ὅτι ἡ ἀκολουθία του τὸν παρετήρει, ὁ Πρόεδρος ἐρρίφθη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ προσεπάθει νὰ κρύψῃ τὴν ταραχήν του.

Ἡ ἁβρὰ πρᾶξις τῆς ἀγνώστου ἀνεζωογόνησε τὰ φλογερώτατα αἰσθήματά του καὶ μὲ πολλὴν δυσκολίαν παρηγορήθη ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν ἀπραξίαν του σκεπτόμενος ὅτι ἡ γόησσα δὲν θὰ ἐσταμάτα ἐκεῖ. Τὴν ἐπαύριον ἔλαβε νέαν ἀνθοδέσμην φέρουσαν χαρτάκι μὲ τὴν λέξιν «Εὐχαριστῶ!». Ἐνθαρρυνθεὶς ὁ Πρόεδρος ἔφερεν ἐκ νέου αὐτὰ τὰ ἄνθη κατὰ τὸν ἀπογευματινόν του περίπατον. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἦτο καλλίτερα προετοιμασμένος, καὶ ὅταν ἡ ἅμαξα τῆς ἀγνώστου ἐφάνη, ἀπέσυρε τὰ ἄνθη ἀπὸ τὴν κομβιοδόχην καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὰ χείλη του τὴν στιγμὴν ποὺ διήρχετο ἡ κυρία. Ἀντημείφθη μὲ ἐλαφρὸν χαιρετισμόν, ἡ κυρία ἐσήκωσεν ὀλίγον τὸν πέπλον της καὶ ἔδειξεν ἕνα πώγωνα ἐξαίσιον, καὶ χείλη ἀμέμπτου σχήματος καὶ ἐρυθροῦ χρώματος.

Μὲ μεγίστην ἀνυπομονησίαν ὁ Πρόεδρος ἀνέμενε τὴν ἐπαύριον πρωΐ τὸ πρόγευμά του. Εἶχε τὴν προαίσθησιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θὰ ἐλάμβανε καλὴν στροφήν, καὶ δὲν ἠπατήθη. Μία σημείωσις μέσα εἰς σφραγισμένον φάκελλον, ποὺ ἡ σφραγὶς παρίστα περιστερὰν φέρουσαν εἰς τὸ ράμφος της φύλλον ἐλαίας, συνώδευε τὴν ἀνθοδέσμην. Ὁ Πρόεδρος ἀπεμάκρυνε τοὺς ὑπηρέτας του διὰ νὰ μὴ διακρίνουν τὴν ταραχήν του, καὶ ἤνοιξε τὸν φάκελλον, ἀναγνώσας τὴν ἐπιστολήν :

«Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ λάβητε τὰ ἄνθη μου ἀπὸ τὰς ἰδίας μου χεῖρας, προμη-» θεύσατέ μοι διὰ τοῦ ἀκολούθου σας τὸ κλειδὶ τῆς μικρᾶς θύρας τῶν Ἠλυσίων » Πεδίων καὶ περιμένετέ με αὔριον τὸ βράδυ κατὰ τὰς δέκα. Ἔχω ἐμπιστοσύνην » εἰς τὴν τιμὴν ἀξιωματικοῦ τῆς Γαλλίας».

Αὐτὸ ἦτο ὅλον, ἀλλ' ἦτο ἀρκετόν. Πλήρης χαρᾶς μὲ τὴν σκέψιν ὅτι συντόμως θὰ ἔβλεπε καὶ θὰ συνωμίλει μὲ τὴν σειρῆνα ποὺ τὸν εἶχε μαγεύσει ἐξ ἀποστάσεως, ὁ Στρατάρχης ἐφρόντισε νὰ δώσῃ τὸ ζητηθὲν κλειδί, μὲ τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τὸν ἀκόλουθόν του. Προσεπάθησε νὰ περάσῃ τὸν καιρόν του ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα περιμένων. Τὴν ἐπαύριον μετέβη εἰς τὸ Δάσος τῆς Βουλώνης, ἀλλὰ δὲν εἶδε τὴν Κυρίαν τῶν κρίνων. Ἡ ὥρα τῆς συναντήσεως ἐπλησίαζε καὶ ὁ ἀνυπόμονος Στρατάρχης ἀφῆκε τὴν ἀκολουθίαν του καὶ ἔκαμε περίπατον εἰς τὸ πάρκον. Δὲν ἐπερίμενε πολύ. Οἱ κώδωνες τῶν Παρισίων μόλις ἐσήμαναν τὴν δεκάτην ὥραν, ὁπότε ἤκουσε τὸ κλειδὶ τρίζον εἰς τὴν κλειδαριάν. Ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ ἡ Κυρία τῶν κρίνων εὑρέθη πρὸ αὐτοῦ. Ἔφερεν ἕνα πέπλον, ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Μὰκ Μαὼν συγκατετέθη ἐπὶ τέλους νὰ τὸν ὑψώσῃ ὥστε ἀπεκάλυψε τὸ μέγιστον μέρος τοῦ προσώπου της, τοῦ ὁποίου ἡ χάρις ἀνταπεκρίνετο πρὸς ὅ,τι ἀνέμενεν ὁ ἐρωτύλος Στρατάρχης. Συγχρόνως ἀπήντησε μὲ τακτ θαυμάσιον νὰ τὴν σεβασθῇ. Πράγματι, τῷ ἔδωκε νὰ ἐννοήσῃ ἀμέσως ὅτι ὁ σκοπὸς ποὺ τῷ ὥρισε τὴν συνέντευξιν, δὲν ἦτο ν' ἀκούσῃ φιλοφρονήσεις.

— «Κύριε Στρατάρχα, εἶπεν, ἀποκαλοῦσα αὐτὸν μὲ τὸν στρατιωτικόν του » βαθμὸν καὶ τίτλον καὶ ὄχι μὲ τὸ ὄνομά του, ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατίας, μολονότι » τὰ διαβήματα, ποὺ ἔκαμα διὰ νὰ σᾶς συναντήσω θὰ φαίνωνται ρωμαντικά, σᾶς » παρακαλῶ νὰ πιστεύσητε ὅτι ἔχω ἀφορμὰς πολὺ σοβαρὰς διὰ νὰ ὁμιλήσω μαζί σας».

— «Ὄχι, δεσποινίς, ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος, τὶ σοβαρώτερον ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ » παρὰ τὸ αἴσθημα, ποὺ μοῦ ἐνεπνεύσατε ; Εἶσθε ἡ Κυρία τῶν Κρίνων μου, » ποὺ ἐπεθύμησα τόσον ζωηρῶς νὰ συναντήσω· μὴ ζητήσετε, πρὸ παντὸς κατὰ τὴν » ἀρχὴν τῆς συναντήσεώς μας, νὰ περισπασθῶμεν ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα ποὺ προητοί-» μάσατε τόσον ἐρασμίως».

Ἡ νεαρὰ κυρία—δὲν ἠμποροῦσέ τις νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς νεότητός της—ἐμειδίασε δεικνύουσα εἰς τὸν Στρατάρχην δύο σειρὰς τελείας ὡραίων ὀδόντων. Καὶ ἀπήντησε :

— «Μὲ ὠνομάσατε Κυρίαν τῶν Κρίνων. Δὲν ἐνεθυμήθητε ἐκείνην τὴν » στιγμὴν ὅτι ὁ Κρῖνος εἶναι ἓν ἄνθος ποὺ ἐνέχει κάποιαν πολιτικὴν σημασίαν ;».

Ὁ Πρόεδρος ἀνεπήδησε καὶ ἔκφρασις φόβου καὶ τρόμου ἐφάνη ἐπὶ τῆς μορφῆς του. Ὁ Κρῖνος ἦτο, πράγματι, τὸ σῆμα τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Γαλλίας, τὸ ἔμβλημα ποὺ ἐξετίθετο εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Κόμητος τοῦ Σαμβώρ. Ἡ συνομιλήτριά του εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶχε δώσει ἔνδειξιν ἐπαρκῆ τοῦ χαρακτῆρος τῆς προτάσεώς της διὰ τῆς ἐκλογῆς ἀνθέων, τῶν ὁποίων αἱ παραδόσεις εἶναι παρομοίως γνωσταί, ὅπως αἱ τοῦ ἴου τῶν Ναπολεόντων ἢ τοῦ τριφυλλίου τῆς γηραιᾶς Ἰρλανδίας. Καὶ ἔτσι, αὐτὸς, ὁ ἐπίσημος ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατίας, εἶχεν ἐπιδείξει πομπωδῶς αὐτὰ τὰ βασιλόφρονα ἐμβλήματα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, εἰς τὸ κέντρον τῶν Παρισίων, ἔνθα ἡ σημασία των εἶναι γνωστὴ ἀπὸ μυριάδας προσώπων. Ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ὡς σοβαρῶς ἐκτεθέντα καὶ διακινδυνεύσαντα.

Ταῦτα σκεφθεὶς ὁ Μὰκ Μαὼν ἔτριξε τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξετόξευσε μεγάλην βλασφημίαν. Ἡ Κυρία τῶν Κρίνων ἀπεσύρθη μὲ χειρονομίαν ἀπελπισίας.

— «Κρῖμα; Τί ἔκαμα; ἀνέκραξε, μὲ τόνον ἀποθαρρυντικόν. Ἐπίστευα ὅτι » σᾶς κατέπεισα ἁπλῶς ὅτι δὲν ἤμην γυναῖκα χωρὶς φιλαυτίαν, καὶ σᾶς προσέβαλα » ὑπερμέτρως».

Λέγουσα ταῦτα, ὕψωσε περισσότερον τὸν πέπλον της καὶ ὁ Στρατάρχης εἶδε δύο ὡραίους ὀφθαλμούς, γεμάτους δάκρυα, ποὺ ἔλαμπαν εἰς τὸ σκότος ὡσὰν σάπφειροι.

ΜΑΚ ΜΑΩΝ
Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὸ 1873

Ὁ Μὰκ Μαὼν ἦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλίας, ἀλλ' ἦτο ἐπίσης ἄνδρας. Ταραχθεὶς ἀπὸ τὸ περιπαθὲς τοῦτο θέαμα, ἐλησμόνησε τὴν σοβαρὰν πλευρὰν τῆς καταστάσεως καὶ ἐσκέφθη ὅτι εἶχε προκαλέσει πόνον εἰς γυναῖκα. Ἐπλησίασε τὴν νεαρὰν γυναῖκα καὶ τὴν καθησύχασε.

— «Πιστεύσατέ με, εἶπε, μὲ τόνον φι- » λόστοργον καὶ εὐλαβῆ, ὅταν σᾶς λέγω ὅτι » δὲν μετανοῶ διὰ τίποτε ποὺ μοῦ ἐπροκά- » λεσε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κάμω τὴν θελκτι- » κὴν γνωριμίαν σας. Τοὐναντίον, ἐγὼ πρέ- » πει νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην διότι ἐτόλ- » μησα νὰ πιστεύσω ὅτι ἕνας γέρων, ὅπως » ἐγώ, ἠμποροῦσα νὰ ἐμπνεύσω εἰς νεαρὰν » καὶ ὡραίαν γυναῖκα, ὅπως σεῖς, ἐνδιαφέ- » ρον ἄλλο παρὰ πολιτικόν».

Ἔγινε στιγμὴ σιωπῆς. Οἱ ὡραῖοι ὀφθαλμοὶ διηνοίχθησαν καὶ ἡ Κυρία τῶν κρίνων ἤρχισε νὰ γελᾷ.

—«Γνωρίζετε, Κύριε Στρατάρχα, ὅτι ὅταν λέγετε αὐτὰ δὲν φαίνεσθε τόσον γέρων;»

Ὁ Στρατάρχης συνεκινήθη εὐαρέστως ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀπάντησιν.

— «Διότι εἶσθε ἀπὸ τὰς θεαίνας, ποὺ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν » νεότητα εἰς ἡμᾶς, τοὺς θνητούς, ἀπήντησε χαριέντως».

Ἡ κόρη ἐκοκκίνησε καὶ ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς, μὲ μεγάλην ἀμηχανίαν.

— «Ἀλλὰ σημειώσατε ὅτι σᾶς ἠπάτησα, ἐψιθύρισεν. Ἐπέτυχα συνάντησιν » μαζί σας μὲ προφάσεις ἀπατηλάς. Λάβετε ὀπίσω αὐτὸ τὸ κλειδὶ ποὺ δὲν θὰ ἀνε- » χθῆτε νὰ κρατῶ ἐπιπλέον».

Ὁ Στρατάρχης ἀπώθησε τὸ κλειδὶ μὲ κίνημα μομφῆς.

— «Ἄ! Δεσποινίς! Μὴ μοῦ ἐπιβάλλετε παρομοίαν ποινήν! Μὴ μοῦ λέγετε » ὅτι ἡ συναναστροφή μου σᾶς κατέστη ἀνυπόφορος!»

— «Ὥστε συγκατατίθεσθε νὰ μὲ δέχεσθε ὡς συνωμότριαν;» ἐφώναξεν.

— «Ὦ, ὡς πρὸς αὐτό, δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς τοὺς θνητοὺς νὰ παραπονούμεθα » διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον αἱ θεαὶ ἀποκαλύπτονται».

Ἡ Κυρία τῶν Κρίνων τὸν ηὐχαρίστησε μὲ μειδίαμα ἐκτάκτως χαρίεν. Καὶ προσεποιήθη ὅτι ἀναχωρεῖ.

— «Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν δικαιοῦμαι νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως μὲ ἀκού- » σητε τώρα, ἀφοῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς μόνον ἡ ἀναχώρησίς μου.»

— «Δεσποινίς!.....

Τῷ ἔκαμε σημεῖον νὰ σιωπήσῃ καὶ ἐμειδίασε.

— «Σᾶς δίδω καιρὸν νὰ σκεφθῆτε, Κύριε Στρτάρχα. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ μὲ ἐπα-» νίδητε ἐδῶ, κάμετε τὸ ἴδιον σύνθημα».

— «Ποῖον ;»

— «Μίαν ἀνθοδέσμην κρίνων εἰς τὸ δάσος. Καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου».

— «Μίαν στιγμήν!, εἶπεν ὁ Στρατάρχης. Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐπιτύχω ἄλλο ὄνομα » τὸ ὁποῖον νὰ ὀνειρεύωμαι ἀντὶ τοῦ Κυρία τῶν Κρίνων ;»

— «Ἐὰν τὸ ἐπιθυμῆτε, ἠμπορεῖτε νὰ μὲ ὀνομάζετε «Δεσποινὶς Ἄνθος τοῦ » Κρίνου».

Καὶ ἀνεχώρησεν. Ἡ θύρα ἔκλεισε κατόπιν της καὶ μετ' ὀλίγον ἠκούετο τὸ κύλισμα ἁμάξης. Ὁ Μὰκ Μαὼν εἰσῆλθε περισσότερον παρά ποτε μεθυσμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν θελκτικὴν ἄγνωστον καὶ ἐπεδόθη εἰς εὐχάριστα ὄνειρα. μὲ σκοπὸν νὰ λησμονήσῃ τὴν πλοκὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκείνη ἐφαίνετο θέλουσα νὰ τὸν περι-τυλίξῃ.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἤδη προκαλέσει τὰς σοβαρὰς συνεπείας της. Ἡ θέα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐξερχομένου καθημερινῶς μὲ ἔμβλημα βασιλοφρόνων εἰς τὴν κομβιοδόχην του εἶχε προκαλέσει ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐν Παρι-σίοις. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ Μὰκ Μαὼν δὲν ἐθεωρήθη ποτὲ ὡς πεπεισμένος Δημο-κρατικός. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γενέσεως νέας κυβερνήσεως μετὰ τὰ τρομερὰ γεγε-νότα, ποὺ διεδέχθησαν τὴν πτῶσιν τῆς Δευτέρας Αὐτοκρατορίας, ὑπῆρξε τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου τῆς παλαιᾶς βασιλικῆς δυναστείας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κόμητος τοῦ Σαμβώρ. Τὸ κύριον πρόσκομμα ποὺ παρουσιάσθη κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις ἦτο τὸ ζήτημα τῆς σημαίας. Ὁ Κόμης, μὲ τὴν εἰλικρινῆ πίστιν εἰς τὰ κληρονομικὰ δι-καιώματά του, ἐζήτησεν ὅπως ὁ Κείνος τοῦ Οἴκου τῶν Βαλουᾶ τεθῇ πάλιν ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς σημαίας. Καὶ ὁ Μὰκ Μαὼν ὁ ἴδιος ἐν ὀνόματι τοῦ στρατοῦ ἐπέμεινεν ὅπως διατηρηθῇ ἡ τρίχρους σημαία, ἡ σημαία ποὺ τόσον ἐνδόξως συνεδέθη μὲ τὰ γεγο-νότα τοῦ Ἀουστερλιτς καὶ τῆς Ἰένας. Τὸ πρόσκομμα τοῦτο ὑπῆρξε μοιραῖον. Ἡ τρίτη Δημοκρατία συνεστήθη καὶ ὁ Ἑρρῖκος Ε' ἔμεινεν ἄνευ θρόνου. Ἀλλ' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ προέκυπτεν ὅτι ὁ Μὰκ Μαὼν δὲν ἦτο ἐχθρὸς ἄσπονδος τῆς Μοναρχίας. Ἡ δὲ ἐκλογή του, γενομένη μετά τινα ἔτη, ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὠφεί-λετο κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν βασιλοφρόνων. Μετὰ τὴν ἐκλογήν του, ἐν τούτοις, ἐφάνη θέλων νὰ παίξῃ πιστῶς τὸ πρόσωπον Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καὶ αἱ ἐλπίδες τῶν βασιλοφρόνων διελύθησαν βραδέως, ὁπόταν, ἔξαφνα, ἀνεζωογονή-θησαν ἕνεκα τῶν συμβάντων ποὺ περιέγραψα. Ἀμέσως παρετηρήθη ζωηρὰ δρᾶσις εἰς τὰς τάξεις των, ἀκολουθουμένη ἀπὸ ἀντίστοιχον πίεσιν ἐπὶ τῶν φίλων τοῦ ὑπάρχον-τος πολιτεύματος. Εἶναι γνωστὴ ἡ ἠλεκτρικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν Παρισίων, τῆς πό-λεως ποὺ κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς αἰῶνος εἶδε δέκα ἐπαναστάσεις. Φῆμαι ἀπαίσιαι, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου ἦτο ἀναμεμιγμένον, διέτρεχον τοὺς δρόμους, καὶ ἀνέμεναν, κάθε στιγμήν, νὰ ἴδουν τὴν Δημοκρατίαν ἀνατρεπομένην καὶ τὸν Ἑρ-ρῖκον Ε' κηρυττόμενον βασιλέα τῶν Γάλλων.

Ὁ Πρόεδρος ὁ ἴδιος ἔμαθεν αὐτὰς τὰς φήμας. Παρασυρόμενος ἀπὸ τὸν πόθον νὰ συναντήσῃ τὴν Κυρίαν τῶν Κρίνων, δὲν ἐδίστασε νὰ συμμορφωθῇ πιστῶς μὲ τὰς ὁδηγίας, ποὺ εἶχε λάβει ἀπὸ αὐτὴν καὶ νὰ περιάγῃ ἀνὰ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων τὸ μοιραῖον σύνθημα. Ἐνῷ δὲ ἡ πόλις ὁλόκληρος ἐκλονήθη ὑπὸ τὸ νέον τοῦτο πλῆγμα, ὁ ἀσυναίσθητος Στρατάρχης ἐζήτει τὴν ἀνταμοιβήν του εἰς τὴν μικρὰν θύραν τοῦ πάρ-κου. Ἡ ἄγνωστος ὑπῆρξε πιστὴ εἰς τὴν συνάντησίν της. Ἦτο πάλιν πεπλοφόρος καὶ ἐχαιρέτησε μὲ φρόνιμον συστολήν, τοῦθ' ὅπερ δὲν τὴν ἠμπόδισε νὰ ἀφίσῃ, ὅπως ἀσπασθῇ τὰς λεπτὰς χεῖράς της.

— «Οἱ μικροὶ κρίνοι μου ἀρχίζουν νὰ σᾶς γίνωνται ἀπεχθεῖς, Κύριε Στρα-» τάρχα ; ἠρώτησε μόλις ἐχαιρετήθησαν».

— «Δὲν εἶναι οἱ ἰδικοί σας κρίνοι διὰ τοὺς ὁποίους ἠσθάνθην ἀπέχθειαν. δι-» μαρτυρήθη ὁ Στρατάρχης, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνοι μὲ τοὺς ὁποίους ὁ Κόμης τοῦ Σαμ-» βὼρ ἐπεζήτησε νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν νικηφόρον τρίχρουν σημαίαν μας».

— «Ἄ, κύριε, εἶπεν ἡ κόρη, δὲν ἠμπορούσατε νὰ εἴπητε Ἕρρῖκος Ε΄ ; » Μάθετε ὅτι δι' ἐμὲ εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας».

— «Εἶναι βεβαίως ἄξιος νὰ φέρῃ τὸν τίτλον Βασιλέως, δεσποινίς, ἀπήντησεν » ὁ Στρατάρχης μὲ ἐχεμύθειαν».

— «Δέχομαι τὸν συμβιβασμόν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθω εἰς τοὺς κρίνους μας, » ὀφείλω ἄρά γε νὰ εἴπω εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι δὲν κατώρθωσα νὰ σᾶς συμφιλιώσω » μὲ τὸ ἄνθος μου ;»

Ὁ Στρατάρχης ἀνέμενε μίαν στιγμήν.

— «Φαίνεσθε ἐνδιαφερομένη πολὺ μὲ τὸν βασιλέα σας, εἶπε, μὲ ἐλαφρὸν τόνον » μομφῆς. Ὁ Ἕρρῖκος Ε΄ εἶναι, πράγματι, εὐτυχὴς ἐνσπείρας τόσην ἀφοσίωσιν εἰς » τὴν ἀπεσταλμένην του».

Ἕν χαρίεν μειδίαμα ἐφάνη ὑπὸ τὸν πέπλον καὶ καθησύχασε τὸν Στρατάρχην.

— «Μὴ ἀπατᾶσθε περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν αἰσθημάτων μου πρὸς τὸν Βασι-» λέα, σᾶς παρακαλῶ εἶπεν ἡ κόρη, ὑψώνουσα τὸν πέπλον της, ὥστε νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ » νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς ὡραίους ὀφθαλμούς της ἔκφρασιν εἰλικρινείας. Ἀγαπῶ μόνον ἐκεῖ-» νον ποὺ φορεῖ τοὺς κρίνους μου».

Θελχθεὶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν, ὁ Πρόεδρος ἔκαμε κίνημα διὰ νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα της. Ἀμέσως ἐκείνη ἔλαβε στάσιν προκλητικήν, ἀνηγέρθη ὑπερηφάνως καὶ εἶπε μὲ τόνον ψυχρόν :

— «Συγγνώμην, κύριε, λησμονεῖτε ὅτι εἶμαι ἡ προσκεκλημένη σας!»

Κατησχυμένος, παρ' ὅλην τὴν ἡλικίαν του καὶ τὴν πεῖράν του ἀπὸ τὸ ὡραῖον φῦλον, ὁ ἐρωτύλος Στρατάρχης ὀπισθοχώρησε καὶ ἀπήντησε μετὰ σεβασμοῦ :

— «Συγχωρήσατέ μοι τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ μοῦ ἐμπνέετε. Ἀλλ' εἴπατέ μοι, » εἶναι ἀνάγκη ἄραγε, ὅπως αἱ συναντήσεις μας εἶναι πάντοτε τόσον περιωρισμέναι ; » Δὲν θὰ μοῦ δώσετε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καλλιεργήσω τὴν φιλίαν σας κάπου ἔνθα δὲν θὰ » σᾶς προκαλέσω κανὲν πρόσκομμα ὅπως σᾶς ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου ;»

Ἡ Κυρία τῶν Κρίνων ἔγινε καὶ πάλιν χαρίεσσα.

— «Αὐτὸ ἐπιθυμῶ καὶ ἐγώ. Ἀπομένει εἰς σᾶς νὰ δεχθῆτε ὅπως εἰσέλθητε εἰς » οἰκίαν συνωμότου».

— «Θὰ εἰσέλθω παντοῦ, ὅπου θὰ εὑρίσκεσθε, δεσποινίς, ἀκόμη καὶ εἰς τὸν » πύργον τοῦ Ἕρρίκου Ε΄! ἀπήντησε φιλαρέσκως ὁ Στρατάρχης».

Ἡ συνομιλήτρια τοῦ ἐμειδίασεν ἐκ νέου.

— «Νομίζω ὅτι ἐν τέλει θὰ κατορθώσω νὰ σᾶς προσηλυτίσω, εἶπε. Λοιπόν, » θὰ μὲ εὕρετε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἄνθος Κρίνου».

Ὁ Πρόεδρος δὲν κατώρθωσε νὰ συγκρατήσῃ κίνημα τρόμου. Ἡ κόρη εἶχεν ὀνομάσει ξενοδοχεῖον δεδηλωμένως γνωστὸν ἐν Παρισίοις ὡς στρατηγεῖον τῶν βασι-λοφρόνων, ὅπου κατήρχοντο τακτικῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Κόμητος τοῦ Σαμβώρ, ὅταν ἤρχοντο εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἔμβῃ εἰς αὐτὸ τῷ ἦτο δυσάρε-στος. Ἀλλ' ἐκεῖ ποὺ ἔφθασαν τὰ πράγματα δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμὴ δισταγμοῦ. Ἐδέχθη τὴν συνάντησιν διὰ τὴν ἐπαύριον καὶ ἡ ἄγνωστος ἀπεχαιρέτησε μὲ τρόπον ποὺ συνε-πλήρωσε τὴν ἀγαλλίασίν του.

Τὴν ἐπαύριον ἡ Γαλλία ἦτο ἔκπληκτος βλέπουσα ὅτι ἡ Δημοκρατία ὑφίστατο ἀκόμη. Ἀλλ' οἱ ὑπουργοὶ εἶχαν ἐξεγερθῆ. Τελείως πεπεισμένοι ὅτι ὁ Πρόεδρος ἤθελε νὰ ἀπατήσῃ τὸ σύνταγμα, δὲν ἠθέλησαν νὰ τῷ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν ὅπως παράσχῃ ἐξηγήσεις περὶ τῆς παραδόξου διαγωγῆς του. Δὲν τὸν συνεβουλεύθησαν πλέον. Τὸν ἀφῆκαν νὰ τρέξῃ πρὸς τὴν ἄβυσσον. Ἀπερροφημένος μὲ τὰ ὀνειροπολήματά του, ὁ Πρόεδρος ἀφῆκε τὰ Ἠλύσια μετὰ τὸ δεῖπνον, ἔλαβε μίαν ἅμαξαν καὶ διηυθύνθη ταχέως πρὸς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἄνθος τοῦ Κρίνου». Ἡ ἀφιξίς του ἐφαίνετο ἀνα-

μενομένη, διότι προτοῦ προφθάσῃ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του, ὡδηγήθη εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον ἀπὸ τὸν περιποιητικὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ξενοδοχείου.

— «Ἀπὸ ἐδῶ, Κύριε Πρόεδρε, ἂν εὐαρεστῆσθε. Ἡ Κυρία ἔδωκε διαταγὴν νὰ » σᾶς ὁδηγήσωμεν μόλις ἔλθετε. Εὑρίσκεται εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον. Ὁποία τιμὴ διὰ » τὸν οἰκόν μου!»

Καὶ ἔτσι φλυαρῶν ὡδήγησε τὸν Πρόεδρον εἰς τὸ ἐν λόγῳ διαμέρισμα, ἤνοιξεν ἀποτόμως τὴν θύραν, καὶ ἀνήγγειλεν :

— «Ὁ Κύριος Στρατάρχης Μὰκ Μαών!»

Δυσαρεστηθεὶς μίαν στιγμὴν διότι τὸν ἀπεκάλεσαν μὲ τὸν ἐπίσημον τίτλον του, ὁ Μὰκ Μαὼν εἰσῆλθε καὶ εὑρέθη ἔναντι τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ποὺ τὸν εἶχε τόσον περιέργως μαγεύσει. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐβλέποντο εἰς τὸ φῶς καὶ τὴν παρετήρει ἀπλήστως. Ἀλλ' ἡ Κυρία τῶν κρίνων δὲν ἦτο οὐδόλως διατεθειμένη νὰ γίνῃ γνωστή, διότι ἐφορεῖσε μικρὰν προσωπίδα ἐκ βελούδου, διὰ μέσου τῆς ὁποίας οἱ ὀφθαλμοί της ἔρριπταν βλέμματα προκλητικά. Μόνον τὸ στόμα καὶ ὁ πώγων της ἦσαν ἀνοικτοί, ἀλλὰ τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως σχηματίσῃ πεποίθησιν περὶ τῆς κεκαλυμμένης χάριτός της.

— «Καλῶς ὡρίσατε, Κύριε Στρατάρχα!, ἐφώναξεν, ἐνῷ ἐκεῖνος ἐπροχώρησε μὲ σεβασμὸν καὶ ἐκείνη τὸν ἀφῆκε νὰ φιλήσῃ τὴν χεῖρά της».

— «Δεσποινίς, παρετήρησεν, ὁ Στρατάρχης, δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κρύ» πτετε ἔτσι τὰ χαρακτηριστικά σας!».

Αὐτὴ ἐγέλασε καὶ ἐκίνησε τὴν κεφαλήν.

— «Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τηρήσω αὐτὸ τὸ δέλεαρ. διὰ νὰ σᾶς τὸ προσφέρω » μετ' ὀλίγον, ἀπήντησε πονηρῶς. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι εἶμαι ἐπιφορτισμένη μὲ ἀποστολὴν » καὶ ὅτι δὲν μοῦ ἐπετρέψατε ἀκόμη νὰ νικήσω τὸ μῖσος ποὺ τρέφετε ἐναντίον τῶν » πολυαγαπητῶν μου κρίνων».

Αὐτὸς δὲν εἶχε προΐδει παρομίαν ὑποδοχήν. Ἀνελογίσθη ὅτι διέπραξε σφάλμα ἀνεπανόρθωτον, καὶ ὅτι ἡ γόησσα ξένη, συντόμως θὰ τὸν ἀπεπλάνα καὶ θὰ τὸν ἔκαμνε νὰ λησμονήσῃ τὴν πίστιν του πρὸς τὴν Δημοκρατίαν.

— «Μὲ συγχωρεῖτε, εἶπε σοβαρῶς, ἀλλὰ θὰ ἔσφαλλα ἐπιτρέπων εἰς ὑμᾶς » νὰ ἔχετε αὐταπάτας. Τίποτε δὲν συγκρατεῖ τὸν Πάτρικ Μὰκ Μαών, Δοῦκα τῆς » Μαγέντας καὶ Στρατάρχην τῆς Γαλλίας διὰ νὰ σᾶς παραχωρήσῃ πᾶν ὅ,τι πο» θεῖτε· ἀλλ' ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ προδώσῃ τοὺς » ὅρκους του».

Ἡ Κυρία τῶν Κρίνων ἔκαμε χειρονομίαν λύσσης.

— «Διατί δὲν μοὶ ἐλέγετε αὐτὰ εἰς τὸ πάρκον ; ἔκραξεν ἐμπαθῶς. Μοὶ ζητεῖτε » τὴν ἄδειαν νὰ μὲ ἐπισκεφθῆτε, ἔρχεσθε ἐδῶ, σᾶς δέχομαι μόνη, καὶ ἀφοῦ ἐξετέθην » μαζί σας, λέγετε ὅτι μὲ ἐνεπαίξατε».

— «Ἄ, δεσποινίς, μὴ ὁμιλῆτε ἔτσι. Ἐγὼ τοὐναντίον ἐξετέθην διὰ τῆς παρου» σίας μου εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι».

— «Διόλου κύριε. Ἐὰν ἡ ἐπίσκεψίς σας δὲν ἔχῃ χαρακτῆρα πολιτικόν, δὲν » εἶσθε ἐκτεθειμένος—ἀλλ' εἶμαι ἐγώ, ἐκτὸς ἂν ἡ ἐπίσκεψις αὕτη ἔχῃ χαρακτῆρα » πολιτικόν».

Ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῇ αὐτὸ τὸ δίλημμα. Ὁ Στρατάρχης ἔστριψε τὸ μουστάκι του.

— «Ἀκούσατε! εἶπεν. Εἰς ἓν ἔτος ἡ ἀποστολή μου θὰ ἔχῃ λήξει καὶ θὰ εἶμαι » ἐλεύθερος νὰ δεχθῶ τὰς διαταγάς σας».

Ἡ νεαρὰ κόρη ἐκίνησε τὴν χεῖρα πυρετωδῶς.

— «Καὶ ἂν δὲν εἶσθε πλέον Πρόεδρος, ὁποίαν ὑπηρεσίαν ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς » παράσχητε ; Νομίζετε, ὅτι ἁπλῶς τὸν Δοῦκα τῆς Μαγέντας ὡδήγησα τόσον » μακράν. . . ».

Εἶχε φθάσει εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ὁπόταν διεκόπησαν. Ἔκρουσαν τὴν θύραν,

ποὺ ἠνοίχθη καὶ ὁ διευθυντὴς «τοῦ Ἄνθους τοῦ Κρίνου» εἰσώρμησεν εἰς τὸ δωμάτιον.

— «Συγγνώμην δεσποινίς! Συγγνώμην, Κύριε Πρόεδρε, ἀλλ' ὁ Διευθυντὴς τῆς » Ἀστυνομίας ἦλθε μὲ μερικοὺς ἀστυφύλακας, μὲ σκοπὸν νὰ κάμουν κατ' οἶκον » ἔρευναν· ἀναβαίνουν τὴν κλίμακα».

Ἡ νεαρὰ κόρη ἔρριξε κραυγὴν τρόμου. Ὁ Πρόεδρος ἀνηγέρθη. Ἦτο καιρὸς νὰ λάβῃ μίαν ἀπόφασιν.

— «Μὲ συγχωρεῖτε μυριάκις, δεσποινίς, τῇ ἐψιθύρισεν εἰς τὸ αὐτί, βλέπετε » τὶ συμβαίνει. Εἶσθε μεταμφιεσμένη—οἱ Γάλλοι ἀστυνόμοι εἶναι φιλόφρονες. Θὰ μοῦ » ἐπιτρέψετε νὰ σώσω τὴν τιμήν μου ;»

Αὐτὴ ἠγέρθη μὲ ἀξιοπρέπειαν βασιλίσσης καὶ ἀποσύρουσα τὴν προσωπίδα της, παρετήρησε τὸν Μὰκ Μαὼν καλὰ κατὰ πρόσωπον.

— «Κύριε, εἶμαι ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως».

— «Ἡ πριγκήπισσα... ! ἀνέκραξεν ὁ Στρατάρχης τρομαγμένος».

Ἡ πριγκήπισσα ἐχαιρέτησε καὶ ἐπανέθεσε τὴν προσωπίδα της ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, ποὺ ὁ Ἀρχιαστυνόμος εἰσήρχετο εἰς τὸ δωμάτιον. Αὐτὸς εἶχε λάβει πρὸ δύο ἡμερῶν τὰς ὁδηγίας του. Μία ἐπιτήρησις αὐστηρὰ εἶχεν ὀργανωθῆ καὶ συνέλαβαν ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν Πρόεδρον ἐν συντροφίᾳ μιᾶς μυστηριώδους κυρίας. Αὕτη εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον τῶν βασιλοφρόνων. Τὸ μόνον ζήτημα ποὺ ἔπρεπε νὰ λύσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἦτο νὰ μάθῃ ἂν ἡ ἐν λόγῳ ὑπόθεσις ἦτο συνωμοσία ἢ ἁπλῶς μία μυστικὴ ἐρωτικὴ σχέσις. Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἦτο ἀνάγκη νὰ καταγγείλουν δημοσίᾳ τὸν Πρόεδρον. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, τὸ πρᾶγμα ἦτο τελείως διάφορον, μὴ ἀπαιτοῦν καμμίαν ἐνέργειαν, ἐκτὸς ἴσως τοῦ ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμουν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους νὰ ἐννοήσῃ ὅτι θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ μὴ γεννήσῃ σκάνδαλα εἰς τὰ Ἠλύσια. Ἐπὶ σκοπῷ νὰ καθορίσῃ αὐτὰ τὰ σημεῖα, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας ἐτέθη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Προέδρου. Προσεποιήθη ἔκπληξιν διὰ τὴν συνάντησιν.

—«Συγγνώμην, Κύριε Πρόεδρε, ἀλλὰ πολὺ ἀμφέβαλλα ὅτι θὰ σᾶς εὕρισκα » ἐδῶ! Περιέφερε τὰ βλέμματά του ἀλληλοδιαδόχως ἐπὶ τοῦ γέροντος Στρατάρχου » καὶ ἐπὶ τῆς θελκτικῆς ὄψεως τῆς προσωπιδοφόρου πριγκηπίσσης. Ἔχω καθῆκον » νὰ σᾶς πληροφορήσω, Κύριε Πρόεδρε, ὅτι ὑποπτευόμεθα αὐτὴν τὴν κυρίαν ὡς » συνωμοτοῦσαν κατὰ τῆς Δημοκρατίας».

Ὁ Πρόεδρος τὸν παρετήρησεν. Ἦτο στιγμὴ κριτική. Ἡ ἐλαχίστη ἔκφρασις ἐκπλήξεως θὰ ἦτο φύσεως ἐκθετούσης τὴν τιμὴν τῆς πριγκηπίσσης. Χωρὶς νὰ τὴν παρατηρήσῃ, ὁ Πρόεδρος ἐδήλωσε μὲ τόνον βέβαιον :

—«Τὸ γνωρίζω. Ἡ συνάντησις τῆς κυρίας ταύτης μαζί μου ἔχει χαρακτῆρα » πολιτικόν».

Ὁ Ἀρχιαστυνόμος ἐχαιρέτησε καὶ ἀπήντησεν:

—«Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, Κύριε Πρόεδρε, ἔχω καθῆκον νὰ καταγγείλω » εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ὅτι ἐπικοινωνεῖτε μὲ βασιλόφρονας συνωμότας».

—«Κάμετε τὸ καθῆκον σας, κύριε, ἀπήντησεν ὁ Μὰκ Μαών. Καὶ ἠκολούθησε « τὸν Ἀρχιαστυνόμον χωρὶς νὰ περιμένῃ τὰς εὐχαιστίας τῆς κόρης, ἡ ἀσύνετος » διαγωγὴ τῆς ὁποίας τὸν εἶχε φέρει εἰς ὄνειδος».

Τὴν ἐπαύριον ἡ παραίτησις τοῦ Προέδρου Μὰκ Μαὼν ἦτο εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις συνεκλήθη καὶ ὁ κ. Ἰούλιος Γρεβὺ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γαλλίας.

Ἡ δὲ πριγκήπισσα ; (Ἡ Κλοτίλδη, ἡ ὡραία τῆς Εὐρώπης). Δὲν ἔκαμε τίποτε ; Λοιπὸν δὲν ἦτο δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ὁ Πρεσβευτὴς εἶχεν ἀντλήσει τὰς πληροφορίας του.

Βαρῶνος.....
πρώην Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας

Μεταφραστής : Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους–Θεόδοτος (Π. Φάληρον).

ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΟΠΛΑ

ΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΑ

Ὑπὸ κ. **Δ. ΚΑΨΑΣΚΗ** Ἰατροδικαστοῦ

1.—Γενικὰ περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων τοῦ "Εφ-Μπὶ-"Αϊ.
2.—Τμῆμα ἐλέγχου πυροβόλων ὅπλων καὶ βλημάτων.
3.—Πῶς γίνεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ ἐλέγχου τῶν πυροβόλων ὅπλων καὶ τῶν βλημάτων.—Συγκριτικὰ μικροσκόπια.
4.—"Ελεγχος τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων πυρίτιδος.
5.—Καθορισμὸς τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ἓν βλῆμα.—Παραδείγματα ἀποκαλύψεως ἐγκλημάτων.

1.—Ὡς γνωστὸν τὸ Ὁμοσπονδιακὸν γραφεῖον ἐρευνῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸ γνωστὸν σήμερον εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς "Εφ—Μπὶ—"Αϊ, ἔχει ἐπίλεκτον προσωπικόν, τὸ ὁποῖον προσλαμβάνεται ἀφοῦ προηγηθῇ σκληρὰ δοκιμασία καὶ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦτο δράσεως ὑπάρχει εἰς τὸ "Εφ—Μπὶ—"Αϊ, καὶ πολυάριθμον ἐπιτελεῖον διακεκριμένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων, διὰ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἔρευναν τῶν διαφόρων προσκομιζομένων στοιχείων, πρὸς πλήρη ἐπιστημονικὴν ἀπόδειξιν, εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν. Τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήριὰ τῆς Σκώτλαντ Γυὰρντ προεκάλεσαν τὴν ἔκπληξίν μου, ἀλλ' εἰς τὸ "Εφ—Μπὶ—"Αϊ ἔμεινα μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ ὅταν ἀντίκρυσα τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῶν ἐργαστηρίων του. Ὁ πλοῦτος τῶν ὀργάνων, ἡ ἀφάνταστος πολυτέλεια καὶ ἡ ἀφθονία τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν χρησιμοποιουμένων μέσων εἶναι κάτι πού πραγματικὰ μόνον εἰς τὴν Ἀμερικὴν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ συναντήσῃ. Ὁμολογῶ ὅτι ἡ ὀκτάμηνος ἐντατικὴ ἐργασία μου εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς Σκώτλαντ Γυὰρντ ἀπετέλεσεν ἕνα εἶδος προσπαθείας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ αἰσθανθῶ τὸν ἑαυτόν μου εἰς τὸ "Εφ—Μπὶ—"Αϊ χαμένον μέσα εἰς ἕναν ἀπέραντον καὶ ἐπιστημονικὰ μαγευτικὸν λαβύρινθον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ ἔξοδος θὰ ἦτο ἀδύνατος.

2.— Τὰ συνηθέστερα μέσα πού χρησιμοποιοῦν οἱ κακοῦργοι διὰ τὴν διάπραξιν ἑνὸς φόνου εἶναι τὰ πυροβόλα ὅπλα. Τεραστία, λοιπόν, εἶναι ἡ σημασία τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν καθὼς καὶ τῶν διαφόρων τύπων τῶν χρησιμοποιουμένων βλημάτων. Ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τμήματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων τοῦ "Εφ—Μπὶ—"Αϊ εἶναι τὸ τμῆμα ἐλέγχου πυροβόλων ὅπλων καὶ βλημάτων. Διὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ κατανοήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ τμήματος αὐτοῦ εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι ὅπως τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα παρέχουν τὴν σαφεστέραν ἀπόδειξιν διὰ τὴν πιστοποίησιν τῆς ταυτότητος ἑνὸς ἐγκληματίου, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἕνα βλῆμα πού ἐρρίφθη ἀπὸ ἕνα ὅπλον ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον πειστήριον διὰ τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ὅπλου πού ἐχρησιμοποιήθη. Κάθε κάννη ὅπλου ἀδιακρίτως τύπου καὶ μεγέθους φέρει ἐσωτερικῶς ὡρισμένας ἑλικοειδεῖς ραβδώσεις, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ βλήματος περιστροφικὴν κίνησιν αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν δύναμιν. Φυσικόν, λοιπόν, εἶναι κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ βλήματος νὰ ἀποτυποῦνται ἐπὶ τοῦ μεταλλικοῦ αὐτοῦ περιβλήματος τὰ ἴχνη τῶν ραβδώσεων ἢ καὶ ἄλλων τυχὸν ἐλαττωματικῶν παραλλαγῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιχώματος τῆς κάννης.

Οἱ διάφοροι τύποι ὅπλων πού κατασκευάζονται ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐργοστασίων ἔχουν εἰδικὸν σχῆμα ραβδώσεων τῆς κάννης, ἰδιαίτερον διὰ κάθε τύπον, ὥστε

ἀπὸ τὰ ἀποτυπώματα τῶν ραβδώσεων ἐπὶ τοῦ βλήματος νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ὁ τύπος τοῦ ὅπλου μὲ τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη.

Ἡ λεπτομερὴς ὅμως ἐξέτασις δύο βλημάτων ριφθέντων ὑπὸ πυροβόλων ὅπλων τοῦ αὐτοῦ τύπου δὲν δίδει τὴν ἰδίαν μικροσκοπικὴν εἰκόνα διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου. Ἡ ταυτότης τῶν γραμμώσεων εἶναι ἀπόλυτος μόνον ἐφ' ὅσον τὰ βλήματα ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὅπλου. Καθίσταται λοιπόν, ἀντιληπτὴ ἡ τεραστία σημασία τῆς ἰδιότητος αὐτῆς εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν. Τὸ σχετικὸν τμῆμα τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ ἔχει τὸ μεγαλύτερον μουσεῖον τοῦ Κόσμου, παντὸς εἴδους καὶ τύπου ὅπλων, ἀπὸ τῶν πλέον γνωστῶν καὶ συνήθων μέχρι τῶν πλέον ἀπιθάνων.

Βλέπει κανεὶς ἐκεῖ ὀμπρέλλες, μπαστούνια, στυλογράφους, σιγαροθῆκες καὶ ἄπειρα ἄλλα ἀθῷα ἐπιφανειακῶς ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα οἱ κατασκευασταί των ἔχουν καταστήσει φονικώτατα πυροβόλα ὅπλα. Ἐπίσης ὑπάρχει πλουσιώτατον ἀρχεῖον βλημάτων μὲ τὰ ἀποτυπώματα ραβδώσεων ὅλων τῶν γνωστῶν τύπων πυροβόλων ὅπλων καθὼς καὶ ἀρχεῖον καλύκων μὲ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ ἐπικρουστῆρος ἐπὶ τῆς καψυλοφόρου βάσεώς των. Εἰς ἰδιαίτερον ἀρχεῖον φυλάσσονται τὰ βλήματα ποὺ εὑρέθησαν εἰς διαφόρους τόπους ἐγκλημάτων, τῶν ὁποίων δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ σύλληψις τῶν ἐνόχων καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ταυτότητος τοῦ ὅπλου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐρρίφθησαν.

3.—Ἰδοὺ τώρα πῶς γίνεται ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τοῦ ἐλέγχου εἰς τὸ τμῆμα αὐτὸ τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ. Εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος εὑρίσκεται ἕνα βλῆμα ἢ ἕνας κάλυξ. Τὸ βλῆμα εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἢ ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ θύματος ἢ ἐὰν τὸ τραῦμα ἦτο διαμπερές, ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἢ ἐνσφηνωμένον εἰς κανένα ἔπιπλον ἢ τοῖχον. Τὰ εὑρήματα αὐτὰ μεταφέρονται εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ—Μπί—Ἄϊ. Κατ' ἀρχὴν ὁ λεπτομερὴς ἔλεγχος τῶν ραβδώσεων τοῦ εὑρεθέντος βλήματος ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἀρχεῖον βλημάτων καθορίζει τὸ εἶδος καὶ τὸν τύπον τοῦ ὅπλου μὲ τὸ ὁποῖον ἐρρίφθη. Οἱ εἰδικοὶ πράκτορες φροντίζουν νὰ συλλέξουν τὰ τυχὸν εὑρεθέντα ὅπλα ἐπὶ τῶν θεωρουμένων ὑπόπτων ἢ ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης εἰς τὰς κατοικίας των καὶ τὰ μέρη ὅπου συχνάζουν. Ἐκ τῶν εὑρεθέντων ὅπλων ρίπτονται δοκιμαστικὰ βλήματα εἰς τὸν εἰδικὸν θάλαμον δοκιμασίας μὲ εἰδικὰ τοιχώματα παρεμποδίζοντα τὴν μετάδοσιν τοῦ ἤχου εἰς μίαν στενόμακρην ξυλίνην θήκην γεμάτην ἀπὸ βάμβακα μήκους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου. Τὰ λαμβανόμενα δοκιμαστικὰ βλήματα συγκρίνονται μὲ τὸ εὑρεθὲν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου.

Συγκριτικὰ μικροσκόπια τὸ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ διαθέτει 12 τὸν ἀριθμόν. Τὸ συγκριτικὸν μικροσκόπιον ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἀντοφθαλμίους φακούς, πρὸ τῶν ὁποίων ἐπὶ περιστρεφομένων κοχλιῶν, προσαρμόζονται εἰς τὸν ἕνα τὸ εὑρεθὲν βλῆμα καὶ εἰς τὸν ἄλλον τὸ ληφθὲν δεῖγμα. Δι' ὀπτικοῦ πρίσματος αἱ δύο λαμβανόμεναι εἰκόνες συμπλησιάζουν καὶ παρατηροῦνται διὰ κοινοῦ προσοφθαλμίου φακοῦ. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν παρακολουθοῦνται αἱ ἐπὶ τῶν βλημάτων ραβδώσεις καὶ τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα στίγματα, περιστρέφονται δὲ οἱ κοχλίαι μέχρις ὅτου αἱ ραβδώσεις τῶν δύο βλημάτων τύχῃ νὰ συμπέσουν ἀπολύτως. Τότε ὑπάρχει πλέον βεβαιότης ὅτι τὰ βλήματα ποὺ ἐξετάζονται διῆλθον διὰ τῆς κάννης τοῦ αὐτοῦ ὅπλου. Ὥστε, ἀπὸ τὰ ριφθέντα δοκιμαστικὰ βλήματα ἐκείνου τοῦ ὁποίου αἱ ραβδώσεις καὶ τὰ στίγματα θὰ συμπέσουν ἀπολύτως μὲ τὸ εὑρεθὲν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος βλῆμα, θὰ καθορίζῃ πλέον τὴν ταυτότητα τοῦ ἐνόχου ὅπλου τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὸς ὁ κάτοχος. Διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου τῆς συγκρίσεως ἐξετάζονται καὶ οἱ τυχὸν εὑρεθέντες κάλυκες μὲ τὰ ἀποτυπώματα τοῦ ἐπικρουστῆρος ἐπ' αὐτῶν.

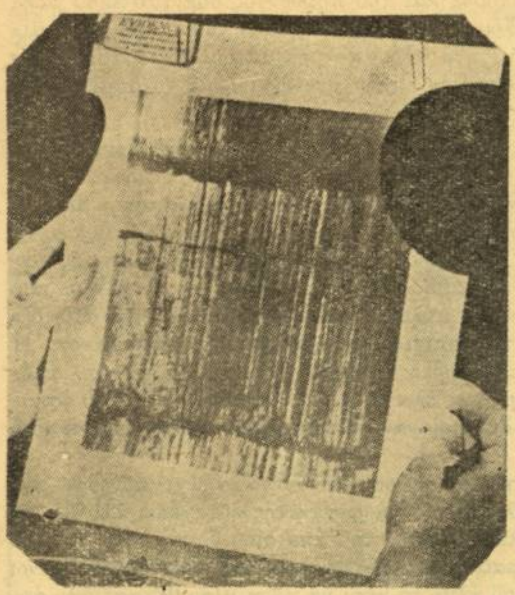
Ὅταν τελειώσῃ ὁ ἔλεγχος τοῦ ὅπλου τοῦ ἐγκλήματος, τότε τὸ φονικὸν βλῆμα συγκρίνεται καὶ μὲ τὰ εἰς τὸ εἰδικὸν ἀρχεῖον ὑπάρχοντα βλήματα ποὺ εὑρέθησαν εἰς διαφόρους τόπους ἐγκλημάτων καὶ δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἐνόχου

ὅπλου καὶ τοῦ κατόχου του διὰ νὰ διαπιστωθῇ μήπως ὁ αὐτὸς ἐγκληματίας εἶναι ἔνοχος καὶ ἄλλου ἐγκλήματος, ποὺ δὲν ἔχει εἰσέτι διαλευκανθῇ.

4.— Μεγάλη ἐπίσης σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν μελέτην καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιοτήτων πυρίτιδος. Ὑπάρχουν δειγματολόγια καὶ εἰδικοὶ πίνακες, οἱ ὁποῖοι δεικνύουν τὸ εἶδος τὴν χημικὴν σύνθεσιν καὶ κάθε ἄλλην λεπτομέρειαν διὰ τὰ διάφορα εἴδη τῆς πυρίτιδος, καθὼς καὶ δειγματολόγια τῶν παρασκευαζομένων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐργοστασίων τύπων πυρίτιδος. Ἐπίσης προσεκτικὴ καὶ ἐπισταμένη μελέτη ἔχει γίνει διὰ τὴν ἐναπόθεσιν τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν ἐκ τῆς καύσεως αὐτῆς ἀερίων ἐπὶ τῶν διαφόρων τραυμάτων διὰ πυροβόλου ὅπλου, ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ἐρρίφθησαν τὰ βλήματα. Διαφορετικὰ εἶναι τὰ εὑρεθέντα ἀποτελέσματα ἀναλόγως τῆς συνθέσεως τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποιότητος τῆς πυρίτιδος. Ἔχουν σχηματισθῇ εἰδικοὶ πίνακες καὶ ἀκριβέστατα λεπτομερεῖς φωτογραφίαι, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν ἀκριβῶς τὰς παρουσιαζομένας εἰκόνας ἐναποθέσεως ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν ἀποστάσεων ποὺ δυνάμεθα νὰ ἐλέγξωμεν τὴν ὕπαρξιν ἐναποθέσεως.

5.— Εἶναι εὐνόητον ὅτι εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν πολλάκις ἔχει τεραστίαν σημασίαν ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ἕνα βλῆμα ἰδίως εἰς προβλήματα ποὺ θέτουν τὸ ἐρώτημα φόνου ἢ αὐτοκτονίας.

Θὰ ἀναφέρω ἤδη δύο ἐγκλήματα ἀπὸ τὸ ἀρχεῖον τῶν ὑποθέσεων τοῦ τμήματος πυροβόλων ὅπλων καὶ ταυτότητος βλημάτων, τὰ ὁποῖα διελεύκανε ἡ διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου ἐξέτασις καὶ παραβολὴ τῶν βλημάτων.

Μεγέθυνσις φωτογραφήματος ληφθέντος διὰ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου δύο βλημάτων, διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὡς ἀπόδειξις πρὸ τοῦ δικαστηρίου. Φαίνεται ἡ ταυτότης τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ραβδώσεων τῆς κάννης ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι καὶ τὰ δύο ἔχουν ριφθῇ διὰ τοῦ ἰδίου ὅπλου.

Πρὸ ἀρκετῶν ἐτῶν εἰς μίαν πόλιν τῆς Πενσυλβανίας, ἐπάνω ἀπὸ ἕνα κεντρικώτατον πλατὺν δρόμον, ἐπέρασε πολὺ χαμηλά, σχεδὸν ξυστὰ εἰς τὰς στέγας τῶν σπιτιῶν, ἕνα ἀεροπλάνον. Τὴν ἰδίαν στιγμὴν μία γυναίκα, ποὺ διήρχετο ἀπὸ τὸν δρόμον, ἔνοιωσε ἕνα ἰσχυρότατον πόνον εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, κοντὰ εἰς τὴν ὠμοπλάτην. Εἶχε δεχθῇ μίαν σφαῖραν ἀπὸ αὐτόματον ὅπλον τῶν 45. Τὸ βλῆμα εὑρέθη εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου. Εἶχε προξενήσει διαμπερὲς τραῦμα μὲ κάταγμα τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ. Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως ἤρχισεν ἀμέσως τὰς σχετικὰς ἐρεύνας καὶ ἀνακρίσεις εἰς ὅλα τὰ γύρω σπίτια καὶ καταστήματα, χωρὶς νὰ φθάσῃ σὲ κανένα οὐσιαστικὸν ἀποτέλεσμα. Τρία ὅπλα τοῦ ἰδίου διαμετρήματος μὲ τὸ βλῆμα ποὺ ἀνευρέθησαν κατὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἀστυνομικῶν, ἐστάλησαν εἰς τὸ Ἐφ - Μπὶ - Ἄϊ. Ἐλήφθησαν δείγματα τῶν βλημάτων τῶν ἀποσταλέντων πρὸς ἐξέτασιν ὅπλων καὶ ἐξητάσθησαν διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου, ἐν ἀντιπαραβολῇ μὲ τὸ βλῆμα ποὺ ἐτραυμάτισε τὴν γυναῖκα.

Ἡ ἐξέτασις διεπίστωσεν ὅτι τὸ φονικὸν βλῆμα δὲν εἶχε ριφθῇ μὲ κανένα ἀπὸ τὰ ἀνευρεθέντα ὅπλα, διότι δὲν παρετηρήθη ἀπόλυτος ταυτότης τῶν ἀποτυπωμάτων

τῶν ραβδώσεων τῆς κάννης. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κάθε ἐξέτασις διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἐξετάζοντος εἰδικοῦ, ἀλλὰ ἀδιακρίτως τοῦ ἀποτελέσματος, θετικοῦ ἢ ἀρνητικοῦ, προσαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προσοφθαλμίου φακοῦ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου φωτογραφικὴ μηχανὴ καὶ λαμβάνεται φωτομικρογραφία τῆς εἰκόνος τῶν συγκρινομένων βλημάτων, ἥτις ἀποστέλλεται ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν δικαστικὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν τὴν ζητήσασαν τὴν ἐξέτασιν.

Μετὰ τὸ ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως τοῦ βλήματος ποὺ ἐτραυμάτισε τὴν γυναῖκα καὶ τῶν βλημάτων ποὺ ἐλήφθησαν μὲ τὰ ἀποσταλέντα ὅπλα, τὸ βλῆμα ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ὑπὸ παρατήρησιν, ἐν ἀναμονῇ ἄλλων βλημάτων. Ἔτσι ἡ ὑπόθεσις παρέμεινεν ἐκκρεμής. Συμπληρωματικαὶ ἔρευναι καὶ ἀναζητήσεις τῆς ἀστυνομίας τῆς πόλεως, δὲν ἀπέδωκαν κανένα ἀποτέλεσμα.

Εἶχαν περάσει δυὸ μῆνες καὶ πλέον, ὁπότε ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ὀχάϊο ἀπέστειλεν εἰς τὸ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ ἕνα αὐτόματον ὅπλον διαμετρήματος τῶν 45 καὶ ἕνα βλῆμα ποὺ εἶχεν εὑρεθῇ εἰς τὸ πτῶμα ἑνὸς ἑστιάτορος, τὸν ὁποῖον εἶχε φονεύσει μία συμμορία κακοποιῶν, διὰ νὰ τὸν λῃστεύσῃ. Τὸ ὅπλον ἀνῆκεν εἰς ἕνα, διὰ τὸν ὁποῖον ὑπῆρχον ὑπόνοιαι ὅτι εἶχε λάβει μέρος εἰς τὴν δολοφονίαν. Ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως εἶχε λόγους νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ κάτοχος τοῦ ὅπλου, ἐκτὸς τῆς ὑποψίας διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸν φόνον τοῦ ἑστιάτορος δὲν ἦτο τόσον καλὸν ὑποκείμενον. Ἡ γενομένη ἐξέτασις εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ τοῦ βλήματος τοῦ εὑρεθέντος εἰς τὸ πτῶμα τοῦ ἑστιάτορος καὶ τοῦ ληφθέντος δοκιμαστικοῦ βλήματος ποὺ ἐρρίφθη μὲ τὸ ἀποσταλὲν ὅπλον, ἔδωσε τὴν αὐτὴν διὰ τοῦ συγκριτικοῦ μικροσκοπίου εἰκόνα, μὲ ἀπόλυτον ταυτότητα τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ραβδώσεων τῆς κάννης. Ἔτσι ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἀποσταλὲν ὅπλον ἦτο ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ἐδολοφονήθη ὁ ἑστιάτωρ.

Ἀλλ' οἱ ἐπιστήμονες τῶν ἐργαστηρίων τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ δὲν ἠρκέσθησαν εἰς αὐτὴν μόνον τὴν διαπίστωσιν· ἤρχισαν συγκριτικὴν ἔρευναν τοῦ φονικοῦ βλήματος μὲ τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ ἀρχεῖον τῶν ὑπὸ παρατήρησιν καὶ ἀναμονὴν βλημάτων μὴ εἰσέτι διαλευκανθέντων ἐγκλημάτων καὶ περιέργως, ἡ συγκριτικὴ αὐτὴ ἐργασία ἀπέδωσε σπουδαίους καρπούς. Τὸ βλῆμα ποὺ ἐφόνευσε τὸν ἑστιάτορα, παρουσίαζε τὰ αὐτὰ ἀκριβῶς ἀποτυπώματα ραβδώσεων τῆς κάννης μὲ τὸ βλῆμα ποὺ ἐτραυμάτισε τὴν γυναῖκα εἰς τὸν δρόμον τῆς πόλεως τῆς Πενσυλβανίας τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπερνοῦσεν ἐπάνω ἀπὸ τὰς στέγας τῶν σπιτιῶν τὸ μυστηριῶδες ἀεροπλάνον. Ἡ ἀστυνομία τοῦ Ὀχάϊο καὶ οἱ εἰδικοὶ πράκτορες τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ ἤρχισαν ἀμέσως τὰς ἀναζητήσεις των. Συνέλαβαν ἀμέσως ὅλα τὰ μέλη τῆς συμμορίας ποὺ ἐσκότωσε καὶ ἐλήστευσε τὸν ἑστιάτορα καὶ διελεύκαναν τὸ μυστήριον τοῦ τραυματισμοῦ τῆς γυναικὸς εἰς τὴν Πενσυλβανίαν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας, ἰδιοκτήτης τοῦ ὅπλου μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε φονεύσει τὸν ἑστιάτορα, διέθετε καὶ ἰδιωτικὸν ἀεροπλάνον διὰ νὰ μετακινῆται ταχέως καὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν συμμορίαν του πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἀπαισίου ἔργου της· ἦτο δὲ καὶ ἄριστος πιλότος. Τὴν ἡμέραν τοῦ τραυματισμοῦ τῆς γυναικὸς ἐπερνοῦσεν ἐπάνω ἀπὸ μίαν πόλιν τῆς Πενσυλβανίας καὶ τοῦ ἦλθε τὸ κέφι νὰ κάνῃ μίαν θεαματικὴν ἀεροπορικὴν κατάδυσιν. Ἀλλὰ δὲν τοῦ ἔφθασε μόνον αὐτό. Ἔκρινεν ὅτι θὰ ἦτο ὡραία «ἀτραξιὸν» νὰ ρίξῃ καὶ μιὰ πιστολιὰ κατὰ τοῦ ἀμέριμνου κόσμου, ποὺ ἐπερνοῦσε, καὶ ὅποιον ἔπαιρνεν ὁ Χάρος... Ἐσκέφθηκε τοὺς μπελάδες καὶ τὰ βάσανα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἔβαζε τοὺς ἀστυνομικοὺς μὲ τὰς ματαίας ἀναζητήσεις των, ἐτράβηξε τὸ πιστόλι του καὶ ἐπυροβόλησε. Ὁ κρότος τοῦ ὅπλου ἐπνίγη μέσα εἰς τὸν θόρυβον τοῦ μοτὲρ τοῦ ἀεροπλάνου. Ἔτσι ἐτραυματίσθη ἡ δυστυχισμένη γυναίκα, ἡ ὁποία, εὐτυχῶς ἐσώθη. Ἡ Δικαιοσύνη ὅμως, χάρις εἰς τὰ ἐρευνητικὰ μάτια τῶν ἐπιστημόνων τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ, ποὺ ὡδηγήθησαν ἀπὸ τὸ βλῆμα του, τὸν ἀνεκάλυψε καὶ τὸν ἔστειλε εἰς τὴν ἠλεκτρικὴν καρέκλαν.

Ἰδοὺ ἡ ἄλλη χαρακτηριστικὴ περίπτωσις : Ἔξω ἀπὸ μίαν πόλιν τοῦ Τέξας διεπράχθη ἕνα ἀποτρόπαιον ἔγκλημα. Εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος εὑρέθησαν μερικὰ βλήματα καὶ δύο ἄλλα ἐντὸς τοῦ πτώματος. Ἡ ἔρευνα τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἀνεύρεσιν ὑπόπτων ἢ ὅπλων ὑπῆρξεν ἄκαρπος. Τὰ βλήματα ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ. Ἡ ἐξέτασίς των καθώρισε μὲν τὸν τύπον τῶν ὅπλων μὲ τὰ ὁποῖα ἐρρίφθησαν, ἀλλὰ δὲν ἔγινε δυνατὸν νὰ προσφέρῃ καμμίαν ἄλλην βοήθειαν ἐλλείψει ὑπόπτων ὅπλων πρὸς σύγκρισιν.

Τρεῖς ἑβδομάδες περίπου μετὰ τὸ ἔγκλημα εἰς μίαν δασώδη περιοχὴν παρὰ τὴν ἰδίαν πόλιν, μία ξυλίνη καλύβη ἐπῆρε φωτιὰ καὶ ἀπετεφρώθη τελείως. Εὐτυχῶς οἱ δασοφύλακες ἐπρόλαβαν τὴν μετάδοσιν τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸ δάσος. Ἡ λεπτομερὴς ἔρευνα ποὺ ἔγινεν εἰς τὰ ἐρείπια τῆς καλύβης ἔφερεν εἰς φῶς μερικὰ καμμένα, μισοκατεστραμμένα ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ.

Παρεδόθησαν εἰς τὸ τεχνικὸν τμῆμα ἐπισκευῶν, ὅπου, ἀφοῦ ἐκαθαρίσθησαν ἐπιμελῶς αἱ κάνναι των καὶ ἀφῃρέθησαν ἀπὸ τὸν ξύλινον κορμόν των προσηρμόσθησαν εἰς ἄλλους καινουργεῖς τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ πρὸς λῆψιν δοκιμαστικῶν βλημάτων μὲ τὰ ἀποτυπώματα τῶν ραβδώσεων ποὺ θὰ ἄφιναν αἱ κάνναι τῶν κατεστραμμένων ὅπλων. Μετὰ τὴν λῆψιν τῶν δειγμάτων ἔγινεν ἡ σύγκρισις αὐτῶν μὲ τὰ βλήματα τοῦ ἰδίου τύπου καὶ διαμετρήματος τοῦ ἀρχείου τῶν ὑπὸ παρατήρησιν καὶ ἀναμονὴν τοιούτων. Τὸ συγκριτικὸν μικροσκόπιον δὲν ἐβράδυνε νὰ δείξῃ ὅτι τὰ βλήματα ποὺ εὑρέθησαν εἰς τὸ πτῶμα καὶ τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος εἶχον ριφθῆ μὲ τὰ καμένα ὅπλα, ποὺ εἶχαν ἀνακαλυφθῆ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀποτεφρωθείσης καλύβης μέσα εἰς τὸ δάσος τοῦ Τέξας. Αἱ πληροφορίαι ποὺ συνέλεξαν ἡ ἀστυνομία τῆς πόλεως καὶ οἱ τοπικοὶ εἰδικοὶ πράκτορες τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ σχετικῶς μὲ τὰ πρόσωπα ποὺ ἐσύχναζαν καὶ ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν ξυλίνην καλύβην τοῦ δάσους ὡδήγησαν εἰς τὴν σύλληψιν ὁλοκλήρου συμμορίας ἐπικινδύνων κακοποιῶν ποὺ ἐτρομοκρατοῦσε τοὺς φιλησύχους πολίτας τῆς περιοχῆς.

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς περιπτώσεις καὶ πλῆθος ἄλλων παρομοίων, ἡ συμβολὴ τῶν ἐπιστημόνων τοῦ ἐργαστηρίου ἐξετάσεως ὅπλων καὶ βλημάτων τοῦ Ἔφ—Μπὶ—Ἄϊ εἶναι τεραστία εἰς τὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν, τὸ δὲ συγκριτικὸν μικροσκόπιον προσφέρει ἀδιασείστους ἀποδείξεις ἐνοχῆς.

Δ. ΚΑΨΑΣΚΗΣ
Ἰατροδικαστὴς

Ἀποτελεῖ δεινὴν πλάνην νὰ νομίζεται ὅτι χωρὶς μελέτην καὶ ἀξιοποίησιν τῶν δεδομένων τῆς ἐργασίας του, δύναταί τις ν' ἀνέλθῃ εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ (ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ) ΩΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ κ. Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ—

1.—Τὰ προηγούμενα τῆς ἱδρύσεως τῆς Κόμινφορμ.
2.—Ἵδρυσις τῆς Κόμινφορμ. Ἀπόφασις τῆς διασκέψεως τῆς Βαρσοβίας.
3.—Ἡ Κόμινφορμ ἀποτελεῖ ἀνασύστασιν τῆς Κόμιντερν;
4.—Γιατὶ ἐξηρέθη ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ποὺ ἱδρυσαν καὶ μετέχουν τῆς Κόμινφορμ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος (Κ.Κ.Ε.).
5.—Ἡ σημασία γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς ἱδρύσεως τῆς Κόμινφορμ.

1. Ὅπως εἶναι εἰς ὅλους μας γνωστὸν **ἡ Γ' Διεθνὴς** κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις, **ἡ Κόμιντερν,** ὅπως λέγεται διεθνῶς, αὐτοδιελύθη τὸ 1943 κατόπιν ἀξιώσεως τῶν συμμάχων τότε Κρατῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τοῦ Χιτλερισμοῦ καὶ Φασισμοῦ καὶ πρὸ παντὸς ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ ἴδια ἡ Κόμιντερν ἠτιολόγησε τὴν αὐτοδιάλυσίν της μὲ τὸ ὅτι τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῶν διαφόρων χωρῶν τὰ ὁποῖα ἦσαν παραρτήματά της ἠνδρώθησαν καὶ ἐχειραφετήθησαν, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη πλέον καθοδηγήσεως καὶ ἐνισχύσεώς των.

Οὐσιαστικὰ ἡ αὐτοδιάλυσις αὐτὴ τῆς Γ' Διεθνοῦς δὲν ὑπῆρξε τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας ἐλιγμὸς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, γιατὶ στὴν πραγματικότητα ἡ Κόμιντερν, ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μετὰ τὴν μπολσεβικικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1917, ἦτο τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Κ.Κ. τῆς Ρωσίας γιὰ τὴν προπαρασκευὴ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως σ' ὅλες τὶς χῶρες καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἔτσι βαθμιαίως τῆς **Διεθνοῦς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.**

Αἱ ὑποχωρήσεις ποὺ ἐγένοντο μέσα στὸ Σοβιετικὸ Κράτος, ἡ ἀναγνώρισις τῆς Θρησκείας, ἢ μᾶλλον γιὰ νὰ εἴμεθα σὲ κυριολεξία ἡ ἐπίσημος καὶ πανηγυρικὴ χειροτονία τοῦ **ὀρθοδόξου κομμουνιστοῦ Πατριάρχου πασῶν τῶν Ρωσιῶν, Ἀλεξίου,** οἱ οἰκονομικὲς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τὸ δεξιώτερον, ἡ ἐντυπωσιακὴ ἀπόφασις περὶ καταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς, ἀποτελοῦν προπετάσματα διὰ τοὺς ἀφελεῖς, γιατὶ ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀναπτύσσουν παρατηρητικότητα καὶ κριτικήν, διακρίνουν εἰς τὸ βάθος καὶ ὄπισθεν τοῦ ὁλόχρυσου Ρωσικοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου, τοὺς σωροὺς τῶν ὀστῶν τῶν σφαγιασθέντων κληρικῶν μὲ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Λένιν, **«Ἡ Θρησκεία εἶναι τὸ ὄπιον τοῦ λαοῦ».**

Καθ' ὃν δὲ χρόνον οἱ ραδιοφωνικοὶ σταθμοὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐξήγγελον τὴν κατάργησιν τῆς ἀπανθρώπου δῆθεν ποινῆς τοῦ θανάτου, οἱ εἰδικῶς ἐκπαιδευόμενοι ἐκτελεσταὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ παραδείσου, ἡμιλλῶντο εἰς ἐφευρετικότητα βασανιστικῶν μεθόδων θανατώσεως τῶν ἠθικῶν καὶ ἐθνικοφρόνων πολιτῶν τοὺς ὁποίους αὐτοὶ ἀπεκάλουν ἀντιδραστικούς. Καὶ δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ τῶν Σχολῶν Κούτβη, Μπούλκες καὶ τῶν ἄλλων σλαυοβουλγαρικῶν ἐκπαιδευτηρίων τοῦ ἐγκλήματος ξεπέρασαν ὅλα τὰ προηγούμενα τέρατα εἰς μεθόδους βασανιστικῶν ἐκτελέσεων.

Ἔτσι ἡ Γ' Διεθνής, ἡ αὐτοδιαλυομένη καὶ μὴ ἐξαφανιζομένη, ἐκμεταλλευθεῖσα τὴν κατάστασιν ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸν παγκόσμιον πόλεμον τοῦ 1939-1945 σὲ διάφορα Ἐθνικὰ Κράτη, ἐπέτυχε νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βίας τῆς κομμουνιστικῆς μειοψηφίας καθεστῶτα κομμουνιστικῆς δικτατορίας, μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα γιὰ τοὺς ἐθνικὰ σκεπτομένους πολίτας τῶν Κρατῶν αὐτῶν.

Θρόνοι βασιλικοὶ ἀνετράπησαν μὲ τὴν ἠθικὴ βία, πολιτικὲς ἀξίες παγκοσμίου

φήμης ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ παράθυρα εἰς τὸ πεζοδρόμιον, καὶ ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχεν ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καὶ τῆς κινήσεως, ἐσύρθη τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔξοδον τῶν εὐτυχῶν ἀθλίων καὶ νὰ καταστήσῃ ἀόρατη στὸν ἄλλο κόσμο τὴν εὐδαιμονία των.

Ἀλλὰ στὸ δρόμο τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῆς τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς τὰ Βαλκάνια, ποὺ τόσο πολὺ εὐνόησε τὸ πολεμικὸ καὶ μεταπολεμικὸ κλῖμα καὶ ποὺ τὴν κατώρθωσε ὅπως εἴπαμε, ἡ διαλυομένη καὶ μηδέποτε ἐξαφανιζομένη Γ' Διεθνής, εὑρέθη καὶ ἕνα «κάρφος» μικρὸ μέν, ἀλλὰ ὀδυνηρό.

Τὸ κάρφος αὐτὸ ἔχει τὸ ὄνομα «ΕΛΛΑΣ» καὶ ἐνεπήχθη στὴν καρδιὰ τῆς παρασκευαζομένης Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν.

Ἡ Ἑλλὰς ἀφοῦ κατὰ τὸ 1940 εἶπε τὸ πρῶτο «ΟΧΙ» στὸν Φασισμὸ τοῦ Μουσολίνι, τὸν ὁποῖο κατεξηυτέλισε, ἀφοῦ ἐπανέλαβε τὸ δεύτερο «ΟΧΙ» τὸ 1941 στὸν πανοῦργο Ἐθνικοσοσιαλιστικὸ Ναζισμό, καὶ ἀνάγκασε τὰ ρομπὸτ τοῦ Χίτλερ νὰ παραταχθοῦν καὶ νὰ ἀπονείμουν στρατιωτικὰς τιμὰς εἰς τοὺς ἥρωας τῶν ὀχυρῶν τῆς Μακεδονίας, ἀφοῦ τέλος καταματωμένη καὶ ρακένδυτος ἐστάθη ὀλόρθια καὶ ἐπανέλαβε τὸ **τρίτο ΟΧΙ,** τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1944 στὸν σλαυοβουλγαρικὸ κομμουνισμό, ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἐλευθέρων Ἐθνῶν γιὰ δεύτερη φορὰ διέλυσε κατὰ τὸ 1949 τοὺς μύθους περὶ τοῦ ἀηττήτου τῶν ἀνθρώπων τῆς βίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος.

Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ ὑψηλότερο τὸ τελειότερο καὶ τὸ ἀνδρειότερο δίδαγμα γιὰ τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους ὅλου τοῦ κόσμου.

Στὴ μάχη ποὺ ἐδόθη στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοὺς διεθνεῖς κολοσσοὺς ὑπερίσχυσαν οἱ ἀρχὲς τῆς **«Ἐλευθερίας»!** ἐλευθερίας τῆς σκέψεως, τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς ὑπάρξεως.

2. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ κάρφος, ἡ Ἑλλάς, ὑπῆρξεν ἡ κυρία αἰτία νὰ ἱδρυθῇ ἡ περιφημος **«Κόμινφορμ».** Καὶ πρὶν ἐξετάσουμε τὶ εἶναι ἡ «Κόμινφορμ» θὰ ἐξηγήσω ὅτι ὁ τίτλος «Κόμινφορμ» ἔγινε ἀπὸ τὴ συγκοπὴ τῶν λέξεων **Κομμουνιστιτσέσκοϊ ἰνφορμάτσιϊ μπυρὼ** δηλαδὴ **κομμουνιστικῶν πληροφοριῶν γραφεῖον,** καὶ ἐπειδὴ ἐμεῖς στὴ γλῶσσα μας προτάσσουμε τὸ οὐσιαστικὸν θὰ τὸ ἑρμηνεύουμε ὡς **«γραφεῖον κομμουνιστικῶν πληροφοριῶν».**

Ἡ Κόμινφορμ, συνεστήθη, προφανῶς καθ' ὑπόδειξιν τῆς Μόσχας στὴ Διάσκεψη τῆς Βαρσοβίας ποὺ ἐγένετο τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1947 καὶ στὴν ὁποία ἔλαβον μέρος τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ἐννέα Κρατῶν, ἤτοι τῆς Γιουγκοσλαυΐας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ρουμανίας τῆς Οὐγγαρίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τῆς Γαλλίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ αἰτιολογία, ἡ φανερὴ ἐννοεῖται, γιὰ τὴν ἵδρυσι τῆς Κόμινφορμ φαίνεται στὴ σχετικὴ ἀπόφασι τῶν ἐννέα κομμάτων, τὴν ὁποία παραθέτω γιὰ νὰ λάβουμε σχετικὴ ἰδέα πρὶν κάνουμε τὶς παρατηρήσεις μας :

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

«Οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων, ποὺ ἀντιπροσωπεύ-» θηκαν στὴ Διάσκεψη τῆς Βαρσοβίας συμφώνησαν στὴν ἀκόλουθη ἀπόφαση :

«Ἡ διάσκεψη διαπιστώνει ὅτι ἡ ἔλλειψη ἐπαφῶν ἀνάμεσα στὰ κομμουνι-» στικὰ κόμματα ποὺ ἀντιπροσωπεύονται σ' αὐτή, συνεπάγεται στὴ σημερινὴ κα-» τάσταση σοβαρὸ μειονέκτημα.

«Ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, ὅτι παρόμοια ἔλλειψη σύνδεσης ἀνάμεσα στὰ κομμου-» νιστικὰ κόμματα εἶναι πολὺ ἐπιζήμια καὶ δὲ μπορεῖ νὰ δικαιολογηθεῖ. Ἡ ἀνάγκη » γιὰ ἀνταλλαγὴ τῆς πείρας καὶ συντονισμένη, ὕστερα ἀπὸ ἀβίαστη συγκατάθεση, » δράση τῶν ἐνδιαφερομένων κομμάτων, ἐμφανίζεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἰδιαίτερα » ἐπιτακτικὴ κάτω ἀπὸ τὶς περίπλοκες συνθῆκες ποὺ παρουσιάζει ἡ μεταπολεμικὴ » κατάσταση, ὅπου ἡ ἀπουσία μιᾶς σύνδεσης ἀνάμεσα στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα » μπορεῖ νὰ ὁδηγήσει σὲ μιὰ κατάσταση ἐπιζήμια γιὰ τὴν ἐργατικὴ τάξη.

«Σύμφωνα μ' αὐτά, οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν Κομμάτων ποὺ παίρνουν μέρος » στὴ Διάσκεψη, κατέληξαν στὰ ἀκόλουθα :

«α) Θὰ ἱδρυθεῖ Γραφεῖον Πληροφοριῶν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κομμου- » νιστικοῦ κόμματος τῆς Γιουγκοσλαβίας, τοῦ Βουλγαρικοῦ 'Εργατικοῦ κόμματος » (κομμουνιστικοῦ), τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Ρουμανίας, τοῦ Οὐγγρικοῦ » Κομμουνιστικοῦ κόμματος, τοῦ Πολωνικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος, τοῦ κομμου- » νιστικοῦ κόμματος τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης (Μπολσεβίκων), τοῦ Γαλλικοῦ κομ- » μουνιστικοῦ κόμματος, τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ » τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος τῆς 'Ιταλίας.

«β) Ἔργο τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν θὰ εἶναι ἡ ὀργάνωση τῆς ἀνταλλαγῆς » τῆς πείρας καὶ σὲ περίπτωση ἀνάγκης ἡ συντονισμένη δράση τῶν κομμουνιστι- » κῶν κομμάτων μὲ βάση τὴν ἐλεύθερη συγκατάθεση.

«γ) Τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν θ' ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν Κεν- » τρικῶν 'Επιτροπῶν, μὲ βάση δύο ἀντιπροσώπους γιὰ τὴν κάθε μιά. Ὁ διορι- » σμὸς καὶ ἡ ἀντικατάσταση τῶν ἀντιπροσώπων θὰ πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ τὶς ἐν- » διαφερόμενες Κεντρικὲς 'Επιτροπές.

«δ) Τὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν θὰ ἐκδίδει ἕνα δεκαπενθήμερο καὶ ἀργότερα » ἑβδομαδιαῖο ὄργανο. Τὸ ὄργανο αὐτὸ θὰ ἐκδίδεται στὴ γαλλικὴ καὶ ρωσικὴ γλῶσσα » καὶ ἐφ' ὅσον θὰ εἶναι δυνατὸ καὶ σὲ ἄλλες γλῶσσες.

«δ) Ἕδρα τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν ὁρίζεται τὸ Βελιγράδι».

3. 'Αλλ' ἂς ἐξετάσουμε δύο ζητήματα ἢ ἂν θέλετε, ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἱδρυτικὴ ἀπόφαση τῆς Βαρσοβίας γιὰ τὴν Κόμινφορμ, καὶ

Α'. Ἡ Κόμινφορμ ἀποτελεῖ ἀνασύσταση ἐπίσημο, τῆς διαλυθείσης Κόμιν- τερν (Γ' Διεθνοῦς) ;

Β'. Γιατὶ ἐξηρέθη ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ποὺ ἵδρυσαν καὶ μετέ- χουν τῆς Κόμινφορμ τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος ;

Σχετικῶς μὲ τὸ πρῶτο ἐρώτημα θὰ ἀναφέρω μερικὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀπό- φασι αὐτοδιαλύσεως τῆς Κόμιντερν (Γ' Διεθνοῦς), γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε κατὰ πό- σον ἡ Κόμινφορμ ἀποτελεῖ ἀνασύστασιν τῆς Κόμιντερν ἢ νέαν ὀργάνωσιν στενωτέ- ρου κύκλου δράσεως.

Ὁ Στάλιν, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε μέσα στὶς τόσες ἐπαναστατικὲς προσωπικό- τητες, τοῦ Κομμουνισμοῦ τῆς Ρωσίας, νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ διαδεχθῇ τὸν Λένιν, ἐξαφανίζοντας κάθε ἀντίπαλό του, στὴν τακτικὴ ποὺ ἐφήρμοζε, τόσο γιὰ τὴν ἐφαρ- μογὴ τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴ Ρωσία, ὅσο καὶ στὴν προσπάθεια διεθνοῦς ἐπιβολῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ συστήματος, ἀπεδείχθη ἀριστοτέχνης ὀπορτουνιστὴς (καιρο- σκόπος). 'Αλλ' εἶχε καὶ τὴν πρόβλεψι νὰ τοποθετῇ στὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ κομ- μουνιστικοῦ μηχανισμοῦ δικούς του ἀφωσιωμένους ἀνθρώπους, εἰς τρόπον, ὥστε, αὐτὸς νὰ διευθύνῃ στὴν πραγματικότητα τὰ πάντα.

Ἔτσι αὐτὸς ὡς γραμματεὺς τοῦ Κ.Κ. τῆς Ρωσίας, ἐπὶ ἔτη, δὲν εἶχε ἀναλάβει καμμιὰ ἐπίσημη θέσι, μήτε στὸν Κρατικὸ μηχανισμὸ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως μήτε στὴν Κόμιντερν.

'Εν τούτοις, εἰς τὸν Στάλιν ἐπειθάρχουν ὅλοι οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, μέχρι τοῦ τε- λευταίου ἐργάτου, ἡ δὲ Κόμιντερν ἐκινεῖτο σύμφωνα μὲ τὰ νεύματα αὐτοῦ.

Καὶ ὁσάκις, εἴτε κρατικοὶ ὑπάλληλοι, εἴτε μέλη τῆς Κόμιντερν, ἠθέλησαν νὰ δείξουν δείγματα ἀνυπακοῆς, ἔστω καὶ παθητικῆς, ὑπέκυψαν ταχέως εἰς τὴν μοῖ- ραν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔγραφε ὁ ἴδιος ὁ Στάλιν.

Στὴν Κόμιντερν λοιπὸν ὑπῆρχε τὸ λεγόμενον **«Τμῆμα τῶν Διεθνῶν Σχέσεων»**, τὸ «ΟΜΣ». Τὸ ΟΜΣ ἦταν ἀνέκαθεν ἡ **«καρδιὰ»** τῆς Κόμιντερν. 'Απὸ αὐτὸ ἐξηρτᾶτο ἕνα δίκτυον ἀπὸ συνδέσμους καὶ πράκτορας, ποὺ ἦσαν ἀπο-

σπασμένοι στὶς ἐμπορικὲς, στρατιωτικὲς καὶ διπλωματικὲς ἀντιπροσωπεῖες τῆς Ρωσίας, σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς. Μὲ τὸν καιρό, μετὰ τὴν ἐπικράτησι τοῦ Στάλιν, στοὺς συνδέσμους αὐτούς, ὤφειλον νὰ ὑποτάσσωνται, χωρὶς καμμιὰ ἀντίρρησι καὶ νὰ εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντί του, ὅλοι οἱ ἡγέτες τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων στὸ ἐξωτερικό. Συμβαίνει, νὰ μὴ ξέρῃ κανένας τοὺς πραγματικοὺς αὐτοὺς συνδέσμους, οὔτε οἱ ἀρχηγοί, καμμιὰ φορά, τῶν διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀποστολῶν, οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ ξένοι κομμουνισταὶ ἡγέται. Ὁ σύνδεσμος δὲν παίρνει μέρος σὲ καμμιὰ κομματικὴ συζήτησι. Πολὺ συχνὰ οἱ σύνδεσμοι αὐτοὶ εὑρίσκοντο μεταξὺ τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τῶν διπλωματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀντιπροσωπειῶν. Ὑπάρχουν ὅπως λέγεται, παραδείγματα θυρωρῶν—συνδέσμων, στοὺς ὁποίους ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπακούουν, ὅταν συνέβαινε νὰ εἶναι γνωστοί, πρεσβευταὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι.

Τὸ ΟΜΣ, διεξάγει ὅλες, τὶς πιὸ λεπτὲς, ἐργασίες τῆς Κόμιντερν. Διανέμει τὰ χρηματικὰ ποσά, ποὺ εἶναι προωρισμένα γιὰ τὰ διάφορα κόμματα, πληρώνει τὰ ἔξοδα τῆς προπαγάνδας των, συντηρεῖ ὅλες τὶς συγκαλυπτικὲς (καμουφλαρισμένες) ὀργανώσεις—τοὺς διαφόρους συδέσμους τῶν Φίλων τῆς Ρωσίας, τὴν Διεθνῆ Ἕνωσι γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐλευθερία, τὴν Διεθνῆ Ἐργατικὴ Βοήθεια (τώρα ἀλληλεγγύη), τὶς διεθνεῖς ὀργανώσεις νεολαιῶν κ.λ.π. Τὸ ΟΜΣ ἔχει στὴν διάθεσί του γραφεῖον ἐκδόσεως πλαστῶν πιστοποιητικῶν καὶ ἄλλο γραφεῖον ἀποκτήσεως, μέσῳ τῶν κομμουνιστῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ «γνησίων» διαβατηρίων. Τέλος τὸ ΟΜΣ διευθύνει ὅλη τὴν «μετεκπαίδευσι» τῶν κομμουνιστῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ στὶς εἰδικὲς σχολὲς καὶ στὰ «Μαρξιστικὰ Πανεπιστήμια», ὅπως ἡ Κούτβη, ἡ σχολὴ Λένιν, ἡ σχολὴ ἀντικατασκοπείας, τὸ Πανεπιστήμιον Σοὺν-Γιὰ-Σὲν γιὰ τοὺς κινέζους κ.ἄ.

Αὐτὸ ἦτο τὸ ΟΜΣ, ἦτο τὸ συγκρότημα ποὺ εὑρίσκετο μέσα στὴν Κόμιντερν, ἀλλὰ κυριαρχοῦσε καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς Κόμιντερν, ἦτο τὸ ἀνώτατο καὶ ἀπόκρυφο ἐπιτελεῖο, τὸ ὁποῖο μὲ τὸν καιρὸ μετεβλήθη σὲ ἰδιαίτερο γραφεῖο τοῦ Στάλιν ἐπὶ τῆς παρακολουθήσεως καὶ καθοδηγήσεως τῆς Διεθνοῦς κομμουνιστικῆς κινήσεως. Ἦτο τὸ προσωπικὸ ὄργανο τοῦ Στάλιν γιὰ τὴν καθοδήγησι καὶ παρακολούθησι τῆς διεθνοῦς κομμουνιστικῆς κινήσεως.

Στὴ Μόσχα ἐξακολουθοῦσαν νὰ πηγαίνουν ἀντιπροσωπεῖες, νὰ συνέρχωνται ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸ **«παγκόσμια συνέδρια»,** νὰ ἐκδίδωνται τόμοι ὁλόκληροι «ἐλευθέρων συζητήσεων καὶ ψηφισμάτων»—ὅλα ὅμως αὐτὰ καταντοῦσαν τύποι κενοὶ καὶ διακοσμήσεις. Ἡ ἴδια ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κόμιντερν εἶχε παύσει νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε ἐξουσία ἢ δύναμι. Καὶ αὐτὸς ὁ Δημητρώφ, ποὺ δὲν ἦτο μέλος τοῦ ΟΜΣ, κατήντησε στὴν πραγματικότητα ἕνα ἁπλὸ πιόνι.

Τὸ ἀπόκρυφο καὶ συνωμοτικὸ ΟΜΣ μὲ τοὺς μυστικοὺς συνδέσμους του ποὺ ἐξυπηρετεῖτο ἀπὸ τὴν τεχνικὴ πλευρὰ μέσῳ τῆς Γκεπεοῦ, ἐπαρκοῦσε ἀπόλυτα στὴν διεύθυνσι τῆς κομμουνιστικῆς δράσεως.

Αὐτὴ ἦταν ἡ πραγματικὴ κατάστασις, ὅταν ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Φραγκλῖνος Ροῦσβελτ ἐζήτησε φιλικῶς ἢ ἀπῄτησε τὴ διάλυσι τῆς Κόμιντερν, ποὺ πρόθυμα ἐδέχθη ὁ Στάλιν, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπηλλάγη ἀπὸ τὶς μακροσκελεῖς καὶ ἄχρηστες ἀποφάσεις τῆς Κόμιντερν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπούλησε ὅσο μποροῦσε πιὸ ἀκριβὰ τὴ διάλυσι τῆς οὐσιαστικὰ ἄχρηστης γιαυτὸν Κόμιντερν, ἀφοῦ τὸ ΟΜΣ, μὲ νέο ὄνομα, **ἀπόκρυφο ἢ καὶ μὲ κανένα ὄνομα,** παρέμεινε ἀσφαλῶς ὡς ἰδιαίτερο γραφεῖο αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς παρακολουθήσεως καὶ καθοδηγήσεως τῆς διεθνοῦς κομμουνιστικῆς κινήσεως. **Ὥστε οὐσιαστικὰ ἡ Κόμιντερν μὲ τὴ μορφὴ τοῦ ΟΜΣ, ποὺ εἶχε πάρει τελευταῖα δὲν διελύθη ποτέ.**

Καὶ ἀφοῦ δὲν διελύθη ποτέ, δὲν μποροῦμε νὰ μιλᾶμε περὶ ἀνασυστάσεως τῆς Κόμιντερν.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐπανασυστάσεως τῆς Κόμιν-

τερν. πού οὐσιαστικὰ ποτὲ δὲν ἐξέλιπε, αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ **κάτι παράλληλο** μὲ ἐκεῖνο πού ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται, κάτι παράλληλο δηλαδὴ μὲ τὸ ἀπόκρυφο Σταλινικὸ ΟΜΣ ἢ τὸ ἄγνωστο συνώνυμό του.

Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο πού συμβαίνει μὲ τὴν Κόμινφορμ.

Οἱ κομμουνισταὶ ἔχουν ἀπόλυτο δίκαιο. Ἡ ἵδρυσις τῆς Κόμινφορμ δὲν εἶναι ἀνασυγκρότησις τῆς Κόμιντερν. Διότι ἡ Κόμινφορμ εἶναι παράλληλη καὶ συμπληρωματικὴ ὀργάνωσις τῆς ἀδιαλύτης ὁπωσδήποτε Σταλινικῆς Κόμιντερν τοῦ ΟΜΣ δηλαδή.

Ἔτσι ἡ κατάστασις πού ἐδημιουργήθη μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Κόμινφορμ εἶναι σαφής.

Στὴ θέσι τῆς παληᾶς Κόμιντερν (Γ' Διεθνοῦς) πού ἵδρυσε ὁ Λένιν, ὑπάρχουν τώρα δύο ὀργανώσεις.

Τὸ ΟΜΣ ἢ τὸ ἀνώνυμο συνώνυμό του, πού ἀποτελεῖ τὸν καθαρὰ συντονιστικὸ μηχανισμὸ τῆς παγκόσμιας κομμουνιστικῆς κινήσεως καὶ πού διευθύνεται προσωπικὰ ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, καὶ **ἡ Κόμινφορμ,** ἡ συμπληρωματικὴ δηλαδὴ ὀργάνωσις τῶν ἐννέα Εὐρωπαϊκῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων.

Ἡ πρώτη ἀπὸ αὐτὲς ἔχει τὴν ἕδρα της στὴ Μόσχα καὶ ἀκτῖνα δράσεως ὅλον τὸν κόσμο. Ἡ δεύτερη ἔχει τὴν ἕδρα της εἰς μίαν Βαλκανικὴν Χώραν τοῦ παραπετάσματος ἐνῶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ διευθύνεται οὐσιαστικῶς ἀπὸ τὴ Μόσχα καὶ θὰ ἔχῃ ἀκτῖνα δράσεως τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπη.

4. Ἡ διάρθρωσις αὐτὴ τῶν διεθνοῦς τύπου κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων δικαιολογεῖ ἀπόλυτα καὶ δίνει ἀπάντησι στὸ δεύτερο ἐρώτημα, πού διατυπώσαμε ἀνωτέρω, δηλαδή: στὸ ἐρώτημα γιατὶ ἐξηρέθη ἀπὸ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, πού ἵδρυσαν τὴν Κόμινφορμ, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος;

Πραγματικά, φαίνεται περίεργο, πῶς τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν προσεκλήθη στὸ συνέδριο τῆς Βαρσοβίας, καὶ δὲν μετέσχε τῆς Κόμινφορμ, τῆς ὁποίας ἡ ἕδρα εὑρίσκεται τόσο πλησίον τῆς Ἑλλάδος; διατί τὸ νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι τὸ Κ.Κ.Ε. ἔχει χειραφετηθῇ τόσο πολύ, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται καθοδήγησι, θὰ ἰσοδυναμοῦσε μὲ ἠλιθιότητα, ἂν ὄχι, ἄγνοια τοῦ τρόπου δράσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν Κομμουνιστικῶν Κομμάτων.

Εἶναι ἀδύνατο τὸ Κ.Κ.Ε. νὰ βρίσκεται ΕΞΩ ἀπὸ κάθε καθοδήγησι καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε συντονιστικὸ μηχανισμό, διευθυνόμενον ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Ἂν στὴν πραγματικότητα τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύεται στὴν Κόμινφορμ, θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ καθοδηγῆται ἀπὸ κάποιον ἄλλον. Καὶ ὁ ἄλλος αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι παρὰ τὸ ΟΜΣ, ὁ ἀπόκρυφος συντονιστικὸς μηχανισμὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ρωσίας.

Ἀλλὰ γιατί ἡ προνομιοῦχος, ἂς ποῦμε, αὐτὴ διάκρισις μέσα στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῆς Εὐρώπης;

Αὐτὸ ἐξηγεῖται, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι σύμφωνα μὲ τὴ δήλωσι τοῦ Στρασβούργου τὸ Κ.Κ.Ε. θεωρεῖται τὸ πρωτοποριακὸ πάνω στὴν Εὐρώπη, καὶ τὸν κόσμο, μαχητικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα. Εἶναι ἡ ἐμπροσθοφυλακή, τοῦ ἀντιϊμπεριαλιστικοῦ ἀγῶνος καὶ βρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων, πού γίνονται σὲ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς γῆς καὶ ἰδιαίτερα στὴ Μεσόγειο.

Κατ' αὐτούς, μὲ τὸν καιρὸ τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξειλίχθη στὸ πλέον **πεπειραμένο,** στὸ πλέον δοκιμασμένο κομμουνιστικὸν κόμμα τῆς ἐποχῆς μας. Προτοῦ ἀκόμη ὁ Στρατάρχης Στάλιν διαπιστώσει στὴ διάσκεψη τῆς Γιάλτας, ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενο, νὰ μὴ συνεχισθῇ μεταπολεμικῶς ἡ συνεργασία τῶν συμμάχων, τὸ Ἑλληνικὸ Κ.Κ. εἶχε κιόλας δώσει τὴ πρώτη μεγάλη μάχη ἐναντίον τῶν... ἱμπεριαλιστῶν τοῦ μέλλοντος! Εἶναι τὸ κόμμα πού ὑπέστη τὶς μεγαλύτερες θυσίες, πού ἐπέβαλε στοὺς

ὀπαδούς του διώξεις καὶ ταλαιπωρίες ἀφόρητες. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν κόμμα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὁ συνεχιστὴς τῶν «κλασσικωτέρων» παραδόσεων τοῦ **«Μαρξισμοῦ»**. Εἶναι τόσο «πολιτικὰ ὥριμο» ὥστε νὰ ἔχῃ κηρύξει αὐτὸ καὶ ἐπίσημα τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, προτοῦ τὸν κηρύξῃ ὁ κ. Βισίνσκυ ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἡ Κόμινφορμ ἀπὸ τὴ Βαρσοβία. Ἔτσι καθορίζουν οἱ ἴδιοι οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὴ δήλωσι τοῦ Στρασβούργου, τὴ θέσι τοῦ Κ.Κ.Ε. μέσα στὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ κατ' αὐτοὺς στρατόπεδο.

Ἀκριβῶς, λοιπόν, ἐπειδὴ τὸ Κ.Κ.Ε. ἔχει τὴ σημασία, ποὺ ἔχει, γιὰ τὴ διεθνῆ κομμουνιστικὴ κίνησι καὶ τὸν «παγκόσμιο ἀντικομμουνιστικὸν ἀγῶνα» ἡ Μόσχα θέλει νὰ τὸ κρατήσῃ κάτω ἀπὸ τὴν ἄμεσό της καθοδήγησι. Τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν δοκιμάζει ἁπλῶς τὴν «πίεσι» ποὺ δοκιμάζουν, ὅπως λέγουν, τὰ Κ.Κ. στὴ Γαλλία καὶ Ἰταλία ἀπὸ τὸν «Ἀμερικανικὸ ἰμπεριαλισμό». Εἶναι τὸ κόμμα ποὺ μάχεται ἔνοπλα. Ἔχει συνεπῶς ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ καθοδήγησι, ποὺ δὲν πρέπει μάλιστα νὰ εἶναι μονάχα πολιτική.

Τὰ Κομμουνιστικὰ Κόμματα τῶν Χωρῶν τῆς Κόμινφορμ θὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴ Μόσχα, τὸ δὲ «γραφεῖο πληροφοριῶν» ἡ Κόμινφορμ δηλαδή, θὰ εἶναι ὁπωσδήποτε ὑποκατάστημα τοῦ εἰδικοῦ γραφείου παρακολουθήσεως καὶ καθοδηγήσεως τῆς διεθνοῦς κομμουνιστικῆς κινήσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ρωσικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Αὐτὸς δὲ ἀκριβῶς εἶναι καὶ ὁ λόγος τῆς ἀποστασίας τοῦ Τίτο, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὴν τυφλὴν ὑποταγὴν εἰς τὴν Μόσχαν ἀλλὰ νὰ δημιουργήσῃ τοπικὸν σοσιαλισμόν. Μποροῦμε ὅμως θεωρητικῶς νὰ παραδεχθοῦμε, ὅτι πραγματικὰ δὲν θὰ χρειάζεται ἡ μεσολάβησις τῆς Κόμινφορμ στὶς ὑποθέσεις τοῦ Κ.Κ.Ε. Οἱ ὑποθέσεις αὐτές, ἂν πραγματικὰ τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν ἀντιπροσωπεύεται στὴν Κόμινφορμ, θὰ εἶναι ἀποκλειστικότης εἰδικοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου, ποὺ θὰ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγησι τοῦ Κρεμλίνου.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξήγησις τῆς ἀπουσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὴν Κόμινφορμ, ἐξήγησις ποὺ θὰ εἶναι ἀπόλυτα σωστή, ἂν εἶναι πραγματικὸς καὶ ὄχι εἰκονικός, ὁ «ἀποκλεισμὸς» τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Κόμιντερν. Μποροῦν θεωρητικῶς καὶ γιὰ τὸ παρόν, οἱ κομινφορμικοὶ νὰ εἶναι «ἀθῷοι» καὶ νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται, γιὰ λόγους διαχωρισμοῦ τῶν ρόλων, στὰ ἐσωτερικά μας. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει, ὅτι ἀναμιγνύεται καὶ θὰ ἀναμιγνύεται ἀμέσως, κάποιος ἄλλος, ἐκεῖνος ἀκριβῶς, ποὺ διευθύνει καὶ τὴν ἴδια τὴν Κόμινφορμ.

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα πάντως, δὲν ἔχει μεγάλη σημασία ἂν ἀντιπροσωπεύεται ἢ δὲν ἀντιπροσωπεύεται τὸ Κ.Κ.Ε. στὴν Κόμινφορμ, ἂν θὰ ἔχῃ ἄμεσή του καθοδήγησι ἡ Κόμινφορμ ἢ ἡ ἀπόκρυφος Κόμιντερν. Ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πλευρᾶς, ἐκεῖνο ποὺχει σημασία, εἶναι ὅτι, ἀσχέτως μὲ τὶς οἰκογενειακὲς καὶ ἱεραρχικὲς σχέσεις τῶν διαφόρων ὑποκαταστημάτων τῆς Μόσχας καὶ ἀσχέτως μὲ τὴν ἄμεση ἢ μή, ἀνάμιξι τῆς Κόμινφορμ στὰ ἐσωτερικά μας, ἡ ἵδρυσίς της εἶναι μία συνωμοσία κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτίστως ἀνεξαρτησίας.

5. Ἡ σημασία γιὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς ἱδρύσεως τῆς Κόμινφορμ καθορίζεται ἀπὸ τὰ ἑξῆς τρία γεγονότα :

α) Ἡ ἵδρυσις τῆς Κόμινφορμ ἀποτελεῖ τὴν ἀπροκάλυπτη ἔναρξι οὐσιαστικοῦ πολέμου ἐναντίον τοῦ ἐμφανιζομένου ἀπὸ τοὺς κομμουνιστὰς ὡς ἐπιθετικοῦ **Ἀμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ** καὶ τὴν δημιουργία τῆς Πανευρωπαϊκῆς βάσεως τοῦ πολέμου αὐτοῦ.

β) Ἡ Ἑλλάδα θεωρεῖται, ὕστερα ἀπὸ τὴν βοήθεια ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ δεχθῇ γιὰ νὰ σώσῃ τὴν ἀνεξαρτησία της ὡς τὸ προγεφύρωμα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ πάνω στὴν Εὐρώπη, ὡς τὸ προχωρημένο του ὀχυρὸ φυλάκιο.

γ) Ἡ ἐκμηδένισις αὐτοῦ τοῦ «προγεφυρώματος» δηλαδὴ τῆς ἰδίας τῆς Ἑλ-

ληνικῆς ἀνεξαρτησίας, πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀμεσώτερος σκοπὸς τοῦ «ἀντιϊμπεριαλιστικοῦ» ἤτοι τοῦ κομμουνιστικοῦ στρατοπέδου.

Εἰς αὐτὰ τὰ βασικὰ γεγονότα, ἔγκειται ὁ πραγματικὸς καὶ μεγάλος κίνδυνος γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἵδρυσις τῆς Κόμινφορμ, ἀνοίγει ἔτσι μιὰ νέα καὶ περισσότερο ὀξεῖα φάσι στὴν προσπάθεια, ποὺ καταβάλλουν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς ἀκόμα, ὁ διεθνὴς καὶ ἐγχώριος κομμουνισμός, νὰ ὑποτάξουν κάτω ἀπὸ τὸν ἀπολυταρχικό τους ζυγὸ τὴν Ἑλλάδα.

Καταργῶντας κάθε ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ κάθε δημοκρατικὴ ἐλευθερία, **ὁ σύγχρονος κομμουνισμός**, εἶναι, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἰδίως τοῦ συμφώνου μὲ τὸν Χίτλερ καὶ μετὰ τὶς ἐδαφικὲς κατακτήσεις, ποὺ ἀπεκόμισε ἐκβιάζοντας τοὺς Συμμάχους ἀπὸ τὸν πόλεμο, **ὁ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ἐπιθετικὸς ἰμπεριαλισμὸς τῆς ἐποχῆς μας,** τὸν ὁποῖον μονάχα ἡ πολιτικὴ ἀγυρτεία τῶν συγχρόνων θεωρητικῶν του, μπορεῖ νὰ ἐμφανίζῃ ὡς «ἀντιϊμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο». Κάθε ἄλλη ἐκδοφή, κάθε ἀμφιβολία σχετικὰ μὲ τὸν πραγματικὸ χαρακτῆρα τοῦ ἀντιϊμπεριαλιστικοῦ δῆθεν στρατοπέδου, ποὺ ἱδρύει ἐπίσημα πάνω στὴν Εὐρώπη ἡ Κόμινφορμ, δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἐκούσια ἢ ἀκούσια συνεργασία στὴν συνωμοσία, ποὺ γίνεται ἐναντίον **τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Δημοκρατίας, γενικά, ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἰδιαίτερα.**

Ὅταν ὁ Ἰταλικὸς Φασισμὸς ἐπετέθη ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ βρεθήκαμε στὴν ἀνάγκη νὰ ζητήσουμε τὴν βοήθεια τῶν Ἄγγλων ὁ Χίτλερ μᾶς χαρακτήρισε «προγεφύρωμα» τῶν ἀντιπάλων του καὶ βρῆκε τὸ πρόσχημα νὰ μᾶς χτυπήσῃ καὶ αὐτός. Τώρα γίνεται τὸ ἴδιο. Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπίθεσις διεξάγεται πρὸ πολλοῦ καὶ μᾶς ἀνάγκασε νὰ ζητήσουμε τὴ βοήθεια καὶ τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Ἀμερικανῶν, τελείως ἀπαραίτητη, ἂν θέλουμε νὰ μείνουμε ἐλεύθεροι. Ἀμέσως ὁ διεθνὴς κομμουνισμός, μᾶς ἐκήρυξε **«προγεφύρωμα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ»,** ἀκριβῶς ὅπως ἔκαμε ὁ Χίτλερ. Κηρύττοντας λοιπὸν ὁ κομμουνισμὸς τὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Ἀγγλοαμερικανικοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, πρέπει κατὰ λογικὴ κρίσι, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν κυρίως τὸ προγεφύρωμα αὐτοῦ, δηλαδὴ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ζήτημα. τοῦ πῶς καὶ ποῦ συντονίζεται καὶ κατευθύνεται ὁ Ἕλλην συνένοχος τῆς συνωμοσίας δηλαδὴ τὸ Κ.Κ.Ε. εἶναι δευτερεῦον, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν βασικὴ αὐτὴ σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἵδρυσις τῆς Κόμινφορμ.

Τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ὑποτίθεται ὅτι κάποτε θὰ ἐγκαταλείψουν τὰ Βαλκάνια. Ἔτσι, τὰ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴ Ρωσία, Ἑλληνικὰ σύνορα, θ' ἀπομακρυνθοῦν κάπως. Ἡ Μόσχα ὅμως ἡ ἴδια ἐφρόντισε προκαταβολικά, νὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ μὲ σύνορα Ἑλληνο-κομινφορμικά. Καὶ ὁρίζει ἐπὶ πλέον τὴν ἕδρα τῆς Κόμινφορμ στὰ μεσογειακὰ κράτη.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ δὲν εἶναι τυχαῖα. Ἰσοφαρίζουν μὲ τὸ παραπάνω γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀπουσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὴν Κόμινφορμ. Δείχνουν πῶς τὰ ἐπικίνδυνα μὲ τὴν Ἑλλάδα σύνορα τὰ χρειάζεται καὶ τὰ θέλει ἡ Μόσχα. Δείχνουν, ὅτι ἂν ἡ Ἑλλάδα ἔχει στρατηγικὴν σημασίαν γιὰ τὰ Ἀμερικανικὰ μονοπώλια, καὶ τοὺς βασιλιάδες τῶν πυροβόλων τῆς μακρυνῆς Ἠπείρου, ὅπως λέγουν οἱ κομμουνισταί, ἔχει ὅμως πολὺ μεγαλύτερη στρατηγικὴ σημασία, γιὰ κείνους, ποὺ ἐδημιούργησαν μὲ τὸ ξεκάθαρα ἰμπεριαλιστικὸ καὶ ληστρικὸ τέλος, ποὺ ἔδωσαν στὸ Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο, τὸν νέο κύκλο τῶν παγκοσμίων ἀντιθέσεων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁλοφάνερη πραγματικότητα, γιὰ ὅσους θέλουν νὰ βλέπουν τὰ πράγματα, ὅπως ἔχουν καὶ ὄχι μέσα ἀπὸ τὸ πρῖσμα τῶν σταλινο-κομμουνιστικῶν σοφιστειῶν. Ὅποιος δὲν θέλει νὰ καταλάβῃ αὐτὴν τὴν πραγματικότητα καὶ αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, συμβάλλει καὶ συνεργάζεται, χωρὶς ἔστω νὰ τὸ θέλῃ, στὴν ἐξαφάνισι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς αὐτοτελείας καὶ στὴν ὁριστικὴ αὐτοστέρησι τῶν ἰδίων του δικαιωμάτων ὡς ἀνθρώπου καὶ πολίτου.

Ο ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΚΑΤ' ΑΥΤΟΝ ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Περίληψις διαλέξεως τοῦ
κ. **Ι. ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗ**
τ. Γυμνασιάρχου

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐντάξεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἀντλαντικὸν Σύμφωνον, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ι. Φραγκιδάκης ἔδωσε διάλεξιν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν μὲ θέμα «**Ὁ Ἀτλαντικός, πανάρχαιος θρῦλος καὶ ἡ κατ' αὐτὸν διάσωσις τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐλευθερίας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηνῶν**».

Ὁ ὁμιλητὴς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμιλίας του κατέδειξε καταφανῆ τὴν σημερινὴν ἐπικαιρότητα τοῦ θρύλου τούτου, παρὰ τὴν ἀποδιδομένην εἰς αὐτὸν χρονολογίαν πολλῶν χιλιάδων ἐτῶν. Ὁ Ἀτλαντικὸς θρῦλος ὡς ἀληθοφανὴς διεσώζετο κατὰ προφορικὴν παράδοσιν μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ φιλοσόφου Πλάτωνος, ὅστις πρῶτος κατέγραψεν αὐτὸν εἰς δύο συγγραφάς του ἀλληλοσυμπληρουμένας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγένετο γνωστὸς εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους καὶ εἰς τὸν νεώτερον πεπολιτισμένον κόσμον. Μεγάλοι ἐπιστήμονες Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἰδίως γεωλόγοι ἠσχολήθησαν καὶ ἀσχολοῦνται ἕως σήμερον εἰς τὰ γεωλογικὰ στοιχεῖα τῆς Ἀτλαντίδος καὶ τοῦ ὁμωνύμου ἀπεράντου ὠκεανοῦ. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὸν Ἀτλαντικὸν θρῦλον ἐπληροφορήθη πρῶτος ὁ σοφὸς νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν Σόλων, κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Αἴγυπτον· ἐκεῖ εἰς τὸ Δέλτα τοῦ ποταμοῦ Νείλου ὑπῆρχεν ἀρχαιοτάτη πόλις καλουμένη Σάϊς, ὅπου ὁ Σόλων εὗρεν ἔνθερμον φιλοξενίαν, διότι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐθεώρουν ἑαυτοὺς συγγενεῖς τῶν Ἀθηναίων καὶ ἦσαν φιλαθήναιοι : «**μάλα δὲ φιλαθήναιοι καί τινα τρόπον οἰκεῖοι τῶν δ'** (=τῶν Ἀθηναίων) **εἶναι φασίν**». (Πλάτ. Τίμ. 22).

Κατὰ τὴν φιλοξενίαν ταύτην οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως συνεζήτησαν μετὰ τοῦ Σόλωνος περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν παραδόσεων καὶ ὁ Σόλων ἀνέφερεν ὅσας τοιαύτας ἐγνώριζον οἱ Ἕλληνες· τότε εἷς ἐκ τῶν ἱερέων παρετήρησεν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν γνωρίζουν ὅλας τὰς περιλάμπρους παραδόσεις των καὶ διηγήθη τὸν πανάρχαιον Ἀτλαντικὸν θρῦλον. Κατὰ τοῦτον πρὸ ἐννέα χιλιάδων ἐτῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «. . . **ἦν ἐνάκις χίλια ἔτη**. . . .» (Πλάτ. Κρίτ. 108 ε) ὑπῆρχε πρὸ τοῦ στομίου καὶ πρὸς δυσμὰς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν (=τοῦ Γιβραλτὰρ) μία ἀχανὴς νῆσος ἔχουσα μεγαλυτέραν ἔκτασιν ἀπὸ ὅσην ἔχουν ἡ Ἀφρικὴ καὶ ἡ Ἀσία ὁμοῦ. Ἡ νῆσος αὕτη καὶ ὁ περὶ αὐτὴν ὠκεανὸς ἔφερον τὸ Ἀτλαντικὸν ὄνομα ἀπὸ τὸν πρῶτον βασιλέα αὐτῆς Ἄτλαντα, υἱὸν τοῦ θεοῦ Ποσειδῶνος : «. . . **πᾶσα ἡ νῆσος τό τε πέλαγος ἔσχεν ἐπωνυμίαν Ἀτλαντικὸν λεχθέν, ὅτι τοὔτομ' ἦν τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι τότε Ἄτλας·**» (αὐτόθι 114). Ὁ Ἄτλας οὗτος ὑπερισχύσας τῶν ἄλλων βασιλέων τῆς Ἀτλαντίδος, ὠργάνωσεν αὐτὴν εἰς μέγα καὶ πανίσχυρον κράτος μὲ στρατιωτικὴν δύναμιν ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν. Ἡ τεραστία αὕτη δύναμις κατέκτησε χώρας ἐν μὲν τῇ Ἀφρικῇ μέχρι τῆς Αἰγύπτου, ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ μέχρι τῆς Τυρρηνίας (=Δυτικῆς Ἰταλίας)· ἔπειτα ἡ δύναμις αὕτη ὥρμησεν ἐν πανστρατιᾷ ἵνα ὑποδουλώσῃ καὶ τὰς Ἀθήνας· τότε λοιπὸν ἡ ἔνοπλος δύναμις τῆς πόλεώς σας, ὦ Σόλων, λέγει ὁ ἱερεύς, ἔλαμψεν εἰς ὕψιστον βαθμὸν διὰ τὸν ἡρωϊσμόν της, καὶ ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους νικήσασα τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐπιδρομέων, ἔστησε περίλαμπρα τρόπαια, τοὺς δὲ λαούς, οἵτινες δὲν εἶχον ἀκόμη ὑποδουλωθῆ ἠμπόδισε νὰ ὑποδουλωθοῦν, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας ἠλευθέρωσε : «**ἐπὶ τοὺς ἐσχάτους ἀφικομένη κινδύνους, κρατήσασα μὲν τῶν ἐπι-**

όντων τρόπαια ἔστησε, τοὺς δὲ μήπω δεδουλωμένους διεκώλυσε δουλωθῆναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας ἠλευθέρωσε» (Πλάτ. Τίμ. 25 ε). Ἀλλὰ κατόπιν ἐπῆλθον μεγάλοι σεισμοὶ καὶ κατακλυσμοὶ καὶ ὅλος ὁ μάχιμος στρατός σας, ὅστις εἶχεν ἐλευθερώσει τὴν Εὐρώπην κατεχώθη εἰς τὴν γῆν καὶ ἀπωλέσθη, ἡ δὲ Ἀτλαντὶς ἔπαθε καθίζησιν καὶ ἐντὸς 24 ὡρῶν καταποντισθεῖσα ἐξηφανίσθη: **«... ἥ τε Ἀτλαντὶς νῆσος ὡσαύτως κατὰ τῆς θαλάττης δῦσα ἠφανίσθη·»** (αὐτόθι 25 d).

Πιθανὴ ὄψις τῆς γῆς πρὸ τῆς ὑποχωρήσεως τῶν παγετώνων καὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Ἀτλαντίδος. Ἡ ὕπαρξις τῆς Ἀτλαντίδος εἰς τὸ μέσον τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, καθίστα ἐφικτὴν τὴν μεταξὺ τῶν μεγάλων Ἠπείρων, τῶν δύο ἡμισφαιρίων συγκοινωνίαν.

Ὁ Αἰγύπτιος ἱερεὺς διὰ τῆς ἀφηγήσεως τοῦ θρύλου τούτου, ἔδωσεν εἰς τὸν Σόλωνα νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὸ Ἀτλαντικὸν ὄνομα ἀπὸ τόσων χιλιάδων ἐτῶν εἶχε συνδέσει τὴν σωτηρίαν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ στρατοῦ· τὸ σημεῖον τοῦτο ἐξῆρεν ὁ ὁμιλητὴς κατὰ τὴν διάλεξιν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ θρύλου σπουδαῖα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα ἐνηρμόνισε πρὸς ἱστορικὰς ἀληθείας, ἰδίως τῶν Περσικῶν πολέμων, ἑρμηνεύσας ἀποσπάσματα ἀρχαίων Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, ἅτινα ἀναπτύσσει ἐν τῇ βραβευθείσῃ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πραγματείᾳ του «περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης»· διὰ πάντων τούτων κατεδείχθη ἡ αἰωνία πραγματικότης, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν τὸ ἀμυντικὸν προπύργιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς καὶ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης γενεᾶς.

Ἡ διάλεξις προεκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ὁλόψυχον ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

— Μερικὰ κομμάτια ξεροῦ ψωμιοῦ, ἕνα βάζο γλυκοῦ μισοτελειωμένο, διόλου χορταρικὰ καὶ μερικὰ κλειστὰ κουτιὰ κονσέρβες κρέατος.

Ὁ Κάμμινγκς ἄνοιξε τὸ ντουλάπι ποὺ τοῦ ὑπέδειξε ὁ Κίντερμίνστερ κι' ἔπιασε τὸ ψωμὶ στὰ χέρια του.

— Σκληρὸ σὰν σίδερο, ἔκανε. Μάθατε ποῦ ψώνιζε τὰ τρόφιμά του ὁ Φλούρρυ ;

— Σ' ἕνα μικρὸ μαγαζάκι, στὴ γωνία τοῦ δρόμου. Τὸ ἐπισκέφτηκα. Μοῦπαν πὼς δὲν τὸν εἶδαν ἐδῶ καὶ μιὰ βδομάδα.

— Μῆνα, θἄπρεπε νὰ ποῦν, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ ψωμιοῦ.

Ὁ Κάμμινγκς βάδισε μερικὰ βήματα μέχρις ἕνα ἄλλο ντουλάπι ὅπου βρισκόντουσαν ἀραδιασμένα ποτήρια καὶ φλυτζάνια.

—... Γεμάτα σκόνη, κι' αὐτά, εἶπε. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἄφησε μιὰ φωνὴ ἐκπλήξεως.

—Ἄ! ἔκανε, τἄπιε ὅλα αὐτά!

Στὴν ἴδια σειρὰ ἑνὸς ραφιοῦ βρισκόντουσαν ἄδεια πάμπολλα μπουκάλια. Τζίν, οὐΐσκυ καὶ ἄλλα.

—Ὁ Φλούρρυ ἀγόραζε τὰ ποτά του ἀπὸ τὸ καμπαρὲ τὸ κοντινὸ στὴν Kyle Street. Ἐκεῖ μοῦπαν πὼς ὁ Φλούρρυ ὁπωσδήποτε ἔπινε ἕνα μπουκάλι τὴν ἡμέρα ποὺ ἀγόραζε ὁ ἴδιος. Εἶχαν ὅμως νὰ τὸν ἰδοῦν ἀπὸ μιὰ βδομάδα.

—Ἀλκοολικὸς λοιπόν ; Μὰ ἂν δὲν τῶπινε μόνος ; Εἶχε ἐπισκέψεις στὸ διαμέρισμά του ;

—Ἡ Ρίτσαρντς πάλι, μᾶς εἶπε πὼς δεχότανε ποῦ καὶ ποῦ. Δὲν ἤτανε ὅμως ἐπ' αὐτοῦ κατηγορηματική. Μοῦ φάνηκε σὰν νὰ μὴ θέλησε νὰ θίξῃ τὸ θέμα αὐτό.

— Καὶ ἐξωτερικῶς τί τύπος ἦταν ;

— Ψηλός, ξανθὸς καὶ πολὺ ἀδύνατος!

— Πολὺ ἀδύνατος ;

— Μάλιστα κ. Ἐπιθεωρητά.

— Πότε θὰ εἶναι ἕτοιμη ἡ ἔκθεσις αὐτοψίας ;

—Ἀπόψε. Μάλιστα ἂν θέλετε μποροῦμε νὰ πεταχτοῦμε μιὰ στιγμὴ μέχρι τὸ νεκροτομεῖο καὶ νὰ τὰ ποῦμε καὶ μὲ τοὺς γιατρούς.

— Ναί, νὰ πᾶμε.

Κι' ὁ Κάμμινγκς ἄρχισε πάλι νὰ ψάχνῃ στὸ διαμέρισμα.

—Κύτταξε, εἶπε, νὰ καὶ τὰ ἄπλυτα ροῦχα. Τί γνώμης εἶσθε Κίντερμίνστερ ; Πιστεύετε ὅτι ἔμενε σ' αὐτὸ τὸ διαμέρισμα μονίμως ;

— Κατὰ τὰ λεγόμενα τῆς κυρὰ-Ρίτσαρντς. Ὁ Φλούρρυ κατοικοῦσε ἐδῶ, ἂν καὶ ἔλειπε ἀρκετὰ συχνά. Τοῦτο πάντως θὰ μᾶς δυσκολέψῃ νὰ τὸ ἐπαληθεύσουμε. Βλέπετε αὐτὴ ἡ γωνιὰ τοῦ Μιούς ἦταν σχεδὸν ἀκατοίκητη.

— Γιατὶ ἄραγε ; Διότι εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ ἦταν ἰδεῶδες γιὰ νὰ μὴ παίρνῃ χαμπάρι κανεὶς τὶς κινήσεις του. Σὲ ποιὸν ἀνήκουν τὰ κτίρια τῶν Μιούς ;

— Δὲν ἔχω ἰδέα, κ. Ἐπιθεωρητά. Στὴ συνοικία κανεὶς ἄλλος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ πληροφορίες γιὰ τὸν Φλούρρυ ἐκτὸς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μαγαζάτορες ποὺ σᾶς εἶπα καὶ τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ καμπαρέ. Κανεὶς ἄλλος ἀπολύτως προμηθευτὴς δὲν ἐρχότανε ἐδῶ. Κι' ὅπως λέει ἡ κυρὰ-Ρίτσαρντς καὶ τ' ἄπλυτά του ροῦχα ὁ ἴδιος τὰ μετέφερε ἀλλοῦ γιὰ πλύσιμο.

— Ποῦ τὰ ἐπήγαινε ;

— Αὐτὸ θὰ τὸ μάθουμε εὔκολα. Τὰ ἀσπρόρρουχά του εἶναι σημειωμένα.

— Ἄ! μὰ τὶ εἶναι τοῦτο! εἶπε μ' ἔκπληξι ὁ Κάμμινγκς, ἀνοίγοντας ἕνα ντουλάπι ἀπ' ὅπου τράβηξε μιὰ φόρμα. Τὰ εἴχατε δεῖ αὐτὰ τὰ ροῦχα ;

— Μάλιστα κ. Ἐπιθεωρητά. Ἔρριξα μιὰ ματιὰ σ' αὐτὰ μπαίνοντας. Τὰ χρησιμοποιοῦσε ὁσάκις ἔβαφε.

— Καὶ τὶ χρώματος ἦταν ἡ βαφὴ ποὺ χρησιμοποιοῦσε ;

— Καφετιά... Μὰ δὲν πιστεύω νὰ ἐννοῆτε...

— Μὰ βεβαίως... Γιατί δὲν μοῦ ἀναφέρατε τόση ὥρα γι' αὐτὴν τὴν φόρμα, ἀφοῦ σᾶς εἶπα ὅτι θὰ ὑπῆρχε κάποια σχέσις μεταξὺ Φλούρρυ καὶ Τόμσον ; Θ' ἀκούσατε ἀσφαλῶς γιὰ τὰ λεωφορεῖα τῆς Ἑταιρίας Μπρούν!

— Λυποῦμαι κ. Ἐπιθεωρητά. Ὁμολογῶ πὼς μὲ τὴν σύγχυσίν μου, οὔτε πῆγε κἄν τὸ μυαλό μου ἐκεῖ.

— Δὲν πειράζει, Κίντερμίνστερ. Ἐξ ἄλλου μπορεῖ νὰ πρόκειται καὶ γι' ἁπλῆ σύμπτωσι. Ἡ καφετιὰ μπογιὰ εἶναι κάτι πολὺ συνηθισμένο.

Ἔρριξε μιὰ γρήγορη ματιὰ στὸ κρεββάτι κι' ἔπιασε μὲ τὸ χέρι του τὸ μαξιλάρι.

— Γεμᾶτο σκόνη, παρετήρησε. Πῆτε μου ἡ παραδουλεύτρα δὲν ἔφτιασε τὸ κρεββάτι σήμερα ;

—Ὄχι. Ἔφερε καθαρὰ σεντόνια γιὰ νὰ τ' ἀλλάξῃ, ἀλλὰ τῆς εἶπα νὰ μὴ μετακινήσῃ ἀπολύτως τίποτα. Καὶ τἄβαλε στὸ συρτάρι. Κανονικὰ μοῦπε πὼς ἀλλάζει τὰ σεντόνια μιὰ φορὰ τὴ βδομάδα.

— Αὐτὸ βέβαια μπορεῖ νὰ μᾶς πείσῃ πὼς ἐδῶ καὶ μιὰ βδομάδα, ὁ Φλούρρυ δὲν κοιμήθηκε σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι. Ὅλα συμφωνοῦν σὲ μιὰ τέτοια σκέψι. Τὰ ξεροκόμματα τοῦ ψωμιοῦ, τὸ βάζο μὲ τὰ ἀπομεινάρια τοῦ γλυκοῦ, τὸ κρεββάτι τὸ στρωμένο μὲ τὰ ἄθικτα σεντόνια. Μήπως ὑπάρχει καὶ τίποτε, ἄλλο; καμμιὰ βαλίτσα, κανένας σάκκος ;

— Μάλιστα κ. Ἐπιθεωρητά· ἕνας σάκκος τοῦ χεριοῦ, ἄδειος ὅμως.

— Μήπως φαντάζεσθε τὶ μποροῦσε νὰ περιέχῃ ;

— Μᾶλλον. Μιὰ πυτζάμα βρώμικη ποὺ βρέθηκε στ' ἄπλυτα, πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα ἕνα βρώμικο πουκάμισο, δυὸ κολλάρα κι' ἕνα ζευγάρι κάλτσες. Ὅλα αὐτὰ ἐκεῖ μέσα θὰ μπαίνανε. Τὰ βρῆκα ὅλα μέσα σ' ἕνα πακέττο τυλιγμένα, ποὺ μοῦδινε τὴν ἐντύπωσι ὅτι μόλις εἶχε βγῆ ἀπὸ τὸ σάκκο κι' εἶχε ριχτεῖ στ' ἄπλυτα. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ μαντήλια. Ἀκόμα καὶ μιὰ βοῦρτσα τῶν μαλλιῶν καὶ μιὰ χτένα μέσα σ' αὐτὸ τὸ πέτσινο κουτάκι.

— Σεῖς κ. Ἀστυνόμε, συνηθίζετε πάντοτε μετὰ ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε τὴ χτένα καὶ τὴ βοῦρτσα τῶν μαλλιῶν νὰ τὰ βάζετε πάλι μέσα στὸ κουτί τους ;

—Ἐγώ, κ. Επιθεωρητά, δὲν ἔχω τέτοιο κουτὶ γιὰ νὰ τὰ βάλω μέσα. Τ' ἀφήνω πάνω στὴ τουαλέττα.

— Μὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κι' ὁ Φλούρρυ ποὺ φημιζόταν γιὰ τὴν ἀταξία του, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ τοποθέτησε ὁ ἴδιος μέσα στὸ κουτί ; Μᾶλλον δὲν θὰ τὰ χρησιμοποίησε ἀφ' ὅτου θὰ τὄβγαλε ἀπὸ τὸ σάκκο.

—Ἀλλὰ δὲν μάθαμε μὲ τὶ ξυριζότανε ὁ Φλούρρυ...

— Τὰ ξυριστικά του βρίσκονται ἐπάνω στὸ τραπέζι...

— Μάλιστα. Νὰ τὸ ξυράφι, τὸ πινέλο... Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τὸ σαπούνι ; δὲν ὑπάρχει σαπούνι ; Γιὰ ψάξτε καλλίτερα μέσα στὸν σάκκο... Δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ ξυριζότανε στὰ στεγνά.

— Δὲν ἀποκλείεται νὰ τέλειωσε τὸ σαπούνι του.

—Ἴσως ὅμως καὶ νὰ τὸ ξέχασε κάπου... εἶπε ὁ Κάμμινγκς μὲ κάπως παράξενο ὕφος.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κ. Ἐπιθεωρητά, εἶπε ὁ Κίντερμίνστερ, πρέπει νὰ σᾶς

πῶ ὅτι ὅταν βρήκαμε τὸ πτῶμα τοῦ Φλούρρυ, παρατήρησα ὅτι ἦταν ἀξύριστος ἀπὸ μέρες.

— Πήρατε δακτυλικὰ ἀποτυπώματα πάνω στὸν σάκκο ;

— Δὲν ὑπῆρχαν.

— Καθόλου ; Κι' ἂν τάχαν ἀφαιρέσει ;

— Πολὺ πιθανόν. Εἶναι ἀλήθεια πὼς δὲν ἔδωσα σ' αὐτὸ μεγάλη σημασία, ἀλλὰ τώρα ποὺ τὸ καλοσκέπτομαι... δὲν ἀποκλείεται.

— Βρίσκετε πὼς βιάζομαι νὰ βγάλω συμπεράσματα, δὲν εἶναι ἔτσι ; εἶπε ὁ Κάμμινγκς ὕστερα ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα σιωπῆς. Ἴσως νἄναι κι' ἔτσι... Ὥστε ὁ Φλούρρυ εἶχε μέρες νὰ ξυριστῇ. Βεβαίως δὲν ἔμεινε κλεισμένος μέσα δῶ. Δὲν κοιμήθηκε σ' αὐτὸ τὸ κρεββάτι καὶ δὲν ἔφαγε... Ὄχι δὲν μπορεῖ νἄναι ἀλλιώτικα. Ὁ Φλούρρυ θἄρθε ἐδῶ πέρα μόνο χτὲς βράδυ. Πότε ὑπολογίζεται ὅτι ἐπῆλθε ὁ θάνατος ; Πρὸ εἰκοσιτέσσάρων ὡρῶν τοὐλάχιστον... Ἂς βάλουμε λοιπὸν τὰ πράγματα στὴ σειρά τους. Δὲν κοιμήθηκε ἐδῶ κατὰ τὴ διάρκεια ὅλης αὐτῆς τῆς ἑβδομάδος. Δὲν ξυρίστηκε παρ' ὅλο ὅτι πηγαινοερχότανε μέσα στὸ Λονδῖνο. Ἐξ ἄλλου ἂν παραδεχτοῦμε ὅτι ἔπινε ἔτσι πολύ, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συμμετάσχῃ σὲ ἀγῶνες ; ὅσο κι' ἂν δὲν ἔπαιρνε τακτικὰ μέρος τελευταῖα, ἐν τούτοις... Μὲ ὅλα αὐτὰ θέλω νὰ πῶ ὅτι διαρκῶς καὶ κάτι περίεργο συναντοῦμε στὴν ὑπόθεσι αὐτή.

— Πραγματικά. Προσθέτω ἀκόμα πὼς ὅλο του τὸ σῶμα ἔφερε ἀμυχές, σὰν ἀπὸ γραντζουνίσματα.

— Τί εἴδους γραντζουνίσματα ;

— Τὸ δίχως ἄλλο ἀπὸ νύχια. Ἴσως ἔπασχε ἀπὸ καμμιὰ δερματικὴ ἀσθένεια. Ἔμοιαζε σὰν νἄταν ξεσχισμένο τὸ δέρμα του.

— Μήπως ἀπὸ κουνούπια ; Εἶναι τώρα ἡ ἐποχή τους.

—Ἴσως. Ἀλλὰ τὰ γραντζουνίσματα αὐτὰ τὰ ἔφερε σ' ὁλόκληρο τὸ σῶμα του. Ρώτησα σχετικῶς τὸν γιατρὸ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ φάνηκαν παράξενα.

— Θἄθελα νὰ τὰ ἔβλεπα νὰ συζητούσαμε λίγο. Ποιὸν ἔχετε ; Τὸν Μάντλ ; θὰ ζήτησε ὅπωσδήποτε βοηθόν.

— Ναὶ ἐκάλεσε τὸν Χάρρελ.

— Τὸν Χάρρελ ; Μὰ ὁ Χάρρελ εἶναι νευρολόγος. Ἔχει εἰδικευθῆ ὅμως καὶ στὴν τοξικολογία. Ἄκουσε Κίντερμίνστερ, πρέπει νὰ πεταχτοῦμε ἀμέσως στὸ Νεκροτομεῖο. Ἐλᾶτε σεῖς μαζί μου, κι' ἀφῆστε κάποιον ἐδῶ. Κλειδῶστε τὴν πόρτα κι' ἂς φρουρεῖ προσεκτικὰ τὸ σπίτι ἀπ' ἔξω

— Τἄχω ὅλα προβλέψει κ. Ἐπιθεωρητά. Μποροῦμε νὰ φύγουμε ὅποτε τὸ θελήσετε.

.....

Ὁ δόκτωρ Μάντλ, χειροῦργος τῆς Ἀστυνομίας, ἦταν ἕνας κοντὸς ἀνθρωπάκος, μὲ ζωηρὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ συνήθιζε τὶς ἀπότομες κινήσεις. Ἦρθε ἀμέσως σὲ προϋπάντησι τῶν δύο ἀστυνομικῶν, μόλις τοὺς εἶδε. Φοροῦσε ἄσπρη μπλοῦζα καὶ στὸ ἀριστερό του χέρι κρατοῦσε ἕναν ἐμβρυουλκό.

— Γειά σας, εἶπε, τὶ γυρεύετε ἐδῶ ; Καλημέρα Κάμμινγκς. Ὥστε κι' ἐσεῖς ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὴν ὑπόθεσι ; Τί θέλετε νὰ μάθετε ; Ἂν πρόκειται γιὰ αὐτοκτονία ;

— Θἄθελα πολὺ νὰ τὸ πίστευα.

—Ἀκριβῶς κι' ἐμεῖς αὐτὸ συζητούσαμε μὲ τὸν Χάρρελ. Θέλετε νὰ μείνουμε ἐδῶ, ἢ νὰ πᾶμε νὰ τὰ ποῦμε κοντὰ στὸ πτῶμα ;

— Μᾶλλον ἐδῶ, ἂν δὲν σᾶς πειράζει. Ἡ μυρωδιὰ τῆς φορμόλης δὲν μοῦ ταιριάζει. Φυσικὰ θἄθελα νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ καὶ στὸ πτῶμα, ἀλλὰ ἂς εἶναι γιὰ ἀργότερα.

—Ὡραῖα, τότε ἂς φωνάξω καὶ τὸν Χάρρελ.

Ὁ γιατρὸς ἄνοιξε μιὰ διπλανὴ πόρτα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΤΙΤΛΟΙ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ

§ 33. Σύλληψις δυνάμει ἐντάλματος συλλήψεως.

Ὅταν τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα παύσῃ νὰ εἶναι αὐτόφωρον δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις τοῦ δράστου, ἐκτὸς ἐὰν ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ ἔνταλμα συλλήψεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Ἀνακριτοῦ (1).

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἐκδίδεται ἐπὶ κακουργημάτων καὶ σοβαρῶν πλημμελημάτων, κατόπιν ἀναφορᾶς τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα, περὶ τῆς ἐξαφανίσεως καὶ μὴ συλλήψεως τοῦ δράστου εὐθὺς μετὰ τὸ ἔγκλημά του.

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως περιέχει τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ συλληπτέου καὶ τὸ ἔγκλημα διὰ τὸ ὁποῖον κατηγορεῖται, φέρει δὲ τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ δικαστικοῦ Γραμματέως.

Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν, πρὸς οὓς ἀνακοινοῦται ἡ ἔκδοσίς του ὑπὸ τῶν προϊσταμένων των. Ὁ συλληφθεὶς ὁδηγεῖται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ τόπου τῆς συλλήψεως καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα.

§ 34. Σύλληψις δυνάμει Βουλεύματος Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Δύο Δικαστικὰ Συμβούλια ὑπάρχουν. Τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν. Ἕκαστον τούτων ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς Δικαστὰς καὶ τὸν δικαστικὸν Γραμματέα.

Τὰ Συμβούλια ἐξετάζουν τὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας παραπέμπει εἰς αὐτὰ ὁ ἁρμόδιος Εἰσαγγελεὺς καὶ ἀποφασίζουν περὶ τῆς παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ Δικαστήριον, ἐὰν ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις ἐνοχῆς ἢ περὶ τῆς ἀπαλλαλαγῆς του.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δικαστικῶν Συμβουλίων καλοῦνται **Βουλεύματα.** Καὶ ἐὰν μὲν ἀποφασίζουν τὴν παραπομπὴν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ Δικαστήριον, καλοῦνται **παραπεμπτικά,** ἐὰν δὲ τὴν ἀπαλλαγήν του, **ἀπαλλακτικά.** Τὸ παραπεμπτικὸν Βούλευμα ἐπὶ κακουργημάτων καὶ σοβαρῶν πλεμμελημάτων, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν κρατῆται, διατάσσει συγχρόνως καὶ τὴν σύλληψιν καὶ προφυλάκισίν του.

Τὸ διατάσσον τὴν σύλληψιν Βούλευμα πέμπεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ὁ συλληφθεὶς ὁδηγεῖται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα.

§ 35. Σύλληψις δυνάμει ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς.

Τὸ ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς ἐκδίδεται ἐναντίον μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, οἱ ὁποῖοι, καίτοι ἐκλητεύθησαν νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, δὲν προσῆλθον

(1) Βλέπε ὅμως προσεκτικῶς καὶ τὴν § 32 II.

πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἐντὸς τῆς κεκανονισμένης προθεσμίας ἢ εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ἡμέραν τῆς δίκης.

Τὸ ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς ἐκδίδουν:

α) Οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ἀλλὰ μόνον κατὰ μαρτύρων. Κατὰ τοῦ κατηγορουμένου δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐκδώσουν ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς, διότι οὗτος δικαιοῦται νὰ μὴ προσέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον αὐτῶν.

β) Ὁ Ἀνακριτὴς κατὰ μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων.

γ) Τὸ Ποινικὸν Δικαστήριον κατὰ μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων.

Τὸ ἔνταλμα διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ὁ συλληφθεὶς μὲ ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς προσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἐκδόσαντος αὐτό.

§ 36. Σύλληψις δυνάμει ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ ἀμετάκλητος ἀπόφασις (1) Ποινικοῦ Δικαστηρίου, διὰ τῆς ὁποίας ἐπεβλήθη ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας (δηλ. κράτησις ἢ φυλάκισις ἢ κάθειρξις ἢ θάνατος) παρέχει τὸ δικαίωμα συλλήψεως τοῦ καταδικασθέντος.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Δημοσίου Κατηγόρου εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ὁ συλληφθεὶς προσάγεται εἰς τὴν τοπικὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα ἢ Δημόσιον Κατήγορον.

§ 37. Σύλληψις δυνάμει ἀποφάσεως περὶ ἐκτοπίσεως.

Ἡ ἐκτόπισις προσώπου τινὸς ἡ ὑποχρεωτικὴ δηλαδὴ μεταφορά του ἀπὸ τοῦ τόπου εἰς ὃν διαμένει εἰς ἕτερον τόπον, ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀπόφασις Ἐπιτροπῆς ἀσφαλείας (2) ἢ τοῦ Δικαστηρίου (3), διὰ τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ ἐκτόπισις. Ὁ συλληφθεὶς μετάγεται εἰς Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἢ Σταθμὸν τοῦ τόπου τοῦ καθορισθέντος πρὸς διάνυσιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκτοπίσεως.

§ 38. Σύλληψις δυνάμει ἀποφάσεως περὶ ἀπελάσεως ἀλλοδαποῦ.

Ἀλλοδαπὸς συλλαμβάνεται καὶ ἀπελαύνεται ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας ἢ Δικαστηρίου, εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ ἡμεδαποὶ ἐκτοπίζονται, οἱ ἀλλοδαποὶ ἀπελαύνονται.

---

(1) Ἀμετάκλητος καλεῖται ἡ ἀπόφασις κατὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται κανένα ἔνδικον μέσον, δηλ. οὔτε ἔφεσις οὔτε αἴτησις ἀναιρέσεως.

(2) Ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀσφαλείας, ἐκτοπίζονται ἄτομα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὕποπτα ὑποθάλψεως λῃστῶν ἢ φυγοδίκων ἢ ὕποπτα διαπράξεως λαθρεμπορίας ἢ ἄλλων πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν.

(3) Ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου διατάσσεται ἐκτόπισις παντὸς καταδικαζομένου διὰ παράβασιν τῶν νόμων περὶ Τελωνιακοῦ κώδικος, περὶ μονοπωλίου ναρκωτικῶν φαρμάκων, περὶ προστασίας ἐθνικοῦ νομίσματος, περὶ ζωοκλοπῆς κ.λ.π.

§ 39. Σύλληψις δυνάμει αἰτήσεως ἁρμοδίας ἀρχῆς.

Οὕτως οἱ λιποτάκται, οἱ ἀγνοούμενοι καὶ οἱ ἀνυπότακτοι συλλαμβάνονται κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἁρμοδίων στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Οἱ δραπέται τῶν φυλακῶν δι' αἰτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ Ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν καὶ οἱ παραβιάζοντες τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ἢ τὸν ἐκτοπισμὸν δι' αἰτήσεως τῆς ἁρμοδίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

§ 40. Σύλληψις δυνάμει ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως.

I. Τὸ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως ἐκδίδει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ δὲν τὰ ἐξοφλοῦν.

Ὁ συλληφθεὶς δυνάμει ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως ὁδηγεῖται εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ ἔνταλμα Διευθυντὴν Ταμείου. Ἐὰν τὸ Ταμεῖον εἶναι κλειστὸν ὁδηγεῖται εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς κράτησιν καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὸ Ταμεῖον, ὅταν θὰ εἶναι ἀνοικτόν. Σκόπιμον ἐν τούτοις εἶναι ἡ σύλληψις νὰ ἐνεργῆται, καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας λειτουργεῖ τὸ Ταμεῖον.

Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς του, ἀπολύεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ταμίου, ἄλλως μετάγεται εἰς τὰς διὰ τὰ χρέη φυλακάς (1).

II. Πρόσωπα, καθ' ὧν δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις:

Διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἢ ἀρξαμένης τοιαύτης διατάσσεται ἡ ἀπόλυσις κατά :

1) Τῶν ἐμμίσθων μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ χρέος προέρχηται ἐξ ἐλλείμματος δημοσίας Διαχειρίσεως, ὁπότε προσωποκρατοῦνται. Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

2) Τῶν Κληρικῶν οἱασδήποτε γνωστῆς Θρησκείας.

3) Τῶν ἐμμίσθων Προξένων τῶν ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀλλοδαποί. Ἐὰν εἶναι Ἕλληνες ὑπήκοοι προσωποκρατοῦνται.

4) Τῶν ἀνηλίκων κάτω τῶν 18 ἐτῶν.

Οἱ ἀνήλικοι ἡλικίας 18—21 ἐτῶν προσωποκρατοῦνται εἰς ὡρισμένας μόνον περιπτώσεις.

Ἡ ἀνηλικότης ἀποδεικνύεται ἐκ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ ἐξ ἄλλων ἐπισήμων πιστοποιητικῶν.

5) Τῶν ἐκπληρούντων τὴν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσίν των (εἰς τὸν στρατὸν ξηρᾶς, Πολ. ναυτικόν, Ἀεροπορίαν, Λιμενικὸν Σῶμα, Σῶμα Φαροφυλάκων, Χωροφυλάκων, Ἀστυνομίαν Πόλεων κ.λ.π.) καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

6) Τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, πλὴν ὡρισμένων περιπτώσεων.

7) Τῶν γυναικῶν, πλὴν ὡρισμένων περιπτώσεων.

8) Τῶν πτωχευσάντων. Δι' εἰδικῆς ὅμως διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ προσωποκρατηθοῦν.

---

(1) **Ὁ ὀφειλέτης ἀπολύεται αὐτοδικαίως:**

Μετὰ 15 ἡμέρας, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνῃ τὸ 1 ἑκατομμύριον δραχμῶν.
Μετὰ ἕνα μῆνα, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς εἶναι 1—3 ἑκατομμύρια δραχμῶν.
Μετὰ τρεῖς μῆνας ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς εἶναι 3—6 ἑκατομμύρια δραχμῶν.
Μετὰ ἓξ μῆνας ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς εἶναι 6—15 ἑκατομμύρια δραχμῶν.
Μετὰ ἓν ἔτος ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς εἶναι ἄνω τῶν 15 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

9) Τῶν ἐντελῶς ἀπόρων.

10) Τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων (τρελλοί, ἀνάπηροι, ἄλαλοι, κωφοί, κωφάλαλοι κ.λ.π.).

11) Τῶν κληρονόμων διὰ τὰ χρέη τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον κληρονομοῦν, ἐφ' ὅσον ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνουν καὶ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας, παρὰ ἀποδέχονται μόνον τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῆς.

12) Τοῦ πατρὸς διὰ τὰ χρέη τῶν ἀνηλίκων τέκνων των.

13) Τῶν ἐπιτρόπων διὰ τὰ χρέη τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των τελούντων προσώπων (ἀνήλικοι, τρελλοί, κωφάλαλοι, καταδικασμένοι εἰς ἐγκληματικὴν ποινήν).

14) Τῶν βουλευτῶν διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου καὶ τέσσαρας ἑβδομάδας μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς.

Βουλευτικὴ περίοδος εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα διὰ τὸ ὁποῖον ἐκλέγονται οἱ βουλευταί. Παρ' ἡμῖν ἡ περίοδος εἶναι 4ετής, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

Κατὰ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν προσώπων δὲν ἐπιτρέπεται ὁ Ταμίας νὰ ἐκδώσῃ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως ἐναντίον προσώπου ἀνήκοντος εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, ὁ ἀστυνομικὸς θὰ συλλάβῃ τὸν καθ' οὗ τὸ ἔνταλμα καὶ θὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν ἐκδόσαντα αὐτὸ Ταμίαν, καθ' ὅσον ὁ ἀστυνομικὸς δὲν εἶναι εἰς θέσιν οὔτε νὰ γνωρίζῃ, οὔτε νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν νομίμως ἢ ὄχι ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα. Τὴν εὐθύνην τῆς ἐκδόσεως καὶ συλλήψεως ὑπέχει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

Ὁπωσδήποτε ὅμως ἀπαγορεύεται ἡ σύλληψις μὲ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως τῶν Βουλευτῶν, τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν Προξένων.

Τὰ ἐντάλματα τῶν προσώπων τούτων ἐπιστρέφονται εἰς τὸν Ταμίαν ἀνεκτέλεστα.

ΙΙΙ. Ἡμέραι, καθ' ἃς δὲν ἐκτελοῦνται τὰ ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως.

α) Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῶν Ἐθνικῶν ἑορτῶν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ 28ης Ὀκτωβρίου.

β) Κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου μέχρι 2 Ἰανουαρίου χρονικὸν διάστημα τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων.

γ) Διαρκούσης τῆς μεγάλης ἑβδομάδος καὶ τῆς ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἑβδομάδος τῶν Παθῶν κρατούμενοι διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπροσωποκρατήθησαν ὡς ὕποπτοι φυγῆς ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκρίθησαν ὡς τοιοῦτοι.

δ) Δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἢ ἰδιώτας κατὰ τὰς Βουλευτικάς, Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἐκλογάς, διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, οἱ τυχὸν ὅμως ὑπὸ κράτησιν τελοῦντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς.

ΙΥ. Ποῦ ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ σύλληψις μὲ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως.

α) Ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς ἰδιωτικὴν κατοικίαν, εἴτε τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε ἑτέρου τινός, ἔστω καὶ ἂν δέχεται νὰ γίνῃ ἡ σύλληψις ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἔνοικος.

β) Ἐντὸς οἰκοδομήματος προωρισμένου εἰς τὴν θείαν λατρείαν, οἱασδήποτε ἀνεγνωρισμένης θρησκείας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας ἢ ἄλλης θρησκευτικῆς τελετῆς (γάμου, βαπτίσεως, κηδείας κ.λ.π.) καὶ κατὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς πομπῆς ἐν ὑπαίθρῳ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, ὡς λ.χ. κατὰ τὴν περιφορὰν εἰκόνος, ἐπιταφίου κλπ.

γ) Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν Δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον συνεδριάζουν ταῦτα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 42

«Περὶ στολῆς καὶ εἰδικῶν τινων ὑποχρεώσεων τῶν ἐν στολῇ καὶ πολιτικῇ περιβολῇ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων».

Α'. Ὑποχρέωσις φέρειν στολήν.

Ἄρθρον 1.—Ι. Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπάντων τῶν βαθμῶν, διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ ὀφείλουσι νὰ φέρωσι πάντοτε τὴν στολὴν αὐτῶν [1].

ΙΙ. Οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Β' καὶ ἄνω δύνανται κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας νὰ μὴ φέρωσι τὴν στολήν των, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι εἰδικῶς διατεταγμένοι εἰς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ κεφαλῆς δυνάμεως ἀστυνομικῆς ἐν στολῇ ἢ ὡς ἐπόπται τῆς ὑπηρεσίας, ἣν ἐκτελεῖ ἡ δύναμις αὕτη.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι τὰς χλαίνας των, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ὑπ' αὐτοὺς δύναμις ἢ ἡ τοιαύτη ἧς ἔχωσι τὴν ἐποπτείαν φέρει χλαίνην.

ΙΙΙ. Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀσφαλείας δύνανται νὰ μὴ φέρωσι τὴν στολήν των, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ οἰκείου προϊσταμένου προκειμένου περὶ ἐπειγουσῶν περιπτώσεων.

IV. Οἱ προϊστάμενοι ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν δύνανται κατὰ τὸν χειμῶνα εἰς ἐξαιρετικὰς ἡμέρας καλοκαιρίας νὰ ἐπιτρέπωσιν, ὅπως οἱ εἰς ὑπηρεσίαν διατασσόμενοι ὑπάλληλοι μὴ φέρωσι τὴν χλαίνην, ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο δέον νὰ εἶναι γενικόν.

V. Οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ καὶ Ἀστυνόμοι καθ' ὁδὸν καὶ ἐν στολῇ ἐφ' ὅσον δὲν διατελῶσιν εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ φέρωσι λεπτὴν καὶ εὐπρεπῆ ράβδον εὐθεῖαν ἢ καμπυλουμένην μόνον ἐλαφρῶς κατὰ τὴν λαβήν. Ράβδοι μὲ κυρτὴν ἢ γωνιώδη λαβὴν ἀπαγορεύονται.

Μετὰ τῆς ὡς ἄνω ράβδου δέον πάντοτε νὰ φέρωνται ἢ κρατῶνται λευκὰ χειρόκτια.

Τὰ ἄρθρα 2,3,4,5 καὶ 6 «περὶ στολῶν τῶν ἀστυν. ὑπαλλήλων» κατηργήθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 63/1952 Κανονισμοῦ «Περὶ κανονισμοῦ στολῆς ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυν. Πόλεων, τῶν ἀρχιφυλάκων, ὑπαρχιφυλάκων, ἀστυφυλάκων καὶ μαθητῶν τῶν Ἀστυν. Σχολῶν».

Ε'. Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 7.—Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀπάντων τῶν βαθμῶν ὄντας ἐν στολῇ, 1) ν' ἀναρτῶσι τὴν χλαίνην αὐτῶν ἐκ τοῦ βραχίονος ἢ ἐρριμμένην ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ φέρωσι ταύτην κανονικῶς, 2) νὰ θέτωσι τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλακίων τῆς χλαίνης, χιτωνίου ἢ περισκελίδος.

Ἄρθρον 8.—Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους παντὸς εἴδους χαρτοπαιξία καὶ παίγνια (λ.χ. τάβλι, σκάκι κλπ.) ἐν στολῇ. Χαρακτηρίζεται ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις τὸ γεγονός, ὅτι τοιαύτη παράβασις ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ. Ὡρισμένα παίγνια (ἐκτὸς τῶν χαρτοπαιγνίων) νομίμως ἐπιτρεπόμενα εἰς τὰ καφφενεῖα δύνανται νὰ ἐπιτραπῶσι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθυντῶν εἰς τὰ ἐντὸς τῶν Ἀστυνομικῶν Καταστημάτων καφφενεῖα ἢ ἄλλας αἰθούσας ἀναψυχῆς, ἢ συγκεντρώσεων μόνον χάριν ἀναψυχῆς οὐδέποτε δὲ ἐπὶ χρήμασιν.

ΙΙ. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας ἐν στολῇ ἡ παραμονὴ εἰς τὰ διὰ διαταγῆς τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὁρισθησόμενα Δημόσια ἐν γένει κέντρα. Προκειμένου περὶ αἰθουσῶν διαλέξεων καὶ λοιπῶν ἐν γένει δημοσίων συναθροίσεων καὶ δημοσίων θεαμάτων ἐπιτρέπεται μὲν ἡ εἰς ταύτας παραμονὴ Ἀρχιφυλάκων καὶ Ἀστυφυλάκων ἐν στολῇ, ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς τούτους νὰ κάθηνται εἰς τὰς αἰθούσας ταύτας.

---

[1] Βλέπε καὶ ἄρθρον 30 ὑπ' ἀριθ. 63/1952 Κανονισμοῦ.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται νὰ καταλαμβάνωσι θέσεις εἰς τὴν τελευταίαν ἀκριβῶς σειρὰν τῶν καθισμάτων ἐφ' ὅσον ταῦτα θὰ ἦσαν τελείως κενά.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις δέον διὰ διαταγῆς των κοινοποιουμένης καὶ ἡμῖν νὰ καθορίσωσι τὰ Δημόσια κέντρα καὶ τὰς κατηγορίας τούτων εἰς ἃ ἀπαγορεύεται ἡ παραμονὴ τῶν ἀνωτέρω Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 9.—Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ὅπως φοιτῶσι καὶ χορεύωσιν εἰς δημόσια χοροδιδασκαλεῖα ἐν στολῇ, τοῦτο ἐπιτρέπεται ἐν πολιτικῇ περιβολῇ μόνον.

Ἄρθρον 10.—Πᾶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ τυγχάνων καὶ ὢν ὑπόχρεος νὰ ἐπέμβῃ δι' ὑπηρεσιακὴν ὑπόθεσιν οἱασδήποτε φύσεως ὀφείλει νὰ δηλοῖ ἀμέσως τὴν ἰδιότητά του, διὰ τῶν λέξεων «εἶμαι ἀστυφύλαξ κ.λ.π.» συγχρόνως δὲ νὰ ἐπιδεικνύῃ ἄνευ προηγουμένης αἰτήσεως τὲ δελτίον ταυτότητος.

Ἄρθρον 11.—Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἴτε ἐν ὑπηρεσίᾳ, εἴτε ἐκτὸς ταύτης διατελοῦντας μὲ πολιτικὴν περιβολὴν ἀστυνομικοὺς νὰ περιφέρονται μὲ ἀνοικτὸν ὑποκάμισον, ἢ ἄνευ λαιμοδέτου, ἢ πίλου [1] ἢ νὰ σύρωσι δι' ἁλύσεως κύνας κλπ., καθ' ὅσον τοῦτο δὲν συνάδει πρὸς τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ἕνεκα τῆς ὁποίας οὗτο. ἐν στολῇ εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐκτὸς ταύτης εὑρισκόμενοι, ὀφείλουσι νὰ ἐπεμβαίνωσι εἰς περιπτώσεις παραβάσεων κειμένων διατάξεων

Ἄρθρον 12.—Ι. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ δοκίμους ν' ἀναγινώσκωσιν ἢ κρατῶσιν ἐφημερίδας ἐν τοῖς Ἀστυνομικοῖς Καταστήμασι καὶ εἰς δημόσια μέρη, ὁσάκις φέρουσι τὴν στολὴν αὐτῶν καὶ ἂν διατελῶσιν ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

ΙΙ. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς ἐν στολῇ ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας, ὅπως ἐπιβαίνοντες δωρεὰν συγκοινωνιακῶν μέσων καταλαμβάνωσι θέσεις προοριζομένας διὰ τοὺς καταβάλλοντας εἰσιτήριον.

Οὗτοι δέον νὰ ἵστανται εἰς τὸν ἐμπρόσθιον ἐξώστην.

Ἐξαιρετικῶς δύνανται οἱ ἀνωτέρω ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ κάθηνται, ὅταν αἱ θέσεις τοῦ ὀχήματος εἶναι πλέον τοῦ ἡμίσεος κεναὶ καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ ὀχήματος δὲν κάθηνται ἐν στολῇ ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατεύματος ἢ τῆς Ἀστυνομίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δύναται ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος νὰ καταλάβῃ θέσιν ἐν τῷ ὀχήματι θὰ κάθηται εἰς τὰ τελευταῖα (ὄπισθεν) καθίσματα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1934.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. ΓΑΡΕΖΟΣ

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Ι. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 89 Φ 1/42 ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου 1951

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, ἐμφάνισις τῶν ὑπαλλήλων Εἰδικῶν τινων Ὑπηρεσιῶν πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον παραστατική, εἴτε διότι ἡ φύσις τῆς Ὑπηρεσίας των ἐπιβάλλει νὰ εἶναι περισσότερον εὐδιάκριτοι καὶ ἐπιβλητικοί, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν ρύθμισιν τῆς Κυκλοφορίας ἐν ταῖς ὁδοῖς εἴτε διότι πρέπει νὰ παρουσιάζουν ἐν ἁρμονικὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς σύνολον, ὡς συμβαίνει μὲ τὴν Φιλαρμονικήν,

Καθορίζομεν

ἵνα οἱ Ἀρχιφύλακες, Ὑπαρχιφύλακες καὶ Ἀστυφύλακες τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Τροχαίας Κινήσεως καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Σώματος, φέρωσι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των τὰ χορηγηθέντα ταῖς Ὑπηρεσίαις ταύταις μεταλλικὰ κράνη, χρεούμενα ἀτομικῶς εἰς τούτους.

---

[1] Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4128/75/9 ἀπὸ 30-8-40 διαταγῆς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κοινοποιηθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10851 Φ 73/10 ἀπὸ 1-9-40 διαταγῆς Ἀρχηγείου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἀστυν. ὑπαλλήλους ὅπως, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι, μὴ φέρωσι πῖλον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ χαιρετισμὸς ἀπονέμεται δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς.

Τὰ κράνη θὰ φέρωνται καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους πλὴν τοῦ θέρους ὁπότε θ' ἀντικαθίστανται διὰ τῶν καθιερωμένων λευκῶν κασκῶν.

Ἰδιαιτέρα δέον νὰ καταβάλλεται φροντὶς ἵνα ταῦτα διατηρῶνται καθαρὰ καὶ στιλπνὰ ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ καθ' ὅλα ἄψογος καὶ ἐπιβλητικὴ παράστασις τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστ. Πόλεων ὑπ' ἀριθμ. 12291 Φ 74/21 ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1952

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς

Ι. Ὑπὸ τῆς Ἀστυν. Δ/νσεως Ἀθηνῶν ἀνεφέρθη ἡμῖν, ὅτι τὴν 12ην ὥραν τῆς 2-6-1952, ἀστυφύλαξ προσῆλθεν εἰς τὸ Β' Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον, ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ ἄνευ ἐπενδύτου (σακκακίου) προκαλέσας διὰ τῆς ἀκανονίστου ἐμφανίσεώς του τὰ σχόλια τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

ΙΙ. Δι' ἐγκυκλίων μας ἔχομεν ἐπανειλημμένως τονίσει, ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ἀξιοπρεπεῖς καὶ σεμνοὶ κατά τε τοὺς τρόπους καὶ τὴν ἐμφάνισιν. Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ἐμφανίζωνται ἀστυνομικοὶ τρέφοντες παραγναθίδας (βαβορίτες) ἢ φέροντες ὑποκάμισσα ποικιλόχρωμα (ἐμπριμὲ) ἢ ἐνδεδυμένοι ἐν γένει κατὰ τρόπον ἰδιορρυθμον προκαλοῦντα τὴν περιέργειαν καὶ τὰ σχόλια τοῦ κοινοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἐμφάνισις τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἰδία τῶν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἴσως νὰ μὴ προκαλῇ ἐντύπωσιν, ὅταν οὗτοι κυκλοφοροῦν μεταξὺ τοῦ ἀνωνύμου πλήθους, ὡς ἁπλοῖ πολῖται.

Ὅταν ὅμως οὗτοι, ἐμφανίζωνται εἰς τὰ Δικαστήρια ἢ ἄλλας Κρατικὰς Ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ἀστυνομικῶν, εἶναι εὔλογον νὰ προκαλοῦν τὰ δυσμενῆ καὶ εἰρωνικὰ σχόλια τοῦ κοινοῦ καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν δικαστικῶν, διότι αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἐμφάνισις μειώνει τὸ κῦρος τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν ἀξίαν τῆς καταθέσεώς του.

ΙΙΙ. Εἶναι ἀνάγκην λοιπὸν ἅπαντες οἱ κ.κ. Διοικηταὶ Ὑπηρεσιῶν, νὰ τονίζουν διαρκῶς κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν ὑπαλλήλων τὸ ζήτημα τῆς ἀξιοπρεποῦς ἐμφανίσεως τῶν ἀστυνομικῶν, ὁπουδήποτε καὶ ἂν παρίστανται ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ἀστυνομικῶν, εἴτε ἐν στολῇ, εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

Δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι ἀξιοῦντες ἀξιοπρεπῆ ἐξωτερικὴν παράστασιν ἐννοοῦμεν βαρύτιμον ἐνδυμασίαν ἢ πολυτελῆ ἐν γένει ἐμφάνισιν. Ἀπεναντίας θεωροῦμεν ὅτι εἶναι κατὰ πάντα ἀξιοπρεπὴς ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀστυνομικοῦ τοῦ φέροντος ἐνδυμασίαν λαϊκὴν μέν, ἀλλὰ καθαράν, συνήθους τύπου καὶ χωρὶς ἐξαρτήματα προκαλοῦντα τὴν περιέργειαν (ἄνθη εἰς κομβιοδόχην κ.λ.π.).

ΙV. Παραλλήλως καθορίζομεν ὅπως ὁσάκις οἱ ἀστυνομικοὶ καλοῦνται ὡς μάρτυρες ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων παρίστανται πάντοτε ἐν στολῇ καὶ οὐχὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, φροντίζοντες, ὅπως, διὰ τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεώς των, τοῦ εὐγενοῦς τρόπου των, τῆς θετικότητος καὶ ἀκριβείας τῶν ἀπαντήσεών των εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν δικαστῶν καὶ τῶν συνηγόρων, τῆς ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος των, δίδουν κῦρος εἰς τὰς καταθέσεις των καὶ διευκολύνουν οὕτω τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΘ. ΣΑΜΠΑΝΗΣ

ΙΙΙ. Διαταγὴ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 12137 Φ 73/43 ἀπὸ 5-6-1953

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας

«Περὶ ἀπαγορεύσεως χρησιμοποιήσεως ὀμματουαλίων ἡλίου»

Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι παντὸς βαθμοῦ διατεθειμένοι εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς ἐπισήμους τελετάς, συγκεντρώσεις, μέτρων τάξεως κ.λ.π., ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ὅπως χρησιμοποιῶσι ὀμματουάλια ἡλίου.

Οἱ κατάπιν ἰατρικῆς γνωματεύσεως χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα δὲν θὰ διατίθενται εἰς ὑπηρεσίαν.

Αἱ Ἀστυνομικαὶ Διευθύνσεις καὶ Ὑπηρεσίαι εἰς ἃ κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα ἐντέλλονται, διὰ τὴν ἀκριβῆ ταύτης ἐφαρμογὴν καὶ ἔλεγχον παντὸς ὑπαιτίου.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΥΛΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΔΙΑ ΣΧΟΛΗΝ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
'Αριθ. 2681 Φ 241/1

Πρὸς 'Απάσας τὰς 'Υπηρεσίας 'Αστυνομίας Πόλεων

'Έχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Β.Δ. «Περὶ Κανονισμοῦ 'Αστυνομικῆς Σχολῆς 'Αρχιφυλάκων», τὴν ὑπ' ἀριθ. 1410/23-3-10 ἀπὸ 12-2-54 'Απόφασιν 'Υπουργ. 'Εσωτερικῶν ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2093/241/1 τῆς 15-2-54 διαταγὴν ἡμῶν, «Περὶ προκηρύξεως εἰσιτηρίων ἐξετάσεων» διὰ (40) τεσσαράκοντα μαθητὰς διὰ τὴν Σχολὴν 'Αρχιφυλάκων καθορίζομεν, ὡς κατωτέρω τὴν ἐξεταστέαν ὕλην κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ταύτας ἐξετάσεις αἵτινες θὰ ἐνεργηθῶσι τὴν Κυριακὴν 2 Μαΐου ἐ.ἔ.

ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Α'. 'Ελληνικὰ

'Έκθεσις ἰδεῶν ἐπὶ γενικοῦ θέματος διδομένου διὰ λίαν περιληπτικοῦ τίτλου πρὸς διαπίστωσιν τῶν γραμματικῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς γλώσσης ἀπὸ ἀπόψεως ὀρθογραφίας, συντακτικοῦ ἀκριβείας καὶ εὐχερείας διατυπώσεως τῶν διανοημάτων του.

Β'. Ποινικὸς Κῶδιξ

α) Γενικὸν Μέρος

1. Περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, περὶ τόπου καὶ χρόνου τελέσεως τῆς πράξεως καὶ περὶ διαιρέσεως τῶν ἀξιοποίνων πράξεων (ἄρθρα 14—18 Π.Κ.).

2. Περὶ τῶν λόγων, οἵτινες ἀποκλείουν τὸ ἄδικον τῆς πράξεως (προσταγή, ἄμυνα, κατάστασις ἀνάγκης κ.λ.π.) (ἄρθρα 20—25 Π.Ν.).

3. Περὶ καταλογισμοῦ τῆς πράξεως (ὑπαιτιότης, δόλος, ἀμέλεια, πλάνη, κατάστασις ἀνάγκης ἀποκλείουσα τὸν καταλογισμόν, κωφάλαλοι ἐγκληματίαι, διατάραξις τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ τῆς συνειδήσεως, ὑπαίτιος διατάραξις τῆς συνειδήσεως, ἠλαττωμένης πρὸς καταλογισμὸν ἱκανότητος ἐγκληματίαι, ἔγκλημα ἐν ὑπαιτίῳ μέθῃ) (ἄρθρα 26—36, 193 Π.Κ.).

4. Περὶ ἀποπείρας (ἄρθρα 42—44 Π.Κ.).

5. Περὶ συμμετοχῆς (συναυτουργοί, ἠθικὸς αὐτουργός, ἄμεσος, ἁπλοῦς συνεργὸς κ.λ.π.) (ἄρθρα 45—49 Π.Κ.).

6. Περὶ κυρίων ποινῶν (ἄρθρα 50—58 Π.Κ.).

β) Εἰδικὸν Μέρος

7. Περὶ ἀντιστάσεως, ἀπειθείας, στάσεως, θρασύτητος κατὰ τῆς ἀρχῆς (ἄρθρα 167, 169—171 Π.Κ.).

8. Περὶ ἀντιποιήσεως (ἄρθρα 175, 176 Π.Κ.).

9. Περὶ παραχαράξεως καὶ κιβδηλείας (ἄρθρα 207—215 Π.Κ.).

10. Περὶ ψευδορκίας, ψευδοῦς ἀνωμότου καταθέσεως, ψευδορκία κλπ., πραγματογνώμονος καὶ ἑρμηνέως, παραπλανήσεως εἰς ψευδορκίαν, ψευδοῦς καταμηνύσεως (ἄρθρα 224—230 Π.Κ.).

11. Περὶ δωροδοκίας χάριν νομίμων πράξεων καὶ παρανόμων πράξεων, δωροδοκίας δικαστοῦ (ἄρθρα 235—238 Π.Κ.).

12. Περὶ ἀνθρωποκτονίας γενικῶς. (ἄρθρα 299—302 Π.Κ.).

13. Περὶ παιδοκτονίας καὶ ἀμφλώσεως (ἄρθρα 303—305 Π.Κ.).

14. Περὶ σωματικῶν βλαβῶν γενικῶς (ἄρθρα 308—315 Π.Κ. ὡς συνεπληρώθησαν δι' ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1623/51 καὶ δι' ἄρθρου 6 Ν.Δ. 2493/53).

15. Περὶ ἐκθέσεως, ἁρπαγῆς καὶ παρανόμου κατακρατήσεως, (ἄρθρα 306, 322, 324, 325, 326 Π.Κ.).

16. Περὶ ἀπαγωγῆς (ἀκουσίας καὶ ἑκουσίας) (ἄρθρα 327—329 Π.Κ.).

17. Περὶ παρανόμου βίας, αὐτοδικίας καὶ περὶ ἀπειλῆς (ἄρθρα 330—333 Π.Κ.).

18. Περὶ βιασμοῦ, ἐξαναγκασμοῦ εἰς ἀσέλγειαν, καταχρήσεως εἰς ἀσέλγειαν καὶ ἀποπλανήσεως παίδων (ἄρθρα 336—340, 344 Π.Κ.).

19. Περὶ ἐξυβρίσεως, δυσφημήσεως, συκοφαντικῆς δυσφημήσεως κ.λ.π. (ἄρθρα 361—368 Π.Κ.).

20. Περὶ κλοπῆς (ἄρθρα 372, 374, 377, 378, 379 Π.Κ.).

21. Περὶ ὑπεξαιρέσεως (ἄρθρα 375, 377, 378, 379 Π.Κ.).

22. Περὶ ληστείας (ἄρθρον 380 Π.Κ.).

23. Περὶ φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας (ἄρθρα 381—384 Π.Κ. ὡς συνεπληρώθη δι' ἄρθρου 7 Ν.Δ. 2493/1953).

24. Περὶ ἐκβιάσεως (ἄρθρα 385 Π.Κ.).

25. Περὶ ἀπάτης κλπ. (ἄρθρα 386—395 Π.Κ.).

Γ'. Κῶδιξ Ποινικῆς Δικονομίας

1. Περὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν πηγῶν τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

2. Περὶ ἀλλοδαπῶν, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν προνομίων, ὧν ἀπολαμβάνουσιν οὗτοι.

3. Περὶ προανακρίσεως καὶ τῶν γενικῶν κανόνων αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ἀνακρίσεως.

4. Περὶ τοῦ αὐτοφώρου ἐγκλήματος καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ.

5. Περὶ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων (γενικῶν καὶ εἰδικῶν) καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

6. Περὶ τῶν λόγων ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐξαιρέσεως τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, περὶ δικαιωμάτων τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἀνάκρισιν καὶ περὶ τῶν συμπραττόντων προσώπων κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνακριτικῶν πράξεων.

7. Περὶ τῶν ἀνακριτικῶν ἐκθέσεων γενικῶς.

8. Περὶ δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς (προφορικῆς καὶ ἐγγράφου) μηνύσεως.

9. Περὶ ἐγκλήσεως καὶ εἰδικῶν παρατηρήσεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἔγκλησιν, περὶ προθεσμίας ὑποβολῆς ἐγκλήσεως, περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως καὶ περὶ ἀνακλήσεως τῆς γενομένης ἐγκλήσεως.

10. Περὶ τῶν κατ' ἔγκλησιν διωκομένων ἐγκλημάτων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

11. Περὶ αἰτήσεως καὶ περὶ ἀδείας διώξεως τοῦ κατηγορουμένου.

12. Περὶ αὐτοψίας.

13. Περὶ τρόπου ἐξετάσεως τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν προανάκρισιν.

14. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν προανάκρισιν.

15. Περὶ συνηγόρου τοῦ κατηγορουμένου.

16. Ποῖοι μάρτυρες καὶ διὰ ποῖα θέματα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετασθῶσιν ἐν τῇ Ποινικῇ διαδικασίᾳ, ποίων μαρτύρων δύναται ν' ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος, ποῖοι μάρτυρες δικαιοῦνται ν' ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των καὶ ποῖοι δὲν ἐξετάζονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὡς μάρτυρες.

17. Ποῖοι καὶ πότε ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ Δικαστηρίων πρὸς ἐξέτασιν.

18. Περὶ ὁρκωμοσίας τοῦ μάρτυρος γενικῶς.

19. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται ἀνωμοτὶ καὶ διατί.

20. Περὶ τρόπου ἐξετάσεως μάρτυρος κατὰ τὴν προανάκρισιν.

21. Περὶ κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ σωματικῆς ἐρεύνης.

22. Περὶ συλλήψεως καὶ ἐνεργειῶν ἐπὶ αὐτοφώρου καὶ μὴ πταίσματος μετὰ τῶν σχετικῶν ἐξαιρέσεων καὶ περὶ συλλήψεως καὶ ἐνεργειῶν ἐπὶ αὐτοφώρου καὶ μὴ πλημμελήματος καὶ κακουργήματος.

23. Περὶ ἐντάλματος συλλλήψεως καὶ ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς.

24. Περὶ συλλήψεως Βουλευτῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

25. Ποῦ, πότε καὶ εἰς ποίους ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια συλλήψεως.

Δ'. α') Ἐπιστημονικὴ Ἀστυνομία

1. Περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ μαθήματος τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας.

2. Περὶ τῶν γενομένων παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν συνηθειῶν τῶν κακοποιῶν καὶ αἱ ἐκ τούτων ὠφέλειαι.

3. Περὶ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

4. Περὶ ἁπλῶν κλοπῶν καὶ κατηγοριῶν αὐτῶν.

5. Περὶ κλεπτῶν κοσμηματοπωλείων.

6. Περὶ λωποδυτῶν.

7. Περὶ διαρρήξεων γενικῶς, περὶ διαρρηκτικῶν ἐργαλείων καὶ φωτιστικῶν μέσων καὶ περὶ ἀποτυπωμάτων διαρρηκτικῶν ἐργαλείων.

8. Περὶ μεθόδων διαρρηκτῶν.

9. Περὶ διαρρήξεως χρηματοκιβωτίων.

10. Περὶ κλεπτῶν ξενοδοχείων.

11. Περὶ κλεπταποδόχων.

12. Περὶ ἀπάτης γενικῶς καὶ περὶ τῶν μεθόδων αὐτῆς.

13. Περὶ ἐμπρησμοῦ.

14. Περὶ παραχαράξεως καὶ εἰσαγωγῆς εἰς κυκλοφορίαν παρακεχαραγμένων νομισμάτων καὶ πλαστῶν τραπεζογραμματίων.

15. Περὶ ἀναρχισμοῦ.

16. Περὶ ἐπιτηρήσεως ὑπόπτων ἀτόμων καὶ οἰκιῶν.

17. Περὶ ἰχνῶν ἐν γένει, περὶ σπουδαιότητος τῶν πρώτων ἐνεργειῶν καὶ περὶ ἐξετάσεως τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος.

18. Περὶ πτώματος, περὶ ἰχνῶν πάλης καὶ περὶ ἐξετάσεως ἐνδυμάτων θύματος.

19. Περὶ ἀποτυπωμάτων ποδῶν.

20. Περὶ ἀποτυπωμάτων ραβδῶν, τροχῶν, ποδῶν ζώων, ὀνύχων, ὀδόντων, περὶ ὑπολειμμάτων ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ περὶ κονιορτοῦ.

21. Περὶ κηλίδων αἵματος.

22. Περὶ θέσεως κηλίδων αἵματος, περὶ ξένων οὐσιῶν ἐντὸς τοῦ αἵματος, περὶ διατηρήσεως κηλίδων αἵματος καὶ περὶ κηλίδων αἵματος ἐπὶ τοῦ σώματος.

23. Περὶ τριχῶν καὶ κηλίδων σπέρματος.

24. Δερὶ ἀπαγχονισμοῦ καὶ στραγγαλισμοῦ.

25. Περὶ πνιγμοῦ.

Σημείωσις : Τὰ θέματα εἶναι εἰλημμένα ἐκ τοῦ βιβλίου Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας ἐκδόσεως Σχολῆς Κερκύρας.

β') Πρακτικὴ διδασκαλία

1. Περὶ τομέων, σκοπιῶν καὶ δρομολογίων.

2. Περὶ ἀλλαγῶν καὶ ἑβδομαδιαίας ὑπηρεσίας.

3. Περὶ ἀντικαταστάσεως σκοπῶν.

4. Περὶ καθηκόντων ἀρχιφύλακος ἐπόπτου.

5. Περὶ καθηκόντων τῶν σκοπῶν (σκοπιᾶς).

6. Περὶ ἀκινήτων σκοπῶν καὶ περιπόλων.

7. Περὶ καθηκόντων σκοποῦ πύλης.
8. Περὶ καθηκόντων ἀστυφύλακος τηλεφωνητοῦ.
9. Περὶ ἐπισήμων σημειωματαρίων.
10. Περὶ ἐπιβλέψεως οἰκημάτων, καταστημάτων, ὑπόπτων ἀτόμων καὶ ὑπόπτων κέντρων.
11. Περὶ σημάνσεως καταστημάτων.
12. Περὶ καθηκόντων τοῦ ἀστυνομικοῦ ὡς πρὸς τοὺς παθόντας αἰφνιδίως καὶ ἀσθενεῖς ἐν ὁδῷ.
13. Περὶ καθηκόντων τοῦ ἀστυνομικοῦ ὡς πρὸς τοὺς ἐν μέθῃ διατελοῦντας καὶ ὡς πρὸς τοὺς παράφρονας καὶ μανιακούς.
14. Περὶ δυστυχημάτων γενικῶς, περὶ τῶν κυριωτέρων ἀφορμῶν αὐτῶν καὶ περὶ τῶν γενικῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐπ' αὐτῶν.
15. Περὶ δυστυχημάτων ἐξ αὐτοκινήτων καὶ ἄλλων ὀχημάτων καὶ περὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐνεργειῶν ἐπ' αὐτῶν.
16. Περὶ πτωμάτων ἐξ αὐτοκτονιῶν.
17. Περὶ πτωμάτων ἐξ ἐγκληματικῆς ἐνεργείας.
18. Περὶ πτωμάτων ἐκ δυστυχημάτων.
19. Περὶ πυρακαϊῶν.
20. Περὶ κυκλοφορίας γενικῶς.
20. Περὶ κυκλοφορίας γενικῶς.
21. Περὶ ἐμποδίων καὶ διακρίσεως αὐτῶν.
22. Περὶ ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας καὶ περὶ τῶν μέσων ρυθμίσεως.
23. Περὶ κυκλοφορίας πεζῶν καὶ περὶ προτιμήσεων καὶ διευκολύνσεων διελεύσεως.
24. Περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὁδηγῶν κατὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ κατὰ τὴν στάθμευσιν.
25. Περὶ τῶν τηρητέων πρακτικῶν κανόνων κατὰ τὴν ἐνέργειαν συλλήψεως.

Ε'. Ὀργανισμὸς καὶ Κανονισμοὶ Ἀστυνομικοῦ Σώματος

1. Περὶ τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἀσκεῖ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἐν αἷς πόλεσι λειτουργεῖ (ἄρθρ. 2 κωδ. Ν. 4971/1931).

2. Περὶ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου (ἄρθρα 21α ἕως καὶ 21θ' κωδ. Ν. 4971/1931, ὡς ἐτροποποιήθησαν δι' ἄρθρων 14 καὶ 15 Ν.Δ. 2458/1953).

3. Περὶ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου (ἄρθρ. 22, 22α, 22γ καὶ 22δ κωδ. Ν. 4971/1931, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν Α.Ν. 227/1945 καὶ 385/1945).

4. Περὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 23 κωδ. Ν. 4971/1931).

5. Περὶ προαγωγῆς εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ὑπαρχιφύλακος καὶ Ἀρχιφύλακος (ἄρθρον 34 § 1 καὶ 2 τοῦ κωδ. Ν. 4971/1931).

6. Περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου (ἄρθρ. 34 § 3 κωδ. Ν. 4971/1931, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 17 § 1 Ν.Δ. 2458/1953).

7. Περὶ προγαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως (ἄρθρ. 34 § 4 κωδ. Ν. 4971/1931, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρου 17 § 2 Ν.Δ. 2458/1953).

8. Περὶ τοποθετήσεων καὶ μεταθέσεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 37 κωδ. Ν. 4971/1931, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 19 Ν.Δ. 2458/1953, ἄρθρ. 166 κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων).

9. Ποῖαι εἶναι αἱ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ παρὰ ποίων ἐπιβάλλονται αὗται (ἄρθρ. 42, 42α. 42β καὶ 43 κωδικοποιηθέντος Νόμου 4971/1931, ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 21 Ν.Δ. 2458/1953).

10. Περὶ διαθεσιμότητος ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς διαθεσιμότητος καὶ ἀργίας (ἄρθρ. 46, 47 καὶ 48 κωδικ. Ν. 4971/1931, ὡς συνεπληρώθησαν δι' ἄρθρου 22 Ν.Δ. 2458/1953).

11. Περὶ ποινικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους (ἄρθρα 51, 52, 53, 57, 59 καὶ 60 κωδικ. Ν. 4971/1931).

12. Περὶ ποινικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ κοινὸν (ἄρθρ. 63, 65, 67, 68, 69 κωδ. Ν. 4971/1931).

13. Περὶ ἀμοιβῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 74 κωδικ. Ν. 4971/1931).

14. Περὶ γενικῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρα 124 ἕως καὶ 137 κωδικ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων).

15. Περὶ προσαγορεύσεως καὶ χαιρετισμοῦ (ἄρθρα 139 ἕως καὶ 144 κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων).

16. Περὶ πειθαρχίας καὶ πειθαρχικῶν ἀδικημάτων (ἄρθρα 167 καὶ 168 κωδικ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ τοῦ Κανονισμοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων).

17. Περὶ κλήσεως εἰς ἀπολογίαν καὶ διοικητικῶν ἀνακρίσεων (ἄρθρα 169 ἕως καὶ 172 κωδικ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυν. Πόλεων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 22-1-1953 Β.Δ.).

18. Περὶ ἀδειῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 188 κωδικ. Δ/τος 9/20-10-1926 περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων).

19. Περὶ ἀξιωματικοῦ Ὑπηρεσίας (ἄρθρα 68—77 Κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων).

20. Περὶ ἀξιωματικοῦ Ἐπιθεωρήσεως (ἄρθρα 78—83 Κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων).

21. Περὶ Ἐπόπτου τομέως (ἄρθρα 84—92 Κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων).

22. Περὶ Σκοπιῶν καὶ περιπόλων (ἄρθρα 94—101 Κωδ. Δ/τος 9/20-10-1926, περὶ Κανονισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυν. Πόλεων).

23. Περὶ εἰσόδου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια Κέντρα, θεαμάτων, κέντρα διασκεδάσεως καὶ παρόμοια δημόσια κέντρα (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ὑπ' ἀριθμ. 5/1953).

24. Περὶ ὑπηρεσίας ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ Φαλήρου (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθμ. 11/1934).

25. Περὶ μεταγωγῆς κρατουμένων καὶ καθηκόντων συνοδῶν (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθμ. 12/1934).

26. Περὶ κρατουμένων καὶ κρατητηρίων ἐν τοῖς Ἀστυν. καταστήμασιν. (Κανονισμὸς Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπ' ἀριθ. 13/1934).

Σημείωσις α'.. Οἱ ὑπ' ἀριθ. 5, 11, 12 καὶ 13 Κανονισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ περιοδικὸν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» ὡς ἀκολούθως: Ὁ ὑπ' ἀριθ. 5 εἰς τὸ 12ον τεῦχος, οἱ 11 καὶ 12 εἰς τὸ 7ον καὶ ὁ 13 εἰς τὸν 8ον.

Σημείωσις β'. Ἐκ τῆς ἀνωτέρω καθορισθείσης πρὸς μελέτην ὕλης θὰ καθορισθοῦν 25 τουλάχιστον θέματα δι' ἕκαστον μάθημα, ἐξ ὧν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐξετάσεων θὰ κληρωθῇ ἓν πρὸς ἀνάπτυξιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαρτίου 1954.

Ὁ Ἀρχηγὸς ΑΓΓ. ΕΒΕΡΤ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος ὁ 'Υπαστυν. Α' κ. Μπαράκος Σ. καὶ οἱ ἀστυφύλακες Φραγκάκης Φ., Ζεβελάκης Ν., Ματσιμάνης Κλ. Σπυρόπουλος Παν. καὶ Σταματελᾶτος 'Ηρ.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ ἀστυφύλακες Σκαφιδᾶς 'Αν. καὶ Γράφος Στ.

—'Επίσης ἀπελύθη διὰ λόγους ὑγείας ὁ 'Αρχιφύλαξ 'Αναστασόπουλος Μεν.

*

ΑΜΟΙΒΑΙ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν 'Αστυνόμον Β' κ. Κατσιμακλῆν Δ., διότι οὗτος ὑπηρετῶν παρὰ τῇ Δ/νσει 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν, εἰργάσθη μετὰ μεγίστης προθυμίας καὶ ζήλου διὰ τὴν ἐμφάνισιν ἀτελοῦς ἀποτυπώματος ἐπὶ τοῦ ἀνευρεθέντος περιστρόφου, δι' οὗ διεπράχθη εἰς Καβοῦρι—Βουλιαγμένης ὑπ' ἀγνώστου ἔγκλημα φόνου μετὰ λῃστείας καὶ δι' ἄλλων σοβαρῶν ἀξιεπαίνων ἐνεργειῶν του συνετέλεσεν σπουδαίως εἰς τὴν διαλεύκανσιν τοῦ ἐγκλήματος τούτου, προσενεγκὼν οὕτω ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Δημοσίαν 'Ασφάλειαν.

—'Υπὸ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Γεν. 'Επιτελείου Ναυτικοῦ 'Αντιναυάρχου κ. Λάππα ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκειά του εἰς τὸν 'Αστυνόμον Α' κ. Καλογεράκον Δ., κοινοποιηθεῖσα καὶ εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεων, διὰ τὸν ἄκρως ἱκανοποιητικὸν τρόπον ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του καὶ διὰ τὴν ἐν γένει δραστηριότητα ἣν ἀνέπτυξε κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ Β.Ν. ἀποσπάσεώς του.

*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

Τὴν 17-2-1954 καὶ ἀπὸ ὥρας 7—9.30' ἡ 'Αστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς ὠργάνωσεν εἰς τὴν ἐκεῖ ἀστυνομικὴν λέσχην δεξίωσιν (κοκτέϊλ-πάρτυ) εἰς τὴν ὁποίαν κατόπιν προσκλήσεων παρευρέθησαν ἐπίλεκτα μέλη τῆς Πειραϊκῆς καὶ 'Αθηναϊκῆς κοινωνίας μετὰ τῶν κυριῶν των. 'Εκ τῶν ἐπισήμων προσῆλθον ἡ σύζυγος τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Λυκουρέζου, ὁ 'Αρχηγὸς 'Αστυνομίας κ. Ἄγγ. Ἔβερτ μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Γ. 'Ανδριανόπουλος μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου. Οἱ Δήμαρχοι Ν. Φαλήρου, Δραπετσῶνος, Μοσχάτου, 'Αγ. 'Ιωάννου (Ρέντη) καὶ Νικαίας. 'Επίσης παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Εμπορ. καὶ Βιομηχ. 'Επιμελητηρίου Πειραιῶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ 'Επαγγελμ. 'Επιμελητηρίου καὶ τοῦ 'Εμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βιοτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου καὶ τοῦ 'Εργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς, ὁ Στρατ. Διοικητὴς καὶ Λιμενάρχης Πειραιῶς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ο.Α.Π., ὁ Ναυτικὸς Διοικητής, ὁ Γεν. Δ/τὴς 'Αμάχου πληθυσμοῦ Χώρας ναύαρχος κ. Χατζηκωνσταντῆς, οἱ πρόξενοι τῆς Μ. Βρεττανίας, Δανίας, Παναμᾶ καὶ 'Ολλανδίας, αἱ Δικαστικαὶ 'Αρχαί, ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Πειραιῶς καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Πειραιῶς.

'Επίσης παρέστησαν ἅπαντες οἱ κ.κ. 'Αστ. Δ/νταί, ὁ Δ/τὴς τοῦ 'Αρχηγείου κ. Τζηρίτης καὶ πλῆθος πολιτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου.

'Η ἀστυνομικὴ χορῳδία Πειραιῶς ἔψαλλε διάφορα τραγούδια καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως ἐπεκράτησε πνεῦμα ἀπολύτου κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν.